

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๕

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๒๕ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๓ พ.ศ. ๒๕๖๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๙/๒๕๗๗ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
วันเสาร์ที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๗๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าววา จั นั้ สภาภิกรมาประชุม ๑๕๐ คน เป็น
องค์ประชุมเต็ม บั้ คณะได้กั ให้ท่านองคมนตรีบวกรายงานการประชุม
การรับรอกรายงานการประชุมฉบับบาง/างว่ายังไม่วิบเวทได้ชาน เพราะ
คณะรับรอกเวดาบาย เมอจานเวทพิจารณากันถึงเวอองพระราช
บัญญัติ ๓ ฉบับ ซึ่งผู้ส่าเจ้าราชการแทนพระองค์มิได้ตงพระนาม
แต่สภาฯ ได้พิจารณาใหม่ตามรัฐธรรมนุญมาตรา ๓๘ ได้แล้วจันการ
อภิปรายลงไปแล้ว ที่ตอนมาจันกัมีแค่เพียงจะตงมติเท่านั้น การตงมติ
ตามมาตรา ๓๘ น.....

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าววา ก่อน
แต่ที่สภาฯ นี้จะตงมติ ข่าพเจ้าขอความกรุณาถามเจ้าคุณมานฯ ซึ่ง
เป็นผู้ร่างรัฐธรรมนุญฉบับนี้ว่าตาม มาตรา ๓๘ แห่งรัฐธรรมนุญนี้
สภาฯ จะตงมติใหม่ไมย้นตามร่างเดิมได้หรือไม่ ขัน.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เรื่องนี้คืออภิปรายแล้ว

หตวงวณิตปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ มิได้
ข้าพเจ้าขอถาม .....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ บัดนี้คืออภิปรายแล้ว ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๘ นี้คือได้เปิดโอกาสให้ เพราะเหตุว่ในกรุงสยามหน้า
นี้คือบัญญัติมีอยู่ในพระมหากษัตริย์กับสภาฯ และเป็นสภาฯ เดียว
เพราะฉะนั้นเมื่อได้ตั้งขึ้นไปตามมาตรา ๓๘ นี้ก็ยังไม่ทรงเห็นชอบด้วยกับ
มา และสภาฯ นี้ได้ปรึกษากันใหม่ ตามที่ปรึกษากันใหม่ก็ปรึกษากัน
ว่ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ ท่านจะต้องพิจารณาเหตุผลก็ได้พิจารณา
อภิปรายกันมาแล้ว ท่านจะลงมติอย่างนั้นก็ได้แล้วแต่ใจของท่าน คือ
ตั้งขึ้นมาให้ โอกาสพิจารณาอีกหนหนึ่ง และการพิจารณานี้ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๘ ว่ปรึกษาใหม่และก็ออกเสียงลงคะแนน ถ้าสภาฯ ลงมติ
ตามเดิมไปก็ให้น้ำพระราชบัญญัติขึ้นทุกเดว้ ๆ ถวายอีกครั้งหนึ่ง ถ้าไม่
ลงมติรับรองก็เป็นอันตกไป ถ้าลงมติรับรองก็ถวายขึ้นไปอีกหนหนึ่ง
ได้ความชัดเจน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ลงมติโดยออกกระแสนลับ
โดยวิธีเรียกชื่อ ผู้ใดเห็นว่ควรจะต้องขึ้นตามร่างเดิมให้ลงเบี่ยขาด
ผู้ใดไม่เห็นด้วยให้ลงเบี่ยเงิน ข้าพเจ้าขอข้าให้เข้าใจกันว่ ถ้า
ผู้ใดเห็นว่ควรขึ้นมติตามเดิมให้ลงเบี่ยขาด ผู้ใดไม่เห็นด้วยให้ลงเบี่ย
เงิน

เดชาธิการสภาฯ อ่านรายชื่อสมาชิก

ประธานสภาฯ ได้ตั้งให้ขุนศรีการพิจิตร นายจิ่ง จวงจิตร นายเจือ ศรัยภักย์ นายแซ ยูนินันท์ นายแซ อัจฉกษณะ นายเขียน กาญจนพันธ์ เป็นผู้นับคะแนนเสียง

ประชนันต์สภาฯ กล่าวว่า ผลของการลงมติเบยชาว ๗๕ เบย นำเงิน ๓๖ เป็นอันว่าสภาฯ ลงมติตามเดิม เพราะฉะนั้นจะได้ให้นำ ร่างพระราชบัญญัติทง ๓ ๓ระบบขึ้นกราบทูตเกล้าฯ ทูลกระหม่อมถวาย ถัดครั้งหนึ่ง ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๘ บัดนี้จะได้พิจารณา ร่างพระราช บัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตตำบลสัตว์น้ำสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการเสนอมาประชุมเป็นวาระที่ ๒

เดชาธิการสภาฯ อ่าน ในคำปรารภ มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข ในมาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔, ๕, ๖. ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘.....

น.อ. หอดวงสินธุสงครามชัย ร.พ. กล่าวว่า ในมาตรา ๖ คณะ กรรมการธิการอยากขอแก้ไขเป็น "ห้ามมิให้" ในคำว่า "ห้ามไม่ให้" แก้ "ไม่" เป็น "มิ"

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมการขอแก้ถ้อยคำ "ไม่" เป็น "มิ" ความเดียวกัน ไม่มีใครขัดข้อง

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๘, ๑๐, ๑๓, ๑๖.

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้จะได้พิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรจะออกพระราชบัญญัติใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรองพร้อมเพรียงกัน เป็นอันทำให้ออกพระราช
บัญญัติใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วย การจัดทะเบียน และ ออกใบอนุญาต สำหรับเรือขับ ลัดหน้า สยาม
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการได้ตรวจส่งมาแล้ว เป็นวาระ
ที่ ๒

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ไม่มีใครแก้ไข
มาตรา ๖

น.อ. หลวงสิทธิสงครามชัย ร.น. กล่าวว่า สำหรับมาตรา ๖ นั้น
คณะกรรมการได้แก้ไขระเบียบเป็นข้อ ก. ข. ค. ง. ดังที่ท่านได้รับแล้ว
เพื่อให้ได้ความชัดเจน แต่ความดีหรือข้อบกพร่องใหม่ ขอให้ท่าน
กระทัดรัดเข้า และมีใจความดังที่ท่านได้รับเมื่อฉันทพิมพ์ไว้เมื่อแรกเมื่อ
ฉันทนั้น เป็นไปตามนั้น ขอแก้ไขไปตามนั้น ใจความในร่างคงอย่างเดิม
นั้นเอง แต่ฉันทกระทัดรัดเข้า คณะกรรมการไม่ขัดข้องในเรื่องนี้
ขอแก้ความหรือข้อความขอรับ

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
กล่าวว่า มาตรา ๖ ขอแก้ไขเพิ่มเติมในร่างมาตรา ๖ นั้น

บอก ว่า ก. เรือจับสัตว์น้ำที่แล่นไปด้วยแจว พาย หรือคิโตใบแฉะมี
 ขนาดบรรทุกตั้งแต่สองร้อยหาบลงมาต้องจดทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียม
 ในการนั้น และต้องรับใบอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง
 เมื่ออยู่ในวรรค ๕ ของร่างแก้ไขว่า เรือจับสัตว์น้ำดำดึกที่มีได้ตกอยู่ใน
 มังคับแห่งกษัตริย์จดทะเบียนและตรวจตามพระราชบัญญัติ^๕ และกฎกระทรวง
 ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ^๕ แต่ว่าตกอยู่ในมังคับแห่งการจ
 ทะเบียนและตรวจตราพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามและแก
 ไขเพิ่มเติมต่อมา^๕ ๑. ถ้าเรือนั้นแล่นไปด้วยวิธีอื่นนอกจาก แจว
 พาย หรือคิโตใบ หรือมีระวางตั้งแต่สามตันกรอดขึ้นไป ให้คงต้อง
 จดทะเบียนและตรวจตั้งกต่าง^๕ ๒. ถ้าเรือนั้นแล่นได้ด้วยแจว พาย
 หรือคิโตใบหรือมีระวางต่ำกว่าสามตันกรอดลงมาให้ยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียน
 และตรวจ แต่เมื่อใบอนุญาตสำหรับเรือ^๕ นั้น ได้ออกให้เป็น
 ครั้งแรก ให้นำเรือ^๕ นั้นไปให้เจ้าพนักงานผู้ ออกใบอนุญาตสอบขนาด
 เพื่อแสดงรูปพรรณ หมายความว่าเรือที่ต่ำกว่า ๓ ตันกรอดลงมา^๕
 ไม่ต้องจดทะเบียน ไม่ต้องเสียอะไรทุกอย่าง ตามร่างใหม่นี้บอกว่า
 บรรดาเรือจับสัตว์น้ำทุกลำต้องจดทะเบียนและรับใบอนุญาตที่ ตามระบุไว้
 ในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติ^๕ และต้องเสีย
 ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตด้วย เว้น
 แต่เรือจับสัตว์น้ำซึ่งแล่นไปด้วยแจว พายหรือคิโตใบและมีขนาดบรรทุก

ตั้งแต่ ๒๕๐ หมายลงมา ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
 ใบอนุญาต คงเสียแต่ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนอย่างเดียว ที่เดิมว่า
 คงเสียแต่ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนอย่างเดียว ก็แปลว่าคงเสียขึ้นใหม่
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอแปรญัตติว่า ควรจะขีดฆ่าออกเสียให้หมด เพราะ
 ว่าเป็นการเพิ่มเติมใหม่นอกจากนั้นตามที่สมาชิกได้เคยปรับปรุงปรับปรุงมา
 นั้นหนักหนาว่าในเวลานี้เป็นเวลาที่เศรษฐกิจตกต่ำ ราษฎรยากจน
 เพราะฉะนั้นไม่ควรจะมีภาระอะไรต่ออะไรเกิดขึ้นใหม่ ข้าพเจ้าจึงเห็น
 ว่าเมื่อเรายกเว้นร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม มาแล้ว
 เรือเล็ก ๆ ไม่ต้องเสียอะไร ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอะไรต่อพระราช
 บัญญัตินี้ อย่างอื่น ๆ นอกจากใบอนุญาตนั้นเห็นว่าควรจะอนุโลมเป็น
 ต้นคงเสียค่าธรรมเนียมอย่างอื่นนั้นควรเอาออก ก็ขอให้ยกเว้นตลอด

น.อ. หลวงดิษฐ์สงครามชัย ร.น. กล่าว ว่า บัญชีเรื่องจดทะเบียนเรือเดินทะเลคงเสียค่าธรรมเนียมนั้นอยู่ในความควบคุมของกรมการประมงและท่าเรือจึงต้องทำเช่นนั้น เพราะว่าเรือที่จับได้คว้น้ำที่ออกไปทะเลอาจจะมือนั้นขายได้ ๆ ได้ เพราะฉะนั้น การตรวจตราอะไรเหล่านี้จึงจะต้องทำกันโดยกวดขัน ถึงใดที่ไม่ปลอดภัยแล้วก็ออกไปอนุญาตไม่ได้ ด้วยเหตุเช่นนั้นและที่ในการจดทะเบียนนั้นก็คงจะเสียค่าธรรมเนียมของเรือดำนั้น ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าสำหรับเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต นั้นควรจะเรียกร้องได้แต่จำนวนที่ไม่มากนักสำหรับเรือขนาดเล็ก

แต่ก็อย่างที่ท่านสวัสดิกว่า เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่าควร
จะให้เสียค่าธรรมเนียมค่าจดทะเบียนนั้นได้

พ.อ. พระยาวิเศษสังฆนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
กล่าวว่า ตามที่คณะกรรมการได้แถลงมาแต่ก่อน ถึงกระนั้นก็
ถ้าหากเราจะคิดควบคุมเพียงแต่ควบคุมให้เรือนั้นถูกต้องเป็นต้นว่าให้ปลอด
ภัยหรืออะไรต่าง ๆ เป็นแต่อย่าไม่คนเราจะเรียกค่าธรรมเนียมใด ๆ ใน
เวลานั้น ตามที่ข้าพเจ้าได้ยืนยันไว้แต่ว่าสวัสดิกว่าแต่ว่าเวลานั้นราษฎร
ยากจนคนแค่น เพราะฉะนั้นค่าธรรมเนียมอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ควรจะ
ระวังไว้ก่อน เพราะเป็นเรื่องนิดหน่อยเท่านั้น เป็นการจุกจิกเปล่า ๆ
ไม่ควรจะดำเนิน ควรจะให้เป็นที่ไปตามพระราชบัญญัติเดินเรือในน้ำนั้น
สยามคือยกเว้นเช่นเดียวกัน การควบคุมนั้นเราอาจจะควบคุมได้แต่ว่า
อย่าเก็บเลย ข้าพเจ้าเห็นเช่นนั้น

หลวงจตุรพิชชากร กล่าวว่า ตามที่มัสมาชิกของใจสำหรับ
ในเรื่องนี้ของเสียค่าจดทะเบียนเรือที่ต่ำกว่า ๓ ตันกรอต้นเดิมในเรื่องเดิม
ถ้าจะดูให้ คณะกรรมการนี้ได้อุทโธมผกผันลงมาจึงได้คิดเห็น
ว่าถ้าเราคิดถ่วงแต่ให้เสียค่าธรรมเนียม ๓ ตันกรอด้วยเพราะฉะนั้นในร่าง
ใหม่จะแต่เห็นว่าเรายกเว้นตั้งแต่ ๒๕๐ หาบ ลงมาไม่ ให้เสียค่า ธรรมเนียม
ใบอนุญาตซึ่งร่างเดิมนั้น เมื่อเรือ ๒๕๐ หาบก็ต้องเสียค่าธรรมเนียม
แต่ค่าใบอนุญาตด้วย เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้คณะกรรมการได้คิดแล้ว

เห็นว่าเพื่อที่จะถือไปได้แล้ว จำเป็นในการที่จะต้องจดทะเบียนเรือทุก
ถ้าไม่ว่าเรือใด ๆ สำหรับเรือที่จับสัตว์น้ำ นอกจากสำหรับปลดออก
ภยแล้วถึงเรือหนึ่งลำก็จำเป็นต้องมีเครื่องหมายให้ ชัดเจน จะได้รู้
ว่าเรือนี้เป็นชาติใด ของใคร และมีเครื่องหมายแสดงตลอดถึงท่าน
เจ้าของเรือ ถ้าเราไม่คิดให้จดทะเบียนแล้วเราจะไม่ทราบว่าเป็น
ของชาติใด เป็นของใคร เมื่อมีการจดทะเบียนออกข้อสั่ง เช่นนั้น
สำหรับการตรวจตรา เราจะได้ทราบว่า เป็นของคนต่างชาติหรือของใคร
เพราะฉะนั้นในการมุ่งหวังของเราที่จะจับคนกระทำความผิด ซึ่งประโยชน์ของ
เราเพื่อหวังควบคุมคนต่างต่าง จึงเป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจด
ทะเบียน

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก
กล่าวว่า ตามหลักการที่กรมการได้แถลงมาดั่งนั้น ข้าพเจ้าไม่คิด
ค้านประการใด แต่ว่ามีอยู่ที่ไม่อยากจะให้ราษฎรต้องเพิ่มภาระในการ
เสียภาษีอากรเพิ่มเติมขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากถามกรมการ
ว่าเรือของราษฎรซึ่งอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ เช่นอาศัยการไปมาหากิน
เล็กๆน้อยๆ เช่นเกี่ยวหญ้าบ้าง ไปรับไปส่งในการต่างๆเล็กๆน้อยๆ
บ้าง เช่นเรือยอมนๆคือเขาเอาออกใช้จวนแทบทุกอย่าง บางทีเกี่ยว
หญ้าก็เอาหญ้าไปส่ง ถ้ามีอะไรไปขายก็เอาไปขาย บางทีจับสัตว์
น้ำเอาเรือขึ้นไปลุ่มปลาทอดแห เรือเหล่านี้จะต้องเสียตามมาตรา ๒
หรือไม่

น.อ. หตวงสินธุสงครามชัย ร.น. กล่าวว่ามีปัญหาเรื่องคณะกรรมการได้พิจารณาโดยถ้อยคำแล้ว และได้บัญญัติศัพท์ไว้ว่าเรือจับสัตว์น้ำนั้นจะต้องมีลักษณะอย่างไร หมายความว่าทำเพราะกิจการจับสัตว์น้ำเท่านั้น ถ้าเรือลำนั้นไม่เกี่ยวกับการจับปลาเช่นเอากระบี่ไปขาย เป็นต้น นี้ต้องอยู่ในพระราชบัญญัติเดินเรือ ในน่านน้ำสยามไม่อยู่ในพระราชบัญญัติเดินเรือ ถ้าเรือลำนั้นต้องการไปใช้ในกิจการอย่างอื่นด้วย ต้องเป็นไปในพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำสยาม จะต้องเป็นเรือจับสัตว์น้ำโดยเฉพาะ แต่ว่าในบางกรณีเช่นอย่างนี้เป็นต้น เช่นว่าเรือฉลอมมาซื้อขงหรือซื้อเต่า ซื้อไม้ ไม้ไปทำโป๊ะ นี้เป็นการภายในซึ่งจะต้องบัญญัติไว้ด้วยว่าอาจจะเป็นการสำหรับจับสัตว์น้ำนั้นก็ได้ออกให้พิจารณาตามเหตุผลนั้นด้วย เช่นเอาไปสำหรับปักโป๊ะเหล่านี้ เป็นต้นก็ให้อยู่ในกฎของเรือจับสัตว์น้ำนั้นได้ สำหรับกิจการอื่นๆ แล้วเราไม่รู้อด้วย จะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำสยาม

นายนิติ โสวัต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ก็กล่าวว่า ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่คิดใจจะคัดค้าน คณะกรรมการ ที่ว่าจะต้องการจดทะเบียนเพื่อความควบคุมเรือ แต่ว่าในเรื่องที่ว่าให้เรือขนาดที่มีบรรทุก ๒๕๐ หาบขึ้นไปต้องเสียภาษีนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าชาวประมงทุกๆ คนก่อนที่เขาจะมาทำการจับปลาต้องเสียค่าอากรค่าน้ำอยู่แล้ว และเพิ่มค่าจับสัตว์น้ำต้องเสียด้วย ตามแผนนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงมาเมื่อ ๒-๓ วัน

ก็ปรากฏว่าไม่ต้องการจะให้เพิ่มภาษีแก่ราษฎรในการภาษีอากรต่างๆ เช่น การจับสัตว์น้ำนั้น ชาวประมงซึ่งมีอาชีพในการประมงนั้นขาดทุนมาทุก ๆ ปี หดขายไปแล้ว บัดนี้จะมีการเพิ่มภาษีอีก ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย แต่ เมื่อควบคุมโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ข้าพเจ้าก็ยินดี

นายเซ ยูนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่ ในเรื่อง นกตามจริงในร่างของรัฐบาลที่ตั้งมาที่แรกไม่ได้จำกัดไว้โดยว่าเรือจับสัตว์น้ำที่มีน้ำหนักบรรทุกตั้งแต่ ๕๕๐ หาบขึ้นไป ต้องจดทะเบียนเรือจับสัตว์น้ำสำลยาม ในร่างของรัฐบาลเดิมจะต้องจดทะเบียนเรือทุกลำ เว้นแต่ เรือเหล่านี้จะมีน้ำหนักต่ำกว่า ๕๕๐ หาบ ซึ่งไปเข้าพระราชบัญญัติเดินเรือ ในน้ำน่าน้ำสำลยาม แต่คณะกรรมการเห็นพ้องเช่นเดียวกับที่สมาชิกพูดมา ก็คือว่าชาวประมงจะทำการจับสัตว์น้ำต้องเสียอากรกว่าน้ำในเรื่องจับสัตว์น้ำ อยู่แล้ว โดยเหตุนี้เองคณะกรรมการจึงไม่ประสงค์จะให้เรือจับสัตว์น้ำนั้นต้องมาเสียค่าใบอนุญาตในการจับสัตว์น้ำอีก จึงได้ยกวางมาตรา ๖ ๕๕ ใหม่ โดยแก้ไขให้เรือจับสัตว์น้ำที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๕๕๐ หาบลงมา ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตนั้น ทั้งนี้เพราะเห็นอก ชาวประมงอยู่ดีว่าต้องเสียอากรกว่าน้ำอยู่แล้ว และที่จำกัด ๕๕๐ หาบนั้นก็โดยเห็นว่าเรือจับสัตว์น้ำสำลยามโดยมากมีขนาดไม่เกิน ๒๐๐ หาบนั่นเอง

นายนิติ ไตรรงค์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชบบุรี กล่าวว่ ในเรื่องที่ว่าเรือตั้งแต่ ๕๕๐ หาบขึ้นไป ชาวประมงของเรามีไซ้ขุ่นน้อยนั้นไม่จริง

ในบางขณะเช่นกับเป็นฤกษ์คฤกษ์นตมปกติ เขาอาจจะใช้เรือเล็กได้ แต่
ถ้าเป็นมรสุมแล้วจะใช้เรือเล็กไม่ได้ เพราะจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตของเขา
เขา จึงต้องใช้เรือใหญ่แต่ระมากกว่า ๒๕๐ ทอนขึ้นไป ถ้าเราจะไป
เก็บภาษีแก่เขาแล้ว ก็จะเป็นการเดือดร้อนแก่เขาอยู่นั่นเอง เพราะเหตุ
ว่าการประมงนั้นไซ้หมอยู่หลายปีแล้ว ควรที่รัฐบาลจะทะนุบำรุง ไม่
ควรจะไปเพิ่มภาษี

นายมีง เถาหเรณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
ปัญหาเพียงคนเดียว ก็มีความประสงค์ที่จะเขียน ที่ได้มีการจดทะเบียน
กรรมสิทธิ์ก็ได้แสดงแล้วว่าของกันเรือต่างตัวอยู่ด้วย ถ้าไม่มีการจด
ทะเบียนแล้วจะเอาอะไรมาบังคับกันเรือต่างตัวได้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า มาตราไม่มีผู้แปรญัตติหรือไม่ ขอถามกรรมการ

นายมีง เถาหเรณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่า
ไม่มีผู้แปรญัตติ แต่ว่ามีกรแก้ไข

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า เมื่อไม่มีการแปรญัตติ ถ้าจะคัดค้านก็คัดค้านแต่เพียงว่าเราจะ
เอาตามร่างที่รัฐบาลเสนอมานี้ หรือจะเอาตามร่างกรรมการแก้ไข
นั้น ไม่มีสิทธิที่จะคัดค้านว่าราษฎรเดือดร้อนอย่างนั้นอย่างนี้

นายนิติ ไตรัต ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวอ้าง
ข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติกี่จริง แต่ว่ามาตรา^๕คณะกรรมการไปยกวาง
ขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็มีโอกาสจะแปรญัตติได้ ส่วนในข้อที่
ว่าข้าพเจ้าคัดค้านการจดทะเบียนนั้น ข้าพเจ้าก็ได้แถลงแล้วว่าข้าพเจ้า
ไม่ได้คัดค้านการจดทะเบียนเลย ยินดีจะให้จดทะเบียนเพื่อการควบคุม
แต่หากเห็นว่าไม่ควรจะให้ราษฎรเสียภาษีให้หนักเบาเท่านั้น

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวอ้าง เมื่อ
เมื่อ^๕กรรมการบอกว่าจะรับข้อเสนอดังกล่าวในมาตรา^๕นี้ ข้าพเจ้าสงสัย
ว่า การที่ขอแก้ข้อเสนอดังกล่าวเป็นการแปรญัตติเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อบังคับข้อ ๒๕ แล้ว การแปรญัตตินั้นก็ใช้
ไม่ได้ กรรมการไม่ควรจะรับข้อเสนอดังกล่าวไว้พิจารณา ขอ
ได้โปรดระงับว่ารัฐบดกดี สมาชิกก็ดี มีสิทธิเท่ากัน ถ้าจะยอม
ให้รัฐบดแปรญัตติได้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่านั่นจะเป็นการให้สิทธิแก่รัฐบด
มากเกินไป และไม่เสมอภาคกับสมาชิก

พ.ร.ต. พระยาศรัยทุษเสณี ร.น. กล่าวอ้าง ในเรื่องการที่รัฐบด
เสนอการแปรญัตตินี้โดยรัฐบดเห็นชอบด้วยใน การที่คณะกรรมการ
ได้ร่างแก้ไขใหม่ในข้อ ๖ นั้น แต่ว่าผลของการแก้ไขของคณะกรรมการ
นั้น ความยังช้อยกันอยู่ เช่นว่า ขอให้ดูความของ กรรมการ
ในเรื่องเรื่องจับตัวนำถ้าได้ก็ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตอยู่ในข้อ๗. “เรือ

ฉบับสุดท้ายซึ่งเดินไปด้วย แจง พาย หรือคิดไป และมีขนาดบรรทุก
เกินกว่า ๒๕๐ หน้า ต้องจดทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียมในการนั้น
ก็ทั้งต้องรับใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามที่ระบุไว้ใน
กฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติ^๕ แต่จกรรมาธิการ
ได้ขอแก้ไขใหม่ เพิ่มเปลี่ยนข้อ ค. เดิมเป็น ง. และเพิ่มข้อ ค. ขึ้น
ใหม่ ใจความว่าเรื่องทุกด้านนอกจากที่ได้กล่าวในข้อ ก. และ ข. ต้องจด
ทะเบียน อันมีความซ้ำกัน เพราะฉะนั้นไม่ควรจะมี รัฐบาลเห็นว่า
ควรจะวางความใหม่ให้บริบูรณ์ เป็นสิทธิซึ่งแปรจากกรรมาธิการได้
แก้ไขใหม่นั้นเอง แม้แต่จะไม่ได้แปรญัตติได้ ก็แปรเพราะที่กรรมา
ธิการแก้ไข เพราะฉะนั้นมีสิทธิที่จะทำได้ โดยบริบูรณ์ ในการที่แจก
ให้ทราบนั้น ได้ผลดีกว่าที่จะเขียนแต่ไปยื่นต่อประธานได้ผลดีกว่า ไม่
เห็นมีผิดอะไร

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้แปรญัตติที่ขอให้ตัดคำว่า “เสียค่า
ธรรมเนียม” นั้น เมื่อได้ฟังแล้ว ท่านจะพอใจหรือจะยืนยัน

พ.อ. พระยาวิเศษสังฆนาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า
ว่า ยังยืนยัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ก็ขอให้ลงมติว่า ควรจะตัดความใน
มาตรา ๖ ใหม่ ที่แจกใหม่นั้น คือคำสุดท้ายของวรรค ๑ ที่ว่า “คง
เสียแต่ค่าธรรมเนียมอย่างเดียว” ออก ดังนั้นถูกหรือไม่ ผู้แปรญัตติที่
แปรนั้น

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าว
ว่า ถูกแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะตั้งปัญหาว่าถ้า
ผู้ใดเห็นว่าควรระงับคดีความในวรรค ๓ ที่มีว่า “คงได้แต่ค่าธรรมเนียม
จดทะเบียนอย่างเดียว” ออก ผู้ใดเห็นว่าควรตัดออกไปรดยกม้อขึ้น

ผู้^๕ที่เห็นว่าควรตัดออกมี ๘ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรระงับไว้ตามร่าง ไปรด
ยกม้อขึ้น

ผู้^๕ที่เห็นว่าควรระงับไว้ ๓๖ คน เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่าง

น.อ. หลวงเงินสงครามชัย ร.น. กล่าวว่า ในมาตรา ๖ มีคำ
เดชะว่าตั้งแต่ ๒๕๐ หาบตงมา^๕นหรือยากจะขอแก้เป็นคดีหนึ่งข้อเดียว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมวิธีการขอแก้คดีเดชะเป็น เขียน
ด้วยตัวอักษร เห็นจะไม่มีใครขัดข้อง

ไม่มีผู้ใดทักท้วง เป็นอันว่าให้แก้เป็นคดีอักษรได้

เดชะธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๘. ๘. ๘.

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าว
ว่า มาตรา ๘ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ คือให้^๕เพิ่มอีกว่า ๕. หาบขึ้นไป
ร่างเดิมว่า ๓ ตันกรอดส์ ๓ ตันกรอดส์นั้นตรงกับ ๕. หาบ ๓๐/๓๓
โกดังไปทาง ๕๐ หาบแล้ว คราว^๕นั้น ๕. หาบขึ้นไป ข้าพเจ้าขอแปรญัตติว่า

เกิน ๕๐ หาบขึ้นไป คือ ๕๐ หาบลงมา ไม่ต้องเสีย เพราะฉะนั้น
ขอเดิมข้างหน้าว่า เกิน ๕๐ หาบ คืออ่านได้ความว่า ตั้งแต่ ๕๐ หาบ
ขึ้นไป

นายเซ ยูนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า กรรม
วิธีการไม่ขัดข้อง แต่ว่าคำว่าตั้งแต่เกินนั้น ถ้าจะแก้ก็แก้ว่า “มีระวาง
กว่า ๕๐ หาบขึ้นไป” แก้คำพูดเสียหน่อย

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า
ขอแต่ว่า ๕๐ หาบไม่ต้องเสีย จะเรียกว่า เกิน หรือว่า กว้าง
ก็ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า จะเขียนว่ากระไรกรรมวิธีการ

นายเซ ยูนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า เมื่อจะ
ขอแก้ว่ามีระวางกว่า ๕๐ หาบขึ้นไป ถ้าอย่างนั้นก็ต้องจะตัดคำว่า ตั้งแต่
ออกเสียทีเดียว

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก กล่าวว่า
ระวางเกินกว่า ๕๐ หาบขึ้นไป ได้ความดีแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กรรมวิธีการขัดข้องหรือไม่

นายเซ ยูนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวว่า กรรม
วิธีการไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า มีผู้แปรญัตติว่่า มีระวงกว่่า ๕๐
หบบขึ้นไป คือตัดคำว่่า “ตั้งแต่” ออกแล้ว เปลี่ยนเป็นว่่า “เกินกว่่า”
กรรมาธิการไม่ขัดข้อง จะมีผู้ใดทักท้วงอะไรบ้าง ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วง
จะได้ถือว่่ายอมให้แก้ตามนั้น

ไม่มีผู้ใดทักท้วง เป็นอันว่่าที่ประชุมยอมให้แก้ตามนั้นแล้ว

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔.

ไม่มีผู้ใดทักท้วงอย่างใด

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า หมวดว่่าที่ ๒ แล้ว บัดนี้จะปรึกษา
เป็นว่่าว่่าที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่่าควรออกพระราชบัญญัติให้เป็นกฎหมายได้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่่าที่ประชุมได้รับรองร่าง
พระราชบัญญัติให้ออกใช้เป็นกฎหมายบังคับได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ฉบับที่ ๔ ของ
รัฐบาล ซึ่งคณะกรรมาธิการเสนอมาแล้วเป็นว่่าว่่าที่ ๒

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๑, ๒, ๓, ๔.

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนบุรี กล่าวว่่า ใน
มาตรา ๔ นั้นเขาพเจ้าได้แปรญัตติไว้ คือมาตรา ๑๖๐ วรรคที่ ๓ ขอแก้
กำหนดโทษจาก ๗ ปีขึ้นไปถึง ๒๐ ปี ไม่ใช่ตลอดชีวิต ในเรื่องนี้

ข้าพเจ้าเองก็ไม่ชอบพะยานเท็จเหมือนกัน มิใช่ข้าพเจ้าจะชอบ แต่ว่า
 แต่เห็นการกำหนดโทษนี้ออกจะเป็นการที่รุนแรงเกินแก่เหตุไป และเมื่อ
 วันหนึ่งข้าพเจ้าเองได้พยายามโต้ตอบในเรื่องนี้อย่างสุดความสามารถ จน
 กระทั่งท่านสมาชิกคนหนึ่งท้าวข้าพเจ้าชหน้าตาอะไร ในที่สุดหนังสือพิมพ์
 ก็ได้ไปตงกันเป็นการเดิมเดี้ยต่อข้าพเจ้าอย่างใหญ่หลวง เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงขอแจ้งให้ทราบว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ ชินหาชตาใครทั้งนั้น และ
 ข้าพเจ้าก็ได้ปรับความเข้าใจกับท่านสมาชิกนั้นแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าจะได้
 กล่าวต่อไป มีเหตุถึงเรื่องนั้นเกิดจากอะไร ข้าพเจ้าแต่เห็นว่าเกิดจาก
 การที่ยุ่หยซึ่งกันและกัน คือเนื่องจากคุณ นนไกรการศึกษานันแหะเป็นต้น
 เหตุ เมื่อรกรศึกษาแต่ด้อย่อมจะเกิดความโง่เขลา เชื่อถือคำยุยงของผู้ที่
 ส่งเสริมมันเป็นต้นเหตุทำให้เกิดพะยานเท็จขึ้น อีกข้อหนึ่งคือว่า เกิดจาก
 การกตัญญูอำนาจของมัทมอำนาจ เป็นต้นความหมิ่นอำนาจในการที่จะกระทำ
 สิ่งหนึ่งสิ่งใดต่อคุณนได้ เมื่อคุณนกตัญญูแล้ว ก็จะต้องทำไป เช่น
 สมมุติว่าถ้าไม่ให้การเช่นนั้นแล้วจะมาให้ตายเช่นนั้นเป็นต้น หรือว่าจะ
 ทำร้ายทางครอบครัวเหล่านี้เป็นต้น นแหะเป็นเหตุหนึ่งที่จะกระทำให้คุณน
 เบิกความเท็จไปได้ ซึ่งคุณนไม่ได้ตั้งใจเลย อีกข้อหนึ่งเกิดจากผู้แกกค
 ปลกบนเรือ ให้อเรื่องจริงกลายเป็นเท็จไป ซึ่งคุณนเองก็ไม่พยายามที่จะ
 กตัญญู แต่ว่าเมื่อมีความโง่เขลาอยู่ เมื่อถูกบนเช่นนั้นเดวก็เบ็นเหตุให้
 แจ้งคตัญญูเป็นเท็จไป ซึ่งเราควรที่จะรู้ สักตั้งตำรวจคนอยู่บาง การท

ตั้งโทษพยานเท็จหนักจนเกินไปจนตลอดชีวิตนี้ ย่อมให้โทษทั้งทางรัฐ
 และทั้งทางราษฎร ทางราษฎรนั้นอย่างไร คือย่อมจะให้ความลำบากแก่
 ทางครอบครัวของผู้ที่ตลอดจนกระทั่งบิดามารดา เมื่อผู้ใดเข้าไปคิด
 อยู่ในที่คุมขังตลอดชีวิต และนอกจากนั้นยังให้โทษต่อเด็กหรือลูกหลาน
 ของผู้นั้นในการที่จะศึกษาบรมค่อไปด้วย ในเมื่อพ่อของตัว หรือญาติ
 ของตัวเข้าไปอยู่ด้วยในที่คุมขังเช่นนั้นแล้ว การศึกษาของชาติจะก้าวหน้า
 ไปอย่างไร ถ้าไม่ได้เรียนหนังสือ เพราะต้องอาศัยผู้ปกครองจึงจะได้
 อักษรหนังสือทำให้ผู้นั้น ในชีวิตของตัวไม่คิดกลับเพื่อกลับตัวเป็นคนดีได้เรียน
 เพราะถือเสียว่าเราคิดตรงตลอดชีวิตเช่นนั้นแล้ว ไม่มีโอกาสจะกลับตัวได้
 ส่วนทางรัฐนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการที่จะจำคุกคนตลอดชีวิตนั้น ย่อมเป็น
 การทำให้เสียชื่อเสียงเงินทองไม่เป็น ส่วนมากทีเดียวที่จะต้องให้กินข้าวไป
 ทุก ๆ วัน อีกอย่างหนึ่งย่อมเป็นการเปิดองเจ้าหน้าที่ ในการที่จะควบคุม
 เป็นส่วนมาก ในเรื่องพยานเท็จเช่นข้าพเจ้าเข้าใจว่า ในนานาประเทศ
 เขาจะไม่คิดเงินกันจนถึงตลอดชีวิต ถ้าหากว่าเราคิดเงินกันจนตลอด
 ชีวิตแล้ว ย่อมจะเป็นที่ครหาหนักหนาไม่ได้ ไม่เฉพาะแต่ในประเทศ แม้แต่
 ประชาชนที่เช่นเดียวกับนี้ แล้วนอกจากนั้นยังไม่เป็นการกรุณาต่อประ ชาชน
 ผู้ไว้การศึกษาด้วย ความมุ่งหมายส่วนใหญ่ของรัฐบาตนั้น ก็เพื่อประสงค์
 จะให้ราษฎรมีความสุขเป็นเกณฑ์ ที่จะให้ราษฎรมีความสุขนั้นก็จำเป็นอยู่
 เอง ที่จะให้ครอบครัวของผู้ที่มีความสุขด้วย และโดยเหตุเพราะอย่างนี้ก็มี

ความมุ่งหมายที่จะให้การศึกษาของเด็กมีความเจริญ ถ้าหากว่าผู้ปกครอง
 ของเขาไปต้องโทษแล้ว เด็กก็ไม่ได้รับการศึกษา แล้วการศึกษาจะเจริญ
 ได้อย่างไร การลงโทษที่รุนแรงเช่นนี้ คงทำนุสมาธิกับผู้หนึ่งก็ได้กล่าว
 แล้วเมื่อก่อนว่า ไม่ใช่เป็นการที่จะให้คนนั้นกลับดีขึ้นได้ นั้นอยู่ที่การ
 ศึกษา ข้อข้อหนึ่งรัฐบาลย่อมจะให้โทษต่อผู้ที่ใจเสาะอยู่ด้วย นักเป็น
 การผ่อนโทษให้เบาลง การกำหนดโทษตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไปถึง ๒๐ ปี ตามที่
 ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตตินั้น เป็นการกำหนดโทษที่ไม่เบาแต่ทีเดียว เป็น
 การกำหนดโทษที่หนักที่สุดอยู่แล้ว แต่ว่าสำหรับตลอดชีวิตนั้น ข้าพเจ้า
 เห็นว่าเป็นการรุนแรงอยู่มาก การลงโทษที่สมควรนั้น ย่อมจะมีคุณ
 การลงโทษที่ไม่สมควรนั้นกลับจะเป็นโทษ การลงโทษแต่เพียง ๒๐ ปี
 ย่อมมีคุณได้หลายประการ คือ จะทำให้ผู้นั้นรู้สึกตัว เมื่อรู้สึกตัวแล้ว
 ก็มีโอกาสจะกลับตัวเป็นคนดีได้ นประการหนึ่ง และไม่ลำบากแก่ครอบครัว
 ครักบุตรภรรยาของผู้นั้นด้วย และไม่เป็นการเบียดเบียนจิตใจของของ
 รัฐบาลด้วยประการหนึ่ง และรัฐบาลก็จะไม่ถูกครหา เมื่อสรุปผลแล้ว
 เช่นข้าพเจ้าได้เห็นว่าการจำคุกตั้งแต่ ๗ ปีถึง ๒๐ ปีนั้นเป็นของเหมาะแล้ว
 เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ อีกครั้งหนึ่ง

พด. ต. พระยาประเสริฐสงคราม กล่าวว่าการแก้กฎหมาย
 อาชญาตามทว่ากันนี้ หัดกับความมุ่งหมายกันอยู่ว่า เพื่อกัน
 บุคคลผู้กระทำพยานเท็จ ซึ่งให้ผู้อื่นเขาได้รับผลเสียหาย จากการทำตนได้

ทำขึ้น โทษตามวรรค ๓ ที่มีสมาชิกขอแปรญัตติต่อโทษลงมาเป็นจำคุก ๗ ปีถึง ๒๐ ปีนั้น ทางกรรมาธิการได้พิจารณาโดยถ้อยคำแล้ว เห็นว่า ผู้ที่ถูกขึ้นทำพยานเท็จจนให้บุคคลเขาต้องถึงประหารชีวิตไป ผู้ที่ได้รับ ความเท็จต้องถูกประหารชีวิตไปนั้น ต้องได้รับ โทษ โดยปราศจากความผิด ซึ่งบุตรหลานคนที่เขาจะมีต่อไปข้างหน้า ต้องได้รับภาระต่อไปอีก ก็ เป็นการสมควรแล้วที่ผู้ถูกขึ้นพยานเท็จจะได้รับโทษหนัก เมื่อเราบัญญัติ โทษหนักไว้เช่นนั้น ย่อมเป็นผลที่จะให้บุคคลยำเกรงไม่กล้ากระทำความผิดเช่นนั้นต่อไป ซึ่งก็เขาก่อนนั้นยังจะทำให้ผู้ที่ไม่มีความผิดเลยต้องได้รับความทุกข์ขัดข้องไป ด้วยเหตุผลอย่างนี้กรรมาธิการจึงไม่ได้ยอมลดให้

หอดวงรณิธิปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ นอกจากข้อความที่ท่านประธานกรรมาธิการได้กล่าวแล้ว ข้าพเจ้าขอ กล่าวอีกว่า ค่าแปรญัตติของผู้แปรญัตติในข้อนี้ผิดจากหลักการที่สภาฯ นี้ได้ลงมติรับหลักการไปแล้ว กล่าวคือตามมติของสภาฯ ที่รับหลักการ เราต้องการจะเพิ่มโทษจากอัตราเดิมให้สูงขึ้น เพื่อให้สัมพันธ์กับความผิด ของผู้ ที่กระทำความผิดในเรื่องนี้ ตามที่ปรากฏในวรรค ๓ นั้น ตาม อัตราโทษเดิมในกฎหมายมีกำหนดจำคุกตั้งแต่ ๓๐ ปีขึ้นไปจนถึง ๒๐ ปี แต่ผู้แปรญัตติกลับแปรญัตติให้ลงโทษจำคุกตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไปจนถึง ๒๐ ปี นี่แสดงว่าผู้แปรญัตติได้แปรญัตติผิดจากหลักการที่สภาฯ นี้รับรองแล้วว่า จะเพิ่มโทษให้สูงขึ้น การเพิ่มโทษให้สูงขึ้นตามมาตรา ๓ นี้ก็ให้จำคุก

ตั้งแต่ ๓๐ ปีขึ้นไปจนถึงตลอดชีวิต อัตราโทษขั้นต่ำคงเดิม แต่
 อัตราโทษขั้นสูงเป็นตลอดชีวิต อัตราว่างกฎหมายต้องคำนึงถึงโทษ
 ตัดหนักกันเป็นชั้นๆ แต่ไม่แต่ความผิดสำคัญไม่สำคัญเป็นชั้นๆ ร้ายแรง
 ไม่ร้ายแรงตามความผิดต่างกันเพียงไร ขอให้ท่านพลิกดูมาตรา ๓๖๐
 แห่งกฎหมายนี้ วรรค ๓ จำคุกตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปจนถึง ๘ ปี วรรค ๒
 จำคุกตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปจนถึง ๑๕ ปี วรรค ๓ จำคุกตั้งแต่ ๓๐ ปีขึ้นไป
 จนถึงตลอดชีวิต นี่แสดงให้เห็นว่ากำหนดโทษได้ตัดหนักกันเป็นชั้นๆ
 ตามวรรค ๑, ๒, ๓, แต่ไม่แต่กับผลความผิดหนักเบาเพียงไรที่กำหนด
 ให้สัมพันธ์กับความผิดของผู้กระทำผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้นตามทฤษฎี
 ญัตติมาน นอกจากผิดหลักการแล้ว ก็ยังถ่มน้อยไปจากกฎหมาย
 เดิมเสียอีก จึงไม่สัมพันธ์กับความผิดที่บัญญัติไว้ในมาตราและวรรค ๓
 นด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้แปรญัตติว่าอย่างไร ตามที่
 กรรมการชี้แจงว่าผิดหลักการนี้ คือความเดิมตามกฎหมายเก่าที่ท่าน
 ท่านได้ พงแต่ที่ท่านจะพอใจหรือไม่

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
 สำหรับเรื่อง หลักการนี้ ข้าพเจ้าได้ตั้งเหตุดูหลายครั้งแล้ว อะไรๆ
 กรรมการมักจะอ้างถึงหลักการ และว่าผิดเสมอไป เพราะฉะนั้น
 ในที่นี้ข้าพเจ้าขอให้ท่านประธานสภาฯ จะผิดหลักการหรือไม่

หลวงวชิรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าววา
เมื่อผู้ปฏิบัติไม่สามารถที่จะมีเหตุผลมาหักล้างตามข้อเสนองของคณะ
กรรมวิธีการแล้ว ข้าพเจ้าในนามของสมาชิกผู้หนึ่ง ขอเสนอ
ให้ลงมติ

ร.ต. เพชร พูนวิวัฒน์ รัชมงคล

นายสวัสดิ์ บุระเวศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ กล่าววา
ข้าพเจ้าใคร่จะขอสนับสนุนผู้เสนอข้อนี้ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ ในระหว่าง
สมัยประชุมนี้ ยังนิยมกันอยู่ว่าผู้ที่จับผู้ร้ายได้ แล้วได้รับความชอบ
เมื่อมีเหตุเกิดในท้องที่ใด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่จับ
ผู้ร้ายได้มาก แต่การที่จะได้หลักฐานเหล่านี้ ในประเทศสยามเรา
ยังใช้วิธีเอาพระยานบุงคุดมาจับ ยังไม่ได้ใช้วิธีที่จับผู้ร้ายด้วยวิธีที่ดี
หลักฐานอย่างอื่น เช่นอย่างตรวจทางลายมือหรือหลักฐานอย่างอื่น ๆ
เพราะฉะนั้น ที่จะเอากำหนดโทษแก่ผู้ที่เป็นความเท็จให้หนักนั้น อาจ
จะเสียหาย เช่นอย่างบางคนไม่รู้เห็นในคดีนั้นเลย แต่ถูกเจ้าพนักงาน
อื่นนอกต่าง ๆ ใน ๓ วัน ๔ วัน หรือ ๗ วัน ได้ยุบยาเกิดยกด้อม
ของเจ้าพนักงานไม่ได้ ก็ให้กลับไปตามท้องอื่น เมื่อมาถึงศาลก็จับค่า
ได้เสียได้ เพราะฉะนั้นน่าจะสนับสนุนข้อนี้

พระยามานวราชเสวี กล่าววา ที่สมาชิกผู้หนึ่ง ความจริง
จะเป็นอย่างไรก็ไม่ทราบ แต่ว่าตามที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติมาในระหว่าง

ที่ข้าพเจ้าอยู่กระทรวงมหาดไทย และที่ข้าพเจ้าจะดำเนินการต่อไป ก็ไม่
หวังที่จะเอาพระยานเทঁจมาลงโทษผู้ผู้ผิดด้วยประการใดๆเลย เพราะ
ฉะนั้นในข้อนี้ขอให้ท่านสมัครหมอลดความผิดได้เลยได้ เพราะจะทำให้คน
มีศีลธรรมอันดีต่อไปในการข้างหน้าด้วย

ประชาชนต่าง ๆ กล่าวกันว่า มีบางที่แปรญัตติไว้ขอให้ข้าพเจ้า
ออกความเห็นว่าเป็นหรือขัดกับหมอลักการหรือไม่ แต่ตามที่ข้าพเจ้าได้อ่าน
ในกฎหมายอาชญาในวรรค ๓ นั้น จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
๓๐ ปีขึ้นไปจนถึง ๒๐ ปี ตรงตามที่กรมมาธิการว่า เราจับหมอลักการ
ว่าให้แก้ไขเพิ่มขึ้น กรมมาธิการก็เพิ่มขึ้นว่า จำคุกตั้งแต่ ๓๐ ปี
ขึ้นไปจนถึงตลอดชีวิต เป็นการเพิ่มขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง ทันทานขอ
แปรญัตติเป็นจำคุกตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไปจนถึง ๒๐ ปีนั้น ถ้าจะดูตามแง่
กฎหมายแล้ว ท่านว่าน้อยลงมากว่าเก่าอีก เราคงดูว่าให้เพิ่ม
โทษเดิมอยู่นั้นอาจจะทำได้ แต่ที่ท่านให้ลดลงมาเดี่ยอกัน ถ้าว่า
จะแปรลงมาให้เท่าเดิม อย่างนี้อาจจะแปรได้ นี่ท่านแปรให้ต่ำลงมา
ข้าพเจ้าเห็นว่าจะขัดกับหมอลักการ

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวหา ขอบได้
โปรดพูดให้ชัดว่าผิดหมอลักการหรือไม่ เห็นจะขัดกับหมอลักการไม่ใช่เป็น
คำที่หนักแน่น

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ก็เห็นจะเข้าใจแล้ว ถ้าไม่มีผู้ใด
จะพูดต่อไปอีก ข้าพเจ้าจะ.....

ขุนวรดิษฐ์ศรีรัตนเวทีย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าจะสนับสนุนผู้แปรญัตติ คือข้าพเจ้าถือว่่าหตุถกการที่ท่านประธาน
อธิบายมานั้น ข้าพเจ้าถือว่่ามันเป็นคำอธิบาย ไม่ใช่คำคัดค้าน เพราะว่่า
ท่านประธานเห็นว่่าเป็นอย่างนั้น แต่ว่่าข้าพเจ้าเข้าใจเป็นอย่างอื่น
ไม่เหมือนกัน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ถ้าจะให้ ข้าพเจ้าชี้ขาดก็ชี้ขาดว่่า
ผิดหลักการ คือไปได้

ขุนวรดิษฐ์ศรีรัตนเวทีย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าขอทราบเรียนสักหน่อยว่่า ผิดหลักการในตอนที่แปรคำว่่าเดิม
นั้น จริงอยู่ แต่ว่่าส่วนที่แปรจากตลอดชีวิตมาเป็น ๒๐ ปีนั้นตั้ง ว่่าเดิม
เพราะฉะนั้นผิดคอนต้น แต่ว่่าถูกตอนปลาย

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่่า
ขอให้ปรึกษาข้อบังคับ ท่านประธานได้คัดค้านแล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ที่จริงเรื่องไม่ใช่ใหญ่โตอะไรเลย
แต่ผู้แปรญัตติไม่ได้แปรไว้ แล้วขอให้ข้าพเจ้าคัดค้าน ข้าพเจ้าได้
คัดค้านแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้มันเป็นไปตามนี้ หมวดวาระที่ ๒ แล้ว
ข้าพเจ้าขอให้ปรึกษาเป็นวาระที่ ๓ ต่อไป ผู้ใดเห็นว่่าควรจะออก
พระราชบัญญัตินี้ให้ เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมสภา ฯ นี้ได้
รับรองให้ร่างพระราชบัญญัติ^๕นออกประกาศใช้ บังคับเป็นกฎหมายได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ร่างพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์
ทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ของรัฐบาล ซึ่งคณะกรรมการ
วิชาการเสนอมาตั้งแต่ พิจารณาเป็นวาระที่ ๒

เดชาธิการสภา ฯ อ่านร่างพระราชบัญญัติ ลักษณะเกณฑ์ทหาร
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๓, ๒, ๓, ๔.

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มนั้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่่า
ในมาตรา ๔ นี้ ข้าพเจ้าก็แปรญัตติไว้อีก แต่ว่่า ข้าพเจ้าหวังใจว่่า
คราวนี้คณะกรรมการคงจะไม่ออกว่่าผิดหลักกรว่่าอีก เพราะว่่าเป็น
คณะคณะกับคณะกรรมการ^๕เมื่อกัน คราวนี้เท่าที่ข้าพเจ้าได้สังเกต
เห็นการเกณฑ์ทหารเท่าที่แจ้ง ๆ มา ข้าพเจ้าเองก็เคยถูกเกณฑ์เป็น
เวลาราว ๑๐ ปี ก็ต้องไปทุก ๆ คราว แต่ว่่าได้รับการผ่อนผันยกเว้น
ในขณะ^๕ที่ข้าพเจ้าได้ ไปนั้นทุกครั้งไป ข้าพเจ้าได้แต่เห็นพระภิกษุสงฆ์
ซึ่งจำเป็นจะต้องเป็นทหารถูกเกณฑ์ และทุกคราวไปที่เดียว พระภิกษุ
สงฆ์นั้นต้องสู้ศึก ด้วยความนำเวทนาและสงสารมาก ในเรื่อง^๕นี้ข้าพเจ้า
ได้เคยทูลเกล้า ฯ ถวายฎีกาเหมือนกัน ขอพระราชทานพระมหากรุณา
ที่จะให้พระภิกษุสงฆ์ นั้นได้อุปสมบทต่อไป แต่ฎีกานั้นไม่ยังผลให้
สำเร็จ ความจริงพระภิกษุสงฆ์ มีหน้าที่หลายอย่าง พระภิกษุสงฆ์

ไม่ใช่คนธรรมดา เช่นเราเป็นผู้ที่ทรงศีล รักษาข้อปฏิบัติในทางพระ
 พุทธศาสนายู่แล้ว การปฏิบัติต่าง ๆ ย่อมผิดกับประชาชนทั่วไป
 นอกจากนั้น พระภิกษุสงฆ์ยังมีหน้าที่ตั้งสอนพดเมืองท้าวๆไปให้ประพฤติ
 ดีด้วย การตั้งสอนพดเมืองเช่นนี้ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นภาระหนึ่งที่จะต้อง
 ไปถึงทางครูได้ ครูมีหน้าที่ตั้งสอนศิษย์แต่เพียง ๓๕ คนเท่านั้น ครูผู้นั้น
 ก็ได้รับการยกเว้นผ่อนผันไม่ต้องเป็นทหาร ส่วนพระภิกษุสงฆ์มีหน้าที่
 ตั้งสอนประชาชน ซึ่งเท่ากับเป็นครูของประชาชนนั่นเอง และตั้งสอน
 ประชาชนอยู่เป็นจำนวนมากด้วย เช่นนี้แล้ว น่าจะเข้าใจว่าพระภิกษุสงฆ์
 นั้นก็ถือครู แต่ครูได้รับการผ่อนผัน เหตุใดพระภิกษุสงฆ์ซึ่งทำหน้าที่
 หนักยิ่งไปกว่าครูอื่น และทั้งทรงศีลบริสุทธิ์ด้วย จึงไม่ได้รับความผ่อน
 ผันเช่นอย่างครูบ้าง และในเวลานี้พระภิกษุสงฆ์ก็ได้ ไปเป็นครูสอนใน
 กระทรวงก็มี แต่พระภิกษุสงฆ์ก็ยังไม่ได้รับความยกเว้นอยู่นั่นเอง ด้วย
 เหตุผลเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นเป็นอย่างยิ่งว่า สำหรับพระภิกษุสงฆ์นั้น
 เราควรจะให้เจ้าอาวาสกำหนดว่าพระภิกษุสงฆ์นั้น มีความรู้สมควรจะ
 ยกเว้นการเป็นทหารหรือไม่ เมื่อพระภิกษุสงฆ์มีความรู้พอแล้ว สามารถ
 ตั้งสอนได้เหมือนกับครูแล้วก็น่าจะผ่อนผันให้ การให้อำนาจเช่นนี้ก็ย่อม
 จะเป็นทางให้ประชาชนนั้น ได้รับการตั้งสอนเช่นเดียวกับเด็กนักเรียน
 เหมือนกัน ด้วยเหตุผลเช่นนี้แหละ ข้าพเจ้าเห็นว่าในมาตรา ๕ จึงควร
 จะเติมลงไปว่าพระภิกษุสามเณร ที่เจ้าอาวาสได้รับรอง ความรู้แล้วไม่ใช่

แต่ภิกษุสามเณรที่รวบรวมเพื่อนตั้งที่ถ้ำมาแต่ก่อน หวังว่าถ้าภิกษุ
จะแดงเห็นด้วยตามคำแปรญัตติของข้าพเจ้า

นายเถียง ไชยกาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
ตามที่ท่านสมาชิกขอแปรญัตติที่ผิดหลักการอื่นนั้นแหละ คือตาม
ความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติที่ร่างขึ้นมาใหม่ เรามีความมุ่งหมาย
กันว่า บางมาตราในกฎหมายเดิม ข้อความไม่ชัด ที่นี้ถึงได้มาร่าง
แก้ไขใหม่บางมาตรา เช่น ๓. ๒. ๓. แล้วก็มาตรา ๗. ส่วนมาตรา ๔
นี้ไม่ใช่อยู่ในความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติ ที่เรารับหลักการกันมาน
เพราะฉะนั้นการที่สมาชิกอภิปรายมาแต่ก่อน ใช้คำนำขึ้นต้นเสียด้วยว่า
“หวังว่าจะไม่ขัดกับหลักการอื่น” แต่ที่ขัดอยู่อย่างเดิมนั้นแหละ

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าว
เรื่องขัดหลักการมาเพราะหนึ่ง อีกแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าคาดไม่ถึง ข้อ
สำคัญขอให้ท่านพลิกไปดูพระราชบัญญัติเดิมผู้แทนตำบลเกิด นั้นรัฐบาล
มุ่งที่จะขายต่อผู้แทนตำบลอยู่แล้วไป แต่ว่าเราทำให้เป็นรับพระราชทาน
นั้นเรียกว่ายังผิดหลักการใหญ่ ส่วนข้าพเจ้าทำบ้างก็ว่าเป็นการผิด
หลักการ ขอให้ท่านประธานตัดสินอีกครั้งหนึ่ง

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าว
ก่อนที่ประธานจะตัดสิน ข้าพเจ้าขอพูดในนามของสมาชิก ถ้านอก
ประเด็นไปบ้างก็ขอประธานอภัยโทษ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเกี่ยวกับประเด็น

เราได้ตกลงกันวันละ ๓ เวลา ๕ เวลาไม่เป็นอันกันอันนอน หวังจะทำ
งานของชาติให้ ลุด่วงไป เพราะฉะนั้นควรจะทำงานให้ สัมกับเวลาที่
เราสัณเภางที่นี้ดีกว่า ไม่ควรจะมาเถียงกันในเรื่องหลักการที่ผิดไปแล้ว
เพราะผิดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ขอประทานเตือนว่า เราทำงานเพื่อ
ประโยชน์แก่ชาติ ควรจะทำสิ่งใหญ่ๆ ที่เป็นสาระสำคัญดีกว่า จะได้ไม่
เป็นการเสียเวลาของสภา ฯ

นายสวัสดิ์ ยูวะเวส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ กล่าวว่
ข้าพเจ้าไม่สมควรใจจะอภิปรายในเรื่องผิดหลักการหรือไม่ผิดหลักการ แต่
ข้าพเจ้าขอคัดค้านว่าตามที่ผู้เสนอแปรญัตติเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้อง
ด้วย เพราะเหตุว่าการที่จะให้เจ้าอาวาสผู้เดียวเป็นผู้รับรองว่า ผู้นั้นผู้น
มีความรู้ ไม่ควรจะเป็นทนายเช่นนี้ น่ากลัวอันตรายมาก เพราะถ้าเป็นท
นายนั้นว่า เจ้าอาวาสทุกองค์เป็นผู้รับรองว่าดีเสมอไป แต่ว่าความที่
กฎหมายบัญญัติไว้ มีความประสงค์จะให้คณะควบคุม ไม่ใช่เอกชน
ควบคุม เช่นอย่างว่าพระภิกษุสามเณร วิกรรม เช่นนี้หมายความว่า ได้ มี
การสอบได้ได้เข้าสนามได้ มีกรรมการหลายคนด้วยกันที่รับรอง แต่ว่
ถ้าจะกลับไปเป็นให้เจ้าอาวาสคนเดียวรับรองนั้น น่ากลัวอันตรายมาก
เพราะฉะนั้นไม่ควรจะปล่อยให้ตามผู้เสนอแปรญัตติ

คุณชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอสนับสนุนคำอภิปรายของท่านสมาชิกข้างหลังนี้ เพราะซึ่งท่าน
จะมาอ้างเอาพระภิกษุทั้งหลาย ท่านอ้างเอาพระภิกษุได้ ข้าพเจ้าจะอ้าง

เอาโต๊ะหยีบ้าง จึงคิดว่าตามที่กรรมการว่าเรื่องนี้ผิดหลักการอยู่ด้วย
ถ้าจะให้เป็นที่ประโยชน์ท่านควรจะต้องเสียคิดว่า

พ.อ. พระยาอมัยสงคราม ประธานกรรมการ กล่าววา เรืองน
คณะกรรมการได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว การที่จะยกเงินพระภิกษุ
สามเณรนี้ ก็ได้อาศัยอยู่ในพระราชบัญญัติที่ร่างเสนอมานี้แล้วก็ตรง
ตามพระราชบัญญัติเดิม การที่จะยกเงินผู้ที่ไม่ต้องเป็นทหารนั้น ถ้าหาก
จ่ายเงินมากมาย เสียเงินก็ย่อมจะขาดผู้ที่จะทำหน้าที่ยื่น คำขอร้อง
ประเทศไป และเพราะในมาตรา ๕ ที่สมาชิกขอแปรญัตติเพิ่มภิกษุ
สามเณรที่เจ้าอาวาสรับรองนั้น ก็เห็นว่าไม่มีหลักเกณฑ์อะไรที่จะเป็น
สัมมูฐานที่จะคิดว่าควรจะรับความรับผิดชอบแทน หรือความเดิมที่มีอยู่
พระภิกษุสามเณรที่ธรรม เช่นนี้ก็เป็นหลักเกณฑ์ที่แน่นอนอยู่แล้ว จะ
ได้บ่งชี้ผู้ที่หักเงินใน ทาง พุทธศาสนาเพื่อไม่ต้อง รับราชการทหาร
เพราะฉะนั้นเห็นว่าไม่น่าจะตั้งได้เคียงกันไปในทางที่จะให้เสียเอง

ด. เทียม ศิวพิสิฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าววา ความ
เป็นจริง สำหรับพระภิกษุสงฆ์ ในการที่เข้ามาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา
นั้น ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายในสภาบอกว่าท่านเป็นครูของประชาชน
ในชนบทเขาช่วยอบรม เป็นแน่นอนทีเดียว ท่านเป็นผู้ที่รู้ศีลธรรมดี
ทีเดียว เป็นครูของอาณาประชาราษฎร์ ประเทศเราจำเป็นจะต้อง
มีทหารสำหรับป้องกันชาติบ้านเมือง และถ้าท่านเองมีความรู้ รู้ศีล

รัฐธรรมคิดว่าประชาชนพลเมืองแล้ว ท่านเป็นผู้ยอมเสียสละอย่างพวกเรา
เหมือนกัน ท่านคงจะไม่รังเกียจที่จะเป็นทหารของบ้านเมือง ในการที่
จะป้องกันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญ เพราะว่าทหารก็
เป็นสิ่งที่คุ้มครองให้แก่ศาสนาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นตามกักรวรรมาธิการ
ท่านนี้แล้ว

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่ ตาม
ที่ท่านกรรมาธิการได้อธิบายถึงว่าจะขาดจำนวนคนเป็นทหารไป มาก นั้น
สำหรับชั้นข้าพเจ้าเองก็ได้พยายามไปอยู่ทุก ๆ ปีทีเดียว ในการที่
เป็นทหารเดเห็นว่ในร้อยเปอร์เซ็นต์ มีพลสิบเปอร์เซ็นต์ที่ไม่ต้องเป็น
ทหาร มีสิบเปอร์เซ็นต์ที่แทนผู้จะเป็นทหาร นี่ไม่ใช่เพียงแต่มีต้องมี
เท่านั้น มีมานานแล้ว และยี่สิบเปอร์เซ็นต์เช่นนี้ ได้เดออกเอาพระสงฆ์
ไปด้วยทำให้จำเ็นจะต้องดีก ทำให้ราษฎรทั่วไปรู้ ดีกดังสาร บางที่
บางท่านยอมรับสมัครเป็นทหารเดเองเช่นนั้นก็ม เราควรจะยกเว้นการ
เกณฑ์ทหารแก่พระภิกษุสงฆ์ เพราะว่าเราต้องการจะเผยแพร่ประชา
ชิปไตยให้มาก ความต้องการของประชาชนไม่ยอมจะให้พระสงฆ์ผู้
ทรงศีลเข้าไปเป็นทหาร นี่หะจะข้าพเจ้าเดเห็นว่ในการที่จะยกเว้นแก่
พระภิกษุสงฆ์นี้ยอมจะเป็นประโยชน์ทั้งทางรัฐด้วย

ขุนวรดิษฐ์รัตนเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ท่านกรรมาธิการค่านว่ที่สมาชิกแปรญัตตินั้นผิดหลักการ ฝ่ายสมาชิก

ก็ร้องขอบอกว่า ขอให้ท่านประธาน^ขชี้ขาดว่าผิดหรือไม่ผิด เพราะระดม
 ก็น่าจะยุติได้เพียงนั้นไม่น่าจะมีการอภิปรายต่อไปอีก ซึ่งข้าพเจ้ายัง
 เห็นว่าเรื่อง หลักร^ขอะไรเป็นหลักร อะไรไม่เป็น หลักร เป็นข้อ
 สำคัญยิ่งที่เดียว ถ้าไม่อย่างนั้นจะไปชุลลุกชุลกันในอนาคต ข้าพเจ้า
 จำได้ว่าเรื่อง^ขนี้ได้เกิดความข้องใจในสภาฯ ครั้งหนึ่งแล้ว เรื่องอะไร
 เป็นหลักร^ขนี้ได้มี สมาชิกขอให้ท่านประธานคนก่อนอธิบาย ท่านประธาน
 อธิบายว่าหลักร^ขนั้นหมายความว่าทำให้^ข ดังนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้า
 สมาชิกยังข้องใจกันอยู่อย่าง^ขนี้แล้ว ขอให้ท่านประธาน^ขชี้ขาดว่าผิด
 หลักรหรือไม่ และข้อหนึ่งควรจะอธิบายให้เป็นที่หายความข้องใจ
 ของสมาชิกทั่วๆ ไปว่า หลักร^ขนั้นคืออะไร

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. กล่าวว่ ในการที่ท่านสมาชิก
 อ้างข้าพเจ้าว่าได้กล่าวว่ หลักร^ขนั้นหมายความว่าทำให้^ขนั้น ข้าพเจ้า
 ขอปฏิเสธว่ไม่ใช่เช่นนั้นแต่ขอขึ้นตามรายงานการประชุมซึ่ง ข้าพเจ้าได้
 พูดไว้

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้อ^ขประธานคนก่อนก็ไม่ได้รับรองว่
 ของท่านความจริงนั้นเป็นแต่แก้ไขเพิ่มเติมของเดิม ก็พิจารณาในส่วนที่
 แก้ไขตามที่ร่างมานั้นได้แต่ที่ จะขยายความยกเว้นให้ มากขึ้นไปอีกนั้น
 จะเป็นการผิดหลักรหรือไม่ ความประสงค์ของพระราชบัญญัติ^ขนี้
 เขียนเพื่อจะแก้ไขความให้^ขกับเงินนั้น ไม่ประสงค์จะขยายความให้มาก

นัก ทนต้อมาชิกผู้หนึ่งทแปรญตณนอกจากทว่างไว้เดิมแล้ว จะผิดกับ
หลักการหรือไม่ ก็ผู้ตั้งตั้ง และกักททองอยู่ ข้าพเจ้าอยากจะขอความ
เห็นที่ประชุมเสียก่อนแล้วจึงจะว่ากันว่าควรจะเดิมหรือไม่ควรเดิม เว้น
ไว้แต่ท่านสมาชิกจะพอใจและจะถอนไปเสีย ท่านจะถอนไปหรือไม่

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดธนบุรี กล่าว
ข้าพเจ้ายังไม่ถอน

ประธานสภาฯ กล่าว ว่า ข้าพเจ้าขอให้ลงมติว่าตามที่ข้าพเจ้า
กล่าวเมื่อก่อนเป็นกรที่แปรญตติได้หรือไม่ ผิดหลักการหรือไม่

หุดงวรนิติปรัชญา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงกตนคร กล่าว ว่า ใน
เรื่องหลักการนี้ข้าพเจ้าก็มีความข้องใจอยู่เหมือนกัน คือว่าในการประชุม
คราวที่แล้ว ๆ มา กรรมการได้ขีดเข้ามาตราหลายมาตราออก ซึ่ง
สภาฯ นี้ได้รับรองหลักการไปแล้ว แต่ที่ร่างมาตราขึ้นใหม่ สร่างข้อ
ความขึ้นใหม่หมด เป็นหลายมาตรา ข้าพเจ้าขออ้างพระราชบัญญัติ
ทนายความเป็นตัวอย่าง เช่นนี้จะว่ากรรมการเป็นผู้ ทำลายหลักการ
ของสภาฯ ได้ หรือไม่ และข้าพเจ้ามีข้อข้องหนึ่งที่จะต้องรบกจนเวลา
ของสภาฯ เมื่อวานนี้เองข้าพเจ้าแปรญตติพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการคุฎการไป และกรรมการเขาก็บอกว่า ผิดหลักการอีก เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงสงสัยอยู่เหมือนกันว่า คำว่าหลักการนี้จะกินความแค่ไหน
สภาฯ เคยอนุญาตให้กรรมการร่างขึ้นใหม่ซึ่งผิดจากที่สภาฯ รับ

หักถกรไป ข้าพเจ้าเห็นว่าตามทางที่ถูกแล้ว จะแก้ไขอย่างไรก็จะต้อง
ไม่ขัดกับข้อความที่ปรากฏในร่างเดิม ถ้าข้อความใดผิดไปจากในร่างเดิม
ข้าพเจ้าคิดว่าผิดจากหักถกร แต่เท่าที่สภาฯ นี้ได้ปฏิบัติมาแล้ว ได้ขีด
ฆ่าออกหลายมาตรา และได้ร่างข้อความขึ้นใหม่ ทำไม่สภาฯ นี้จึงยอม
ให้ไป เมื่อยอมให้ไปแล้ว ในเรื่องนี้และในเรื่องต่อ ๆ ไปก็ควรจะยอม
ให้ไปด้วย ข้าพเจ้า ขอกราบเรียนตามที่ได้ เสนอขึ้นด้วย

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
ตัวอย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึง ในเรื่องพระราชบัญญัติความกับพระ
ราชบัญญัตินี้ไม่เหมือนกัน เพราะพระราชบัญญัติความนั้นเรา
ออกกฎหมายทั้งฉบับ และหักถกรบอกว่าจะปรับปรุงการควบคุม
ความให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นแน่นอนได้ที่กรมการเห็นว่าดีขึ้น
แล้ว กรมการมีหน้าที่จะได้ยื่นแปลงร่างขึ้นใหม่ได้ เพราะเป็นการ
ปรับปรุงทั้งฉบับไม่ผิดหักถกร แต่พระราชบัญญัตินั้นท่านองแก้ไข
เฉพาะในเรื่องจำกัดในส่วนที่มีเนื้อว่าแก้ไขไปโดยทางใด ถ้าแม้ว่ามีผู้ปร
ญัตติติดเข้าไปเสียคนละทางก็มีอันออกทางกับที่ได้บัญญัติแก้ไขแล้ว ข้าพเจ้า
เห็นว่าผิดหักถกร ไม่เหมือนกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าคิดว่าได้มีโอกาสปรึกษาหารือแล้ว
ขอให้ลงมติ ส่วนสำหรับข้อนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอฟังความเห็นที่ประชุม
ว่าผิดหักถกรหรือไม่ คือที่จะเพิ่มไปบัญญัติขยายการยกเว้นพระภิกษุสงฆ์
ออกมา.....

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวดำ
 ขำพเจ้าเห็นว่าลงมติไม่ได้ คือว่ามีปัญหาในถ้อยคำเหล่านี้ ซึ่งจะขาดได้
 ถ้าเราลงมติ ถ้าหากว่ามติดังไปมิเสียหรือ มิไปชัดกับหัดกนเองหรือ
 ขำพเจ้าเห็นว่าลงมติไม่ได้ เป็นเรื่องทีประชาชนจะขาดว่าผิดหรือไม่ผิด
 เท่านั้น เพราะความจริงปรากฏชัดอยู่แต่อย่างที ขำพเจ้าได้กราบเรียน
 เรื่องพระราชบัญญัติกักขฬายกความหนัก เื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติกักขฬายกความ
 หนักฉบับ มีเนื้อว่าเพื่อจะควบคุมกักขฬายกความให้ คชชน เพราะฉะนั้น
 กรรมวิธีการมีลัทธิที่จะเอาหรือไม่ อามาตราใด ทีจะแก้ไขมาตรานั้น
 ในแฉฉนั้น กรรมวิธีการมีลัทธิปรับปรุงได้ แต่ลัทธิในพระราชบัญญัติ
 มีแฉฉเพราะจะแก้ไขเพราะวงจำกัฉฉเพราะแฉฉเท่านั้น เมื่อแก้ไข
 ฉฉเพราะแฉฉแล้ว จะต้องอู่ภายในวงฉฉเดียวกัน จะต้องขาดเท่านั้น
 เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้อง ใดค่ออย่างอื่นอีก

นายสนธิ เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวดำ
 ขำพเจ้าเห็นชอบด้วยท่านสนธิมาอีกทีว่า เราไม่ควรรจะลงมติทีจะกัฉฉใน
 เรื่องนี้ เพราะเป็นหน้าที่ของทำนผู้เป็นประชาชนทีจะขาดดำแปรญัตติ
 ผู้จะชัดกับหัดกการหรือไม่ คำว่าหัดกการขำพเจ้าเข้าใจดำ คือ
 นโยบายทีเจ้าของญัตติหรือเจ้าของร่างพระราชบัญญัติได้บันทึกมาในคำ
 เล่มขอของเรานี้ ถ้าเป็นของรัฐบาลทีหมายความว่าเห็นนโยบายของ
 รัฐบาลซึ่งบันทึกมาในร่างพระราชบัญญัตินั้น ถ้าอันใดเป็นการนอกเหนือ

ไปจากนโยบายที่รัฐบาลได้เสนอมานั้น แล้วยอม ถือว่า เป็นการ นอกเหนือ
หลักการแห่งพระราชบัญญัตินั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอย่างนี้ ขอให้ท่านผู้
เป็นประธานสภาขออย่าให้ ทประชุมลงมติเลย

หลวงวนิชปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่่า ข้าพเจ้า
เห็นว่า การที่ จะปรับปรุงใหม่ทั้ง ระบบ หรือมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข
ไม่ต่างกันเลย ทำไมข้าพเจ้าจึงพูดเช่นนั้น ก็เพราะเหตุว่าการที่ปรับปรุง
แก้ไขทั้งระบบรัฐบาลหรือสมาชิก ซึ่งเป็นผู้ร่างขึ้นมาแล้ว เสนอต่อ
สภาฯ และถ้าแก้ไขมามาตราก็ได้เสนอเป็นร่างขึ้นมาเหมือนกัน เพราะ
ฉะนั้นหลักการ ก็อยู่ในเรื่องตรงมาเท่านั้น หลักการที่นอกไปจากที่เสนอ
มานั้นไม่ได้มี สิ่งที่ทำมา เกิดจากหลักการที่ได้กล่าวไว้ในร่างเดิมแล้ว
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการผิดหลักการ และอีกประการหนึ่ง การที่สภาฯ ให้
โอกาสสมาชิกที่จะ เปรียบเทียบได้ทุกข้อ ทุกกระทง โดยไม่มีหลักอะไร
ข้าพเจ้าก็เห็นว่าผิดเหมือนกัน เช่นอย่างพระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำ
สยาม เป็นต้น ข้าพเจ้าเห็นว่าผิด กลับหัวกลับท้ายกันทีเดียว

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ถ้าท่านจะพูดก็พูดเฉพาะเรื่องนี้

ค. ชูเกียรติ ทองธยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่่า
เพราะพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ผิดหลักการ คือหลักการเดิม
นั้นเราเห็นว่าพระราชบัญญัติเดิมมีการบกพร่อง สั่มควรที่จะต้องแก้ไข
เพิ่มเติมบางมาตรา จึงได้ตั้งคณะกรรมการไปร่างมาใหม่ คณะ

กรรมวิธีการจึงวางแนวว่า ในการที่เราจะเพิ่มเติมหรือแก้ไขนั้นสำหรับบุคคลผู้ซึ่งควรจะได้รับการยกเว้นไม่เรียกกระดุมหรือเกณฑ์ทหารนั้นอะไรบ้าง จึงได้ร่างมาไว้ ได้บังคับไว้ในมาตรา ๕ ว่า “ให้ยกเด็ก ความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และใช้ความต่อไปในแทน ฯลฯ” นี้เรายกเด็กอันเก่าวางแนวใหม่ เพราะฉะนั้นสมาชิกที่จะแปรญัตติเห็นว่าบุคคลซึ่งสมควรจะรับการยกเว้น มีประการใดบ้างที่สามารถจะแปรญัตติไปยังกรรมวิธีการได้

นายเตียง ไชยภักดิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
ขอประธานเรียนชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง แล้วโปรดคุณหญิงชื่อที่ ๕.๕๕๔๓/๒๔๗๗
ซึ่งตั้งมาวันที่ ๖ กันยายน ในนั้นมีอยู่ว่า การที่จะร่างพระราชบัญญัติ
ขึ้น ผิดกับพระราชบัญญัติอื่น ๆ อย่างที่บางท่านได้อธิบายไปแล้ว
พระราชบัญญัติฉบับนี้มีความว่า ความที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะ
เกณฑ์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ บางมาตรายังเกิดข้อบกพร่องไม่ชัดเจน
กระทำให้เป็นการสงสัยอยู่ ความที่ได้พิจารณาแล้ว เห็นในหลักการนั้น
ก่อนที่จะรับหลักการ ผู้ร่างก็ได้ได้ออกมาว่าความเดิมมีอย่างไร คำ
ไหนควรจะแก้ไข เรียกว่าเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง เมื่อท่านทั้งหลายได้ดู
บทกฎหมายแล้ว ก็กรรมวิธีการตรวจร่างพระราชบัญญัติตามที่รัฐบาล
เสนอมานี้ ได้ตรวจไปตามเงื่อนไข คือไม่ได้ทำพิธีตรวจไปเกินกว่าความ
ประสงค์ของผู้ร่าง นี่หมายความว่าอย่างนั้น นี้ข้าพเจ้าถือว่าเป็นหลักการ

ผิดกับพระราชบัญญัติข้ออื่นหนึ่ง ซึ่งความประสงค์ของการร่างเป็นไป
อีกอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ร่างเพื่อความประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ พระราช
บัญญัตินี้หมายถึงว่าเราจะแก้ไขคำว่า ข้าหลวงประจำจังหวัด เปลี่ยน
คำใหม่ แทนคำว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ดมมุติอย่างนั้นเป็นต้น ขอได้
โปรดพิจารณาให้ด้วย คุณหนึ่งสี่ต่อชเพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านอ้างหนังสืออะไร ตามที่อ้างมานั้น
นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ร่างระเบียบเดิมที่รัฐบาลเดิมนั้นมาครั้งแรก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านอ่านได้หรือไม่

นายเตียง ไชยภาค ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ความที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะ เกณฑ์ทหารตามที่พิจารณา
มาแล้วดังต่อไปนี้ นั้นก็แสดงไปว่าความเดิมมีอย่างนั้นเป็นการเสนอร่าง
ในครั้งแรกเพื่อสภาฯ จะได้รับหลักการ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ความในมาตรา ๗ เหตุผลที่แก้ไขนั้นว่า
เมื่อได้พิจารณาด้วยบทแห่งมาตรา ๕ แล้วจึงให้จัดการเรียกเจ้าประจำการ
และไม่ระดมเข้าฝึกหัด เพราะเห็นว่าบุคคลในมาตรา ๕ นั้น เป็น
กันว่า ภิกษุ สามเณร ขรรพรม นักบวช นักพรต บุคคลต้องโทษคุมขัง
ครุที่ประจำการสอนหนังสือ ตำรวจที่สภาผู้แทนราษฎร ก็ไม่สามารถ
ที่จะมาได้ หมายความว่านั้น ถูกหรือไม่ถูก

นายเตียง ไชยภาด ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าววา
ถูกต้องแล้ว

หตวงนาถนิตินาธา ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ กล่าววา ปัญหา
เรื่องหตถการที่เราได้รับความลำบากมากมาแต่แล้ว ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย
ท่านสมาชิกที่ว่าเราเสียเวลาเกินไป เพราะฉะนั้นเราจะต้องตั้งคดีเอาให้
น้อยลง ข้าพเจ้าขอโอกาสเวลานี้เล็กน้อยเพื่อไม่ให้เสียเวลาต่อไปใน
คราวข้างหน้าอีกมาก เราจะต้องต่อสู้กับปัญหาเรื่องนี้ออกมากมาย ข้าพเจ้า
ขออนุญาตพูดเล็กน้อย เราจะได้ไม่ต้องเสียเวลาข้างหน้า หตถการ
นี้ตามข้อบังคับของเราที่ให้ผู้ที่เห็นผิดหรือพระราชบัญญัตินั้นวางหตถ
การขึ้นมาในบทก ข้อบังคับของเราเมื่อก่อน ที่ทำการทำบทกหตถ
การนั้นย่อมจะแตกต่างกันโดยคุณลักษณะและความสามารถของผู้ที่เห็นผิด
เป็นความยากอย่างยิ่งทีเดียว ถ้ารัฐบาลเสนอหรือส่งมาชิกเสนอข้าพเจ้า
ขอเรียนด้วยความเคารพว่า การที่จะทำให้อุบัติของข้อแย้งว่าอะไรเป็น
หตถการนั้น ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าท่านผู้เสนอนั้นจะไม่มีความรู้ความสามารถ
ข้าพเจ้าว่าความสามารถน้อยยิ่งหย่อนกว่ากัน ย่อมอาจจะเข้าใจผิดได้
เพราะฉะนั้นเรื่องหตถการที่เราจำแนกต่งพวกกันเสียที่เกิดว่าเราจะวางกฎ
เกณฑ์เอาไว้ได้อย่างไร ที่หลังจะได้ไม่เป็นปัญหา ไม่ต้องเสียเวลาของ
สภาฯ เพื่อจะได้แก้ปัญหาให้รวดเร็วขึ้น ไม่มีใครแต่ที่ตีไปกล่าวท่าน
ประธานผู้เคารพของเรา ขอให้ท่านประธานวางหตถการทั้งหลายให้เป็น

๕๒. ทราบว่าเหตุการณ์พระราชบัญญัติทุกฉบับเวลาจะเขียนเหตุการณ์ให้เป็นรูป
ร่างอย่างไร เพื่อให้เป็นคำพูด เพื่อให้เป็นหลักฐาน ขอบได้ โปรดวางหลักเพื่อ
เป็นที่เข้าใจไว้

ประธานสภา ฯ กล่าวไว้ คือในเรื่องนี้ตามข้อบังคับแล้ว เขียน
เหตุการณ์มากไม่ค่อยจะยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเก่าก่อนข้อบังคับ คือแต่
เดิมเป็นแต่ข้ออธิบายความประสงค์ของร่างไม่ใช่วางเหตุการณ์อย่างแจ่มแจ้ง
ข้าพเจ้าเองความจริงก็คิดไม่ได้ แต่ว่าไม่อยากจะคิดดีชั่วมาอีก เพื่อ
อยากจะให้อภิปรายกัน ไม่อยากจะขัดขวางเลย แต่ว่าเมื่อได้อภิปรายนั้น
ข้าพเจ้าก็นั่งอยู่เดิมนั้นเวลาที่ท่านอภิปรายนั้นจะได้ฟังท่าน คือว่า
ก่อนที่จะคิดดีชั่วของท่านนั้นเราจะต้องพิจารณา รู้จักว่าไม่อยากจะกระทำ
เลย โดยเหตุจำเป็นสำหรับผู้ที่เสนอแปรญัตตินั้นเพิ่งแพ้ ไปโดยเหตุการณ์
โดยข้าพเจ้าชวดมาหยก ๆ แล้ว ข้าพเจ้าต้องมาชวดอีก เพราะ
ฉะนั้น เราจึงรู้สึกต้องฟังเสียก่อนว่า แต่ว่าท่านผู้เสนอจะให้ขยายการ
ยกเว้นนี้ ท่านท่านพระราชบัญญัติคงที่ข้าพเจ้าเทียบแล้วสำหรับภิกษุ
สามเณรผู้รกรวมกับภิกษุฝ่ายสยามปริยัติตามที่ธรรมการได้เขียนมาเท่านั้น
ตามที่รัฐบาลเสนอมาจนถึงความเห็นตามที่คณะกรรมการได้แก้ก็ไม่ได้
มีวาทะให้มากในข้อนี้อย่างใดเลย เป็นแต่แก้เพื่อจะให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ใน
เมื่อเรารับเหตุการณ์ไปแต่แรกก็มีที่กั๊กอะไร เพราะฉะนั้น ก็น่าจะเห็น
ว่าจะแปรให้กว้างขวางออกไปนอก จากร่างของรัฐบาลไม่ได้ ถ้าผู้แปร
ญัตติเห็นด้วยจะถอนเสียก็จะเรียบร้อย

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มนี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า ใน
เรื่องกฎหมายนี้จะมีผลให้เกิดเหตุการณ์หรือไม่อย่างไรนั้น สำหรับข้าพเจ้าเอง
นั้นก็นึกจะถอน แต่คิดว่าปัญหาจะต้องมาเฉพาะหน้าระหว่างท่าน
สมาชิกกับประธาน ด้วยเหตุฉะนั้นเหตุนี้ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ประธานชี้ขาด
เพื่อเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ในคราวต่อไปจะง่ายเข้า เพราะทำให้เขียน
หลังการรวม แต่ที่ว่าท่านได้ใจในข้าพเจ้าแต่เห็นว่าข้อนี้ไม่ถูกกับหลัก
การนี้ เพราะฉะนั้นต้องเสียใจที่จะต้องชี้ขาดเป็นหน้าที่ ให้ท่านแพ้อีก
เหมือนกัน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕

นายหอมจันทร์ อคมณีจรรย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง

กล่าวว่า ขอให้ผ่านไปได้

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๖, ๗, ๘, ๙

นายทองกระจ่าย รัชตระกูล ผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี
กล่าวว่า ในมาตรา ๘ นั้นข้าพเจ้าขอแปรญัตติเพิ่มว่า “แต่โรงเรียน
วิสามัญศึกษา” ต่อจากโรงเรียนสามัญ “ผ่อนผันรอการเรียกเข้าประจำ
การไว้ตลอดเวลา ต่อมักกระทรวงธรรมการได้ยื่นไว้ต่อกระทรวงกลาโหม
ขอตั้งให้ผ่อนผัน” ข้าพเจ้าคิดว่าจะขัดกับหลัก โอ. ที. ซี. ซึ่งกระทรวง
ธรรมการจะจัดต่อไปภายหลัง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้เสร็จวาระที่ ๒ แล้วจะได้ปรึกษากัน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรจะออกพระราชบัญญัติใช้เป็นกฎหมายได้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าออกพระราชบัญญัติ
เป็นกฎหมายได้

ด. ยู เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
พระราชบัญญัติรถยนต์ ๒๕๕๓ นั้นบางที่จะได้เถียงกันอีกนาน แต่จะเปิดประชุม
เรื่องสภามควรัฐธรรมนุญ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรหยุดพัก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้เสนอขอให้หยุดพัก ถ้าไม่มีผู้ใด
คัดค้านก็เห็นจะหยุดได้ จวนเวลาแล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้านเป็นอันว่าให้ไป
ประชุมเวลา ๑๕ นาฬิกาฉนั้น

หยุดพักเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมรับรองรายงาน
การประชุมครั้งที่ ๑๘-๑๙ มีผู้ใดทักท้วงบ้าง ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงจะถือว่า
ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม ๒ ฉบับนั้นแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติ
ด่วนว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณประจำปี พุทธศักราช
๒๕๕๗ ฉบับที่ ๒ พร้อมทั้งบันทึกของรัฐสภา

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ตามที่สภา ฯ นี้ได้ลงมติให้ออกพระราชบัญญัติแก้ไขปรับปรุงกระทรวงเศรษฐกิจเมื่อวานนี้ มีความจำเป็นที่จะต้องให้กระทรวงเศรษฐกิจได้ดำเนินการงานให้สัมพันธ์ตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติที่ออกไปแล้ว ด้วยเหตุนี้กระทรวงเศรษฐกิจจึงได้ขอโอน และกระทรวงการคลังได้พิจารณาโดยถกกันแล้ว เห็นว่าในการที่จะขอโอนเงินซึ่งมีอยู่แต่อยู่ในงบประมาณเดิมแต่ที่ยังไม่ใช้เอามาตั้งขึ้นสำหรับปิดบัญชีของ ๒ คนและสำหรับเดชาอนุการว่าการทะเบียนเป็นการสมควรจึงได้ยอมให้ออกเป็นพระราชบัญญัติได้ และขอความอื่น ๆ ก็มีปรากฏอยู่ในบันทึกแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้สภา ฯ นี้พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ในเรื่องการโอนเงินที่ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องอะไร แต่ว่าข้าพเจ้าประหลาดใจว่าตามที่เราได้ทำงบประมาณเมื่อ ๒-๓ วันหนึ่งเอง กรรมการธิการได้ตรองถูกต้องแล้ว ให้จ่ายเงินพอควร ไม่ให้เหลือเลย ครั้นมาไม่กี่วันบอกว่าไม่มีเงินเหลือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะทำไม่จึงจ่ายเงินเหลือแล้วมาโอนไปใช้ทางอื่น

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ตามที่ท่านสมาชิกถามนั้นก็มีมูลค่าที่จะถามได้ แต่ความจริงอย่างเงินเดือนเจ้าคุณศรัยทุท ฯ รัฐมนตรีเงินเดือนของท่านก็คงจะเหลือได้ อย่างผมเป็นคน และเงินค่าเช่าบ้าน

คงเคยจนยังไม่มีโอกาสจะตั้ง เพราะยังขออนุญาต ก.พ. อยู่อย่างนั้น ตน
ไม่ใช่ว่าเงินชุกช่อนอยู่ก็หาไม่ได้ คงตั้งตรงจอย่างถนัดมือ และรัฐบาล
หนักเป็นรัฐบาลใหม่ เมื่อได้ขออนุมัติพระราชบัญญัติอันนี้ไปแล้ว ไม่ใช่
ว่าจะตั้งใหม่เลย ไม่ใช่งบประมาณเพิ่มเติม เป็นงบประมาณโอนเงิน

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าววา
เงินจำนวนที่โอนไปนั้นไว้เป็นเงินเดือน บัดนี้ทบวงกับเดชาอนุการรัฐมนตรี
ข้าพเจ้าใครจะขอถามรัฐบาลว่าปีหนึ่งนี้ที่โอนไปนั้นจะขอมีในงบประมาณ
รวมอย่างยอดเดิมหรือไม่

ขุนต่วนวิศกัษยากร กล่าววา ข้าพเจ้าขอตอบในนามของคณะ
กรรมาธิการตรวจงบประมาณเงินว่า ในการตรวจงบประมาณการโอน
เงินที่แจ้งไปนั้นรวม ถึงการขอ ตั้งเพิ่มขึ้น เป็นไปโดยเฉพาะในกรณีที่ ทาง
รัฐบาลได้เสนอการโอนและตั้งใจมา แต่ในกิจการอื่น ๆ ที่ไปเป็นต้น
ถ้าในเรื่องกรมที่ขอโอนนั้นใหม่ นั้นไม่ได้มีในงบประมาณที่เขาตั้งใหม่และ
ขอโอนเลย เพราะฉะนั้นกรรมาธิการงบประมาณที่พิจารณาแล้วจะคงไป
ถึงงานการที่ปฏิบัติอยู่ไม่ได้ จึงไม่ทราบว่าจะนอกจากเงินที่ตั้งอยู่นั้นเงิน
เหลืออยู่แค่ไหน และโดยเฉพาะเรื่องที่เสนอใหม่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่
การโอนงบประมาณเงินที่เหลืออยู่ เจ้าหน้าที่ประจำซึ่งคิดว่าจะได้จัดการ
ทำในนั้น แต่หากว่ายังไม่จัดและกระทำจึงรอด ไม่ใช่เป็นการขอ
รายจ่ายขึ้นไป

หตวงศรัประภาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ำ ที่
เรียนตามนี้สำหรับบันทึกไม่สำคัญอย่างไร แต่ว่าต้องการอยากจะทำ
ว่ำสำหรับในปีต่อไป งบประมาณใน ๔ จำนวนทั้ง ๔ คนนั้นคงจะตัดยอด
เงินออกหรือขอให้เท่ากับเงินยอดนี้

ขุนสุคนธ์วิศศึกษากร กล่าวว่ำ ข้าพเจ้าขอตอบแทนในนามรัฐบาล
ในข้อนี้ว่าสำหรับภารกิจที่จะตัดยอดเงินนั้นนั้น ทางรัฐบาลจะต้อง
พึงถึงปริมาณและคุณภาพแห่งการงานว่าควรจะจัดเข้ารูปที่จัดอยู่นั้น หรือ
ไม่ ถ้าหากว่าจัดตำแหน่งของการงานอยู่นั้นแล้วเพื่อประโยชน์อย่างไร
ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่ควรจะหวังเงินเพื่อความก้าวหน้า

พ.ร.ต. พระยาศรัยทุษเสณี ร.น. กล่าวว่ำ นอกจากนั้นในตำแหน่ง
ที่มีอยู่แล้วเราไม่ได้ ตัดทิ้งเสียเป็นต้นว่าเงินที่ยังจ่ายไม่หมด เพราะว่าการดำ
ว่ำของการอนุญาตในเรื่องเงินเดือนประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเจ้าหน้าที่
ที่มีอยู่แล้ว ย้ายไปอยู่เสียตำแหน่งอื่น แล้วผู้ที่มาสวมตำแหน่งใหม่ไม่มี
โอกาสมาแทนทันที เพราะฉะนั้นจึงเหลือ ตำแหน่งใหม่เพิ่มเป็น
เพิ่มแน่ แต่ว่าจะเพิ่มเติมจำนวนหรือเพิ่มเกินจำนวนหรือถึงจำนวน
หรือทำไรนั้นก็คงแต่แต่การปรับปรุงภายในว่าจะควรประหยัดก็มากน้อย
ข้าพเจ้าจะบอกเสียไม่ได้

หตวงศรัประภาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่ำ เมื่อ
ได้ฟังท่านกรรมาธิการและท่านรัฐมนตรีแถลงแล้ว ก็ทำให้ข้าพเจ้า

เข้าใจไปว่าในคราวที่เจ้าหน้าที่ได้ไปบอกกรรมการวิสามัญนั้นว่าจัดการ
 การทำอะไรๆ ลงไป ในกิจการของกระทรวงนั้นๆ แล้ว ครั้นเมื่อเวลา
 บอกแต่กรรมการก็เชื่อจึงให้เงินไปแต่เมื่อได้เงินไปแต่หาได้ทำตาม
 ที่ว่านั้นไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้แต่เงินจึงได้เหลือ ส่วนเงินของกรมเจ้าท่านั้น
 ข้าพเจ้าไม่เลี้ยง แต่ว่าการกรมการประมง กรมการค้า และกรมสหกรณ์
 อะไรเหล่านี้ เมื่อเวลาไปเอาเงินว่าจะตั้ง จะตั้งอย่างนั้นๆ ที่เคยๆ เมื่อ
 เวลาตำแหน่งว่างก็เข้ามาแทน แต่ข้าพเจ้าไม่ทำอะไร ข้าพเจ้าขอฝาก
 ไว้เท่านั้น ถ้าเป็นอยู่อย่างนี้เมื่อที่หลังเห็นจะหมุนกันได้ง่ายๆ

ขุนสมุทรทิศคดี กล่าวหา ในข้อนี้ได้มีท่านรัฐมนตรีบางท่าน
 แถลง บางท่านก็แถลงในนามของกรรมการงบประมาณ บางท่าน
 ก็แถลงในหน้าที่ แต่ที่จริงท่านเหล่านั้นก็ดูเหมือนจะเป็นกรรมการ
 ในชุดหลังนี้ แต่ว่าที่สมัยก่อนนั้นข้าพเจ้ามุ่งหมายถึงกรรมการชุดแรก
 ชุดที่ได้ ให้งบประมาณเราแต่สมัยนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าดังนั้น ถ้าตาม
 ความเข้าใจของข้าพเจ้าไม่ ผิดข้าพเจ้าขอจะอธิบายให้ท่านทราบในฐานที่
 ข้าพเจ้าเป็นกรรมการคนหนึ่ง ในชั้นแรกที่เราตั้งเงินเดือนในกรมต่างๆ
 ในชั้นนั้น ก. พ. ยังไม่ได้ตั้งราคาออกไป เราคงได้เต็มราคาเท่าที่คิดว่าจะกำหนด
 งานกำหนดการอย่างไรกัน เมื่อตั้งเสร็จแล้ว ก. พ. ตั้งราคาลดจำนวนเงิน
 ไปบ้างก็ไม่ได้บรรจุก่อนตามรายงานนั้นก็มี เงินจึงได้มีเหลือ แต่ที่
 จริงกรรมการชุดนั้นได้ทำและได้ตรวจละเอียดแล้ว เมื่อ ก. พ. ตั้งราคา

แต่เงินไม่ถึงแค่นั้นเงินก็มีเหลือ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเงินนั้นส่วนมาก
ทั้งหลายคงจะตั้งใจว่า ก.พ. ได้ตัดเงินให้เราด้วย

ขุนศึกนครวิเศษศึกษาร ถัดมาว่า ข้าพเจ้าขอขแรงเพิ่มเติมต่อไป
อีกว่าในการที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณมา
เท่าที่ส่วนมากได้ ซึ่งใจอยู่ที่ว่าทางรัฐบาลได้จัดโดยรูปที่จำขอตำแหน่งเพิ่ม
ให้เกินไว้แต่ก็มาขอโอนเช่นนั้น อาจจะเป็นการที่ยังไม่ถูกต้องตามความจริง
นัก ในการที่รัฐบาลเท่าได้ขอไว้ก็โดยตั้งใจเสียว่าจะขยายและทำการนั้นให้
รวดเร็วไปได้ภายใน ๘๕ เป็นอันว่าในเรื่องการประมงทางรัฐบาลได้
เคยดำริและตั้งงบประมาณไว้เพื่อขยายเจ้าหน้าที่การประมงไปในจังหวัด
ต่าง ๆ ให้มีอยู่ในจังหวัดที่มีการประมงมาก เพราะฉะนั้นจำนวนเงินจึงได้
มีอยู่ในงบประมาณที่จะจัดทำก็ แต่ถึงความจำเป็นนั้นในการที่จะขยาย
ออกไป เราจำเป็นจะต้องมีเรือมีเจ้าหน้าที่อยู่อย่างพร้อมเพียง แต่
เมื่อเหตุอย่างนั้นยังจัดไม่ได้ เต็มตามรูปที่กระทรวงการได้ ทางรัฐบาล
เห็นเป็นความจำเป็นจึงไม่ใช้เงิน นั้นให้เสียไปโดยคิดว่าจะใช้เงินให้ได้
การงานจริง ๆ ในชั้นการโอนมานั้นขอเป็นเงินที่คิดว่างานใหม่ที่ทำ
เป็นงานที่สภา ฯ นรบริบรองแต่ถือว่าสมควรแก่ปริมาณและคุณภาพที่จะจัดให้
มีขึ้น จึงโอนเงินนั้นมา และมาตั้งในตำแหน่งที่สภา ฯ เห็นว่าสมควร
แก่รูปการแล้ว มิใช่ว่าทางรัฐบาลจะจ่ายเงินให้ เป็นไปในทางที่ไม่เป็น
ประโยชน์ต่อแผ่นดินก็หาไม่ได้ ได้พยายามอยู่เสมอในข้อที่ว่า จะสำรวจ

อยู่เสมอโดยถ่วง ไม่ให้เป็นการที่จะต้องให้สภาฯ หนักอกหนักใจใน
การพิจารณางบประมาณต่อไป

นายไสว อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสวรงค์โลก กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอเรียนตามรัฐธรรมนูญ ก่อนว่า พระราชบัญญัติ ปรบม ปรุง กระทรวง
ทบวงกรมซึ่งสภาฯ ได้ลงมติไปเมื่อนั้น ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว
หรือยัง

พ.ร.ต. พระยาศรัยทนต์นี้ ร.น. กล่าวว่ ในเรื่องการประกาศเป็น
กฎหมายแล้วหรือยังนั้น ท่านย่อมทราบว่ก่อนประกาศจะต้องนำความ
กราบบังคมทูลเสียก่อน เมื่อลงพระปรมาภิไธยเมื่อไรเราก็จะได้ ประกาศ
ใช้เมื่อนั้น ซึ่งนี้ก็ทยอยกันไป ไม่ใช่ว่ช้าตอน ๆ กันไปเมื่อไร ก็จะต้อง
ลงพระปรมาภิไธยเหมือนกัน

นายไสว อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสวรงค์โลก กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอใจอยว่ว่เวลานี้เรายังไม่มีทบวงและยังไม่มีเสนาธิการ ทบวง
แล้วจะมออกพระราชบัญญัติโอนเงินกันได้อย่างไร

ขุนสุนทรพิทักษ์อักษร กล่าวว่ ในข้อข้องใจของสมาชิกนั้น
ข้าพเจ้าได้แถลงแล้วว่เราได้เห็นความจำเป็นกระทรวงตั้งมติ ว่ายอมให้จัด
แบ่งการงานเป็นทบวงเป็นกรมเช่นนั้นได้ ก็เมื่อความจำเป็นม้อยเช่นนั้น
ในการที่จะมต่อยให้การโอนนั้นได้ผ่านไปเปล่า ๆ ก็เหมือนหนึ่งว่เราตั้งใจจะ
ขยายงานแต่ว่เราไม่ยอมให้เงินซึ่งจำเป็นเหลือเกินซึ่งรัฐบาลก็ไม่สามารถ

จะกระทำได้ ถึงแม้ว่าในเรื่องนี้ยังไม่สามารถประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วนั้นก็ดีแต่หวังแน่ ๆ ว่า ถ้าได้ประกาศมาใน ๒-๓ วันนับแต่รัฐบาลจำเป็นจะต้องตั้งและปรับปรุงคนเข้าบรรจุตั้งตำแหน่งใหม่ และหากว่าเป็นการไม่สามารรถจะจัดทำไปได้ รัฐบาลก็ไม่สามารรถจ่ายเงินไปโดยเปล่าประโยชน์ การโอนก็ไม่ควรจะผิดไปประการใด.

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวถึง พระราชบัญญัติการโอนเงินรายวันที่ได้กระทำในเงินที่เรารอนุญาตไปแล้ว และประกาศพระราชบัญญัติเมื่อวานนี้ ซึ่งเราได้ลงมติไปแล้วว่าให้จัดปรับปรุง กระทรวงทบวงกรมขึ้น เมื่อเราจะไม่โอนเงินไปให้แต่รัฐบาลจะได้เงินก็ให้มาใช้ รัฐบาลนั้นเปรียบประดุจดังอำนาจของราษฎรราษฎรนั้นเป็นเจ้าของงานทั้งหมด เมื่อนายงานเสนอว่าเงินไม่พอ เราเป็นเจ้าของงานถ้าเราส่งเงินในทางที่ไม่จำเป็นแล้ว ใครจะทำงานให้เราได้ ท่านจงพิจารณาให้ดีให้มาก ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็น จึงควรให้รับหลักการได้และขอให้ลงมติที่เดียว

นายกิมทะ ฯ ขุนนรินทร์ชัย รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวถึง เมื่อมีผู้เสนอขอให้ลงมติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมลงมติว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

มีสวัสดิกยมือพร้อมเพียง เป็นอันว่าที่ประชุมพร้อมหลักฐานแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา

ว.ต. หอดวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ว.น. กล่าวหาว่า ขอให้พิจารณา
รอดเสีย

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า รัฐบาลขอให้พิจารณาร่างนี้รอดเสีย
จะมีผู้ใดขัดข้องของอะไรหรือไม่ ไม่มีผู้ใดขัดข้องพิจารณารอดเสีย

เลขาธิการสภาฯ อ่าน ร่างพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณ
ประจำปี พุทธศักราช ๒๔๗๗ ฉบับที่ ๒

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า ไม่มีผู้ใดโต้แย้ง เป็นอันว่าผ่าน
ระเบียบวาระที่ ๒ แล้ว บัดนี้จะได้พิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่า
ควรจะออกพระราชบัญญัตินี้ใช้แทนกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสวัสดิกยมือพร้อมเพียงกัน เป็นอันว่าให้พระราชบัญญัติ
ออกใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภาฯ กล่าวหาว่า บัดนี้จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
รถยนต์แก้ไขเพิ่มเติมที่ร่างมาแต่คราวก่อน ตั้งต้นด้วยมาตรา ๖

พระยามานวราชเสวี กล่าวหาว่า ในพระราชบัญญัติรถยนต์
รัฐบาลได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๖ ข้อ ๖ คำว่า ๓๐๐ กิโลเมตรให้
แก่ชน ๒๕ กิโลเมตร และที่ที่กำหนดไว้ ๓๐๐ ถึง ๒๐ ให้แก่ชนวัย
ถึง ๑๐ กรมมหรเการไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอประธานเสด็จ

ในที่ประชุมข้อที่คราวหนึ่ง ในพระราชบัญญัติรถยนต์มาตรา ๖ ข้อ ๖ นั้นมีความสำคัญอยู่ว่ารถยนต์สาธารณะที่ใช้การอยู่ในจังหวัดที่มีถนนลาดยางหรือถนนหินมีความยาวต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตรนั้นทางรัฐบาลเสนอขอให้ เป็น ๕๕ กิโลเมตรเป็นการสมควร เพราะเหตุว่าถนนในจังหวัดใดที่มีถึง ๑๐๐ กิโลเมตรนั้นย่อมมีจังหวัดเต็มที่ นอกจากกรุงเทพมหานคร มหานคร ที่อื่นก็มีเล็กน้อย เพราะฉะนั้นเกรงว่า ๑๐๐ กิโลเมตรนี้ ก็กรมการจราจรไม่ยอมให้แก้ ที่ลงมาอีกถ้าเข้าไปจะเป็นหมื่นน้อยๆ นี้เอง เพราะเหตุว่าอย่างจังหวัดลำปางนั้นมีถนนยังไม่ถึง ๑๐๐ กิโลเมตร รถที่วิ่งอยู่หมื่นได้ รับค่าลดหย่อนภาษีรถยนต์ร้อยละ ๒๐ แต่ถ้าออกจากลำปางไป ซึ่งขบวนรถที่คันนั้นก็เสียภาษีเท่ารถยนต์อย่างอื่น เพราะฉะนั้นเพราะรถยนต์ใช้อยู่ในจังหวัดที่มีถนนเพียง ๑๐๐ กิโลเมตรนั้นหา ยากเต็มที่ เพราะฉะนั้นเพื่อความสมควรและเพื่อความสะดวกขอให้ เป็น ๕๕ กิโลเมตร ส่วนที่ขอให้ลดลงมาร้อยละ ๒๐ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการมาก เกินไป แต่เมื่อเห็นว่าเป็นการสมควรลดลงมาร้อยละ ๑๐ เป็นการพอสมควรแล้ว เพราะเหตุว่าการเก็บภาษีอย่างนี้ เก็บภาษีในการใช้มากกว่าอย่างอื่น ค่าที่รัฐบาลขอแก้ นั้นก็มีเหตุผล แต่อย่างไรก็ดีสำหรับ ที่จะลดลงมาเท่านั้นคงจะต้องเก็บได้ก็ลดลงไป ๕๐,๐๐๐ บาท แล้วไม่ใช้เล็กน้อย

นายมนูญ บริสุทธี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวหาว่า ข้าพเจ้าขอเสนอว่าที่ประชุมไม่ควรจะพิจารณาว่าร่างตามลำดับลงมา ควร

จะพิจารณาเริ่มด้วยอนุมาตรา ๒ เดี่ยก่อน ที่ว่าด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล
ว่าจะคงไว้ตามกรรมวิธีการ หรือจะแก้ อย่างไรขอให้พิจารณาในข้อ
เหล่านี้เสียก่อน ไม่ควรจะไปเสีย

นายมี เทาเทเรน ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่า
ตามอนุมาตรา ๒ นั้นเขาพิจารณาถึงความสงสัยอยู่ว่า รถยนต์ส่วนบุคคล
ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักรถยนต์ รวมทั้งน้ำหนักบรรทุกที่อนุญาตอย่าง
มากเป็นกิโลกรัม ได้คิดเต็มค่าไว้ว่านอกจากรถสำหรับบรรทุกของ
ที่หม้อรถจะเก็บค่าภาษีรถนั้น ได้มีค่าว่ารถยนต์สำหรับ
หรือสำหรับลากจูง ทั้งนี้ก็ยังมีความสงสัยอยู่ว่าในรถส่วนบุคคลที่
ใช้บรรทุกของนั้นจะได้ ใช้เก็บด้วยอัตราใหม่หรือไม่

นายมนูญ บิณฑุทธิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ตามข้อความตอนต้นอนุมาตรา ๔ มีอยู่แต่ที่ว่ารถยนต์นอกจากที่บังคับไว้
ในอนุมาตรา ๒ แต่จะต้องเก็บตามอนุมาตรา ๔ นี้ คือเก็บของเดียว
กับกับข้อที่ ๓ เช่นเดียวกับกับรถสำหรับ

ด. ยุกติง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
ที่ท่านสมาชิก มีความข้องใจอยู่นั้นขอให้ท่านกรรมวิธีการโปรดพิถีไปดู
อัตราค่าภาษีในข้อที่ ๒ บอกว่า รถยนต์สำหรับบรรทุกของ
หรือสำหรับลากจูง หรือในอนุมาตรา ๒ ของมาตรา ๖ นั้นมีบอก
รถยนต์ส่วนบุคคลซึ่งไม่ใช่รถสำหรับบรรทุกของแต่รถลากจูง ต่างกัน
เช่นนั้น เพราะฉะนั้นขอได้ โปรดอธิบายอีกครั้ง

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
คามที่เขียนไว้ เมื่อแปลแล้วก็ได้ ความชัดแล้ว ว่ารถที่เราจะเก็บ ตาม อนุ
มาตรา ๕ นี้ไม่ใช่รถที่ระบุไว้ในอนุมาตรา ๒ เพราะฉะนั้นเมื่ออนุมาตรา ๕
ก่อนนั้นก็ความถึงรถอนุมาตรา ๒ แล้ว รถยนต์ส่วนบุคคลที่ใช้บรรทุก
ของ หรือตากุ้งก็เก็บอย่างเดียวกับรถสาธารณะ ปัญหาขอรับรองว่าจะ
ไม่มีข้อขัดข้อง ที่เขียนเช่นนี้คือว่าเราคงรูปเดิมของพระราชบัญญัติเดิมซึ่ง
ทางการได้ปฏิบัติเก็บเช่นนี้เหมือนกัน ไม่มีปัญหาอันใด

นายมีง เตาทิเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าววา
เมื่อถ้าจะให้คงไว้ ความรูปเดิมคือพระราชบัญญัติ รถยนต์นี้ ก็ให้เพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕ แล้ว ควรจะเขียนไว้ว่ารถยนต์ทุกประเภทสำหรับ
บรรทุกของหรือตากุ้งเช่นนี้จะได้ ก็มีความดีกว่า

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
คณะกรรมการพิจารณาขอขึ้นตามที่ยื่นมานี้ เมื่อไม่ตกลงจะเอาอย่างไรก็
แล้วแต่ที่ประชุม

หลวงจวนติปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา เมื่อ
ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

ประธานสภาฯ กล่าววา แปรญัตติไว้หรือเปล่า

นายมีง เตาทิเรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าว
วาข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้

ประธานสภาฯ กล่าวว่ จะให้แก้ว่าอะไร

นายมีง เตหาเวณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่
ข้าพเจ้าแปรญัตตินี้ว่ รกยมนตรี ส่วนบุคคลหรือสาธารณสำหรับ
บรรทุกของหรือสำหรับตกลง เมื่อมีในคณฑายอนุมาตรา ๕ นี้แล้ว
ข้าพเจ้าพอใจแล้ว เพราะฉะนั้นขอถอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้แทนแปรญัตติขอถอน เพราะไม่คิดใจ
ในข้อนี้แล้ว เป็นอันว่าผ่านค่อไป

ด. ยู่เกียง ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่
ในอนุมาตรา ๒ นี้ ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติเพิ่มภาษัรกยมนตรี ส่วนบุคคล
ที่ข้าพเจ้าขอเพิ่มภาษัรกยมนตรี ส่วนบุคคลนั้น ข้าพเจ้าจำได้ว่ก่อนที่จะ
ได้ ส่งมาตราไปให้คณะกรรมาธิการปรับปรุงใหม่นั้น เราได้ พุดกันถึง
ความพุ่มเพอຍ ของพลเมืองประเทศสยาม ที่จำเป็นจะต้อง เอาเงินจ่ายออก
นอกประเทศในการซื้อรกยมนตรีมาใช้ แต่ว่การที่เราจะเพิ่มภาษัรกยมนตรี
ส่วนบุคคลนั้นข้าพเจ้าได้ คิดถึงทางได้ เสียในพระราชบัญญัติรกยมนตรี พ.ศ.
๒๔๗๕ บัญญัติไว้ ว่ารสาธารณจะจัดทะเบียน ออกใบอนุภาคเป็นรก
บุคคลไม่ได้ ถ้าหากว่เราได้เพิ่มภาษัรกยมนตรี ส่วนบุคคลให้ม้อตราเท่า
เทียมกับรกสาธารณแล้ว รกยมนตรีของส่วนบุคคลนั้นจะนำไปที่ทะเบียน
เป็นรกสาธารณได้ ทั้งสิ้น แล้วใช้ประโยชน์ ได้ต้องอย่าง นอกจากส่วนตัว
แล้วขบ้ใช้สาธารณได้ ยก ทำให้รกยมนตรีสาธารณนั้นยังเสื่อมทรามไปแต่

ทว่าเราต้องคิดถึงปัญหาในการที่เราคัดความพุ่มเพุยของเจ้าของรถยศวร
 ข้าพเจ้าขอชักตัวอย่าง และขอประทานโทษในการที่จะต้อง พูดความจริงใน
 ทนเช่น ข้าราช การบาง ท่านมีเงินเดือนและอัตราพอดสมควรแก่ชีวิตต้องการ
 ความโก้และพุ่มเพุยไปซื้อรถยศวร โดยผ่อนเงินเชื่อ เท่ากับเป็นหน
 บริษัทฝรั่งอย่างนี้เป็นต้น เราพยายามตัดสิ่งนี้ลง แต่เราไม่สามารถจะหา
 พระราชบัญญัติหรือบทบังคับใดๆ เมื่อคณะกรรมการมีการได้เชิญข้าพเจ้า
 มาพบ ข้าพเจ้าได้ตั้งข้อสงสัยเกิดถามว่า คณะกรรมการนั้นจะมีบทบังคับ
 ลงได้ซึ่งวิธีบ้างที่เราจะคัดความพุ่มเพุยของผู้ที่คง ใจใช้ ด้วย เหนือทั้งที่ไม่
 เป็นประโยชน์เหล่านี้ คณะกรรมการก็ตั้งศีรษะไม่ว่าจะหาทางอย่างไร
 ใด ข้าพเจ้าจึงได้ขอแปรญัตติเพิ่มวลถ่วงนุบุคคลซึ่งเป็นส่วนเล็กน้อย

นายโต ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
 เหตุที่กรรมการไม่ได้เพิ่มขึ้นตามที่ขอ และได้คงไว้เช่นเป็นลัทธิที่
 กรรมการจะทำได้ แต่เหตุใดกรรมการจึงได้ทำเช่นนั้น ในคณะ
 กรรมการพิจารณาพระราชบัญญัตินี้เห็นให้อยู่แล้ว ในเรื่องที่เรา
 แก่นเราแก่ผลรูปที่เดียว แต่ข้าพเจ้าขอเรียนถึงพระราชบัญญัติแก้ไข
 เพิ่มเติม เดิมก็เคยทรงทราบแต่เสนอมาเห็น รูปไม่ได้เป็นเช่นนี้ แล้วต่อ
 มาสภาฯ รับเอามาเป็นเรื่องของสภาฯ ขยายหลักการไปแต่ยังคงเป็น
 เรื่องของสภาฯไป และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้น แล้วพระราชบัญญัติ
 นี้เปลี่ยนแปลงจนผิดรอย ทั้งนี้เมื่อคณะกรรมการได้รับข้อ คอกันมาจน

ถึงชุดข้าพเจ้าที่รบอยู่นั้น จงเขียนด้วยความจริงว่ากรรมาธิการรัฐสภา
 ใจมาก หรือรัฐสภาไปในคำของเดี่ยวกกับภาษชอกรมฤตก หรือเรามุ่ง
 ขนภาษกันใหญ่ แต่เงินนมีปรากฏแล้ว เหตุผลไม่ผิดกับพระราชบัญญัติ
 นเดียว คือผู้ที่จะต้องให้ใช้รถยนต์นั้น ไม่ใช่พระราชบัญญัติ เราควร
 จะเพิ่มภาษผู้จัดการจะดีกว่าแต่เราเก็บภาษเพิ่มเติมสัก ๔ เท่า นั้นแหละ
 ข้าพเจ้าเห็นว่าจะดีกว่าที่เราจะมาขึ้นกันโดยใช้พระราชบัญญัติ แต่นั่นท่าน
 ปลดปล่อยให้รถยนต์เข้ามาจนเต็มถึงประจำในการงานเลยทีเดียว ท่านจะ
 มาทำอย่างนี้ในขณะที่รถยนต์เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มเมืองเป็นการบังคับเต็มที่
 หรือ แต่คณะกรรมาธิการเคารพต่อสภาฯ นี้ เมื่อสภาฯ รับผิดชอบการ
 เราที่พยายามกีดกันท่านไปตามแนวที่สภาฯ ทำไว้ตามกำลังความสามารถ
 เท่าที่จะทำได้ ที่ข้าพเจ้าพูดหรืออย่าเห็นใจข้าพเจ้ามรดกยนต์ ข้าพเจ้า
 จะตามท่านเต็มมือในเมื่อเสียงข้างมาก แต่ขอให้เราระวัง ขอให้รัฐบาล
 ออกกฎหมายใช้แก่ประชาชนอื่น ที่เป็นเรื่องของสภาฯ เสียแล้ว ไม่ใช่
 นโยบายของรัฐบาล รัฐบาลเคยพูดว่าไม่เกี่ยวข้องด้วยในเวลาที่เราพูด
 เรื่องนี้ รัฐบาลไม่มีมติชอบ เมื่อจึงกลายเป็นว่าสภาฯ รับผิดชอบ
 เอง จะขึ้นไปถึงไหน ที่ชนอยู่นักพออยู่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นขึ้นไปอีกจน
 ผิดรูปผิดร่างเช่นนั้น กรรมาธิการเหลือที่จะทำไปได้ กรรมาธิการทำไป
 นั้นก็กีดกันไปตามส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าเห็นอีกว่าไม่ควรจะใช้กฎหมายนี้เสีย
 อีกในเวลานี้ ด้วยเหตุที่ความมาแฉงนี้ ข้าพเจ้าขอจึง ขอเสนอมาอีกว่าเท่าที่
 เป็นอย่างนี้แรงอยู่แต่

นายมีง เดาห์เรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าววา
 ตามที่กรรมาธิการ อภิปรายมาแล้ว ข้าพเจ้า เห็นว่าดู ตามร่าง นี้แล้วในรถ
 ส่วน บุคคลนั้น มิใช่ว่ากรรมาธิการ จะได้รักษาให้ คงที่ ตามร่าง พระราช
 บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ กัดตัดอัตรารถยนต์ส่วนบุคคล
 อย่างเมื่อ ก็ คงเช่นรถส่วนบุคคลมีขนาด ๒๕ แรงม้า ซึ่งได้ ใช้อยู่มาก
 ในเมืองไทยเวลานี้ แต่ว่าตามพระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติมปี
 พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้นมีว่าเก็บแรงม้าละ ๓ บาท ซึ่งจะต้องเสียปีหนึ่ง ๑๒ บาท
 ต่อ ๓ คัน แต่ว่าเมื่อดูตามอัตราที่กรรมาธิการได้เก็บมาแล้วจะเห็นได้ว่า
 จะเสียเพียง ๔๕ บาท เท่านั้น

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
 ในการศึกษาพิจารณาอนุมาตรา ๒ เกี่ยวกับภาษีรถยนต์ส่วนบุคคลนี้ คณะ
 กรรมาธิการได้ พยายามพิจารณาอย่างรอบคอบทุกแง่ทุกมุม และยังกล่าว
 นั้นยังได้ ได้ถามผู้ ที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษอีก และได้ ถามท่าน
 รัฐมนตรีคลังในขณะนั้นด้วย ว่าการที่เราแก้ไขอย่างนี้จะเป็นการทำให้
 รายได้ สำหรับรถยนต์ ส่วนตัวบุคคลน้อยลงหรือเพิ่มขึ้น หรือว่า
 เราจะเก็บรถยนต์ ส่วนตัวแพงขึ้น ก็ได้รับตอบว่ารถยนต์ส่วนบุคคล บาง
 คัน จริงอยู่อาจจะได้ลดค่าภาษีลงบ้าง แต่ส่วนมากจะต้องถูกเพิ่มขึ้น
 เพราะฉะนั้นผลที่จะได้ นี้ก็คือว่า รัฐบาลจะได้ กำไรโดยกว้างใหม่นั้นหลายพัน
 บาท เมื่อคณะกรรมาธิการได้สอบถามได้ความเช่นนั้น จึงเห็นว่าการ

นั้นก็ทำให้รัฐบาลเสียประโยชน์ และก็ไม่ได้เป็นการทำให้เค็ดรอันเกิน
ไป คณะกรรมการได้พิจารณาทันทีถึงเหตุผลในทางการเมืองที่สุดด้วยว่า
ขณะนี้เราควรจะทำอย่างไร คณะกรรมการได้พิจารณาทุกแง่ทุกมุม
แล้ว จึงเห็นว่าเท่าที่เท่านี้แล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า การที่เราจะพิจารณาในเรื่องรถยนต์ส่วนบุคคลกับรถยนต์
สาธารณะ เป็นปัญหาในระหว่างคนมีกับคนจนซึ่งเรา ควรจะตามนโยบาย
ของรัฐบาล นำจะสัมพันธ์ประโยชน์ของคนมีกับคนจนไว้ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าคิดว่า การที่กรรมการไม่ยอมเพิ่มภาษีรถยนต์ส่วนบุคคลขึ้นนั้น
เป็นนโยบายที่ดีแล้ว

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าจำได้ว่าท่านรัฐมนตรีกล่าวว่าการเก็บภาษีนั้นเราเก็บ บน
ความมั่งมี แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบที่ท่านผู้ ทมรถยนต์นั้นอยู่บนความมั่งมี
หรือเปล่า ข้าพเจ้าคิดไปอีกทางหนึ่งว่าถ้าเขามีเงินอยู่ใน กระเป๋า ของ เขา
เขาจะซื้ออะไรก็ไม่ห้าม ข้าพเจ้าขอกล่าวในนามของผู้แทนราษฎรว่าข้าพ
เจ้าขอถอน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอถอนก็ตั้งแล้ว อนุมาตรา ๖ ต่อไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ที่กรรมการเพิ่มขึ้นอีก ๓ ชั้น คือตั้งแต่ ๒๕๐๓ ไปอีก ๓ ชั้น

ทำให้รถยนต์ ส่วนบุคคลที่มีอัตราน้ำหนักบรรทุกทั้งหมดน้ำหนักรถยนต์
ต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม ๕๐ บาท ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการเพิ่ม
ภาระแก่บุคคล ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรคงไว้ตาม
ร่างเดิม

ขุนพิเคราะห์คดี รับรอง

นายทองอยู่ พุ่มพุ่มนี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา กล่าวว่า ใน
อนุมาตรา ๒ ของมาตรา ๖ นี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ คือว่า สำหรับ
ภาษีรถยนต์ ส่วนบุคคลนั้นขอให้ เก็บเป็นครั้งหนึ่ง ที่ได้ให้เก็บโดย
เหตุเช่นนี้เพื่อประสงค์คืออยากให้ ประเทศเรามีความเจริญขึ้น ไม่ใช่มี
ความประสงค์ในเรื่องคนมีเงิน เพราะถ้าประเทศเรา เวลาที่รถยนต์
และสินค้าต่างๆ เหล่านี้เป็นต้นได้มาจากนอก จนเอาเงินทองของประเทศ
เราออกไปเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าควรจะเก็บภาษีรถยนต์
ส่วนบุคคลครั้งหนึ่งของรถยนต์สำหรับรถแท็กซี่

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า
ข้าพเจ้าคิดว่ากรมการได้เสนอความเห็นทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในฐานะ
ที่เป็นตัวแทนของสภาฯ จะตกลงกันประการใดขอให้เป็นที่ของสภาฯ
กรมการจะอยู่เฉยๆ

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้สงมติว่าจะแก้ตามแปร
ญัตติของสมาชิก ๒ ท่านนี้หรือไม่

นายมีง เตหาเรณู นายตามยูเกียง ทองดงยา รัยรวง

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา
เพราะเหตุว่าหลายคนได้เสนอไว้ หากว่าจะพิจารณาญาติแล้ว ข้าพเจ้า
ขอได้โปรดให้ตั้งญาติว่า จะแก้หรือไม่แก้เสียก่อน แล้วจึงพิจารณาว่า
จะแก้อย่างไร

ประธานสภาฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรจะแก้ ในอัตราตามที่
ผู้แปรญัตติไว้ นี้ คือมิให้เก็บครึ่งอัตราของรายนครเจ้าชาวนแต่อกัม

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา คือ
เมื่อกท่านสมาชิกผู้แทนอุบลฯ ว่าขอให้ตัดตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ ที่กรรมวิธีการ
เพิ่มจนถึงแต่ ๒๕๐๓ ขึ้นไปอีก ๓ ชั้น ๔ ชั้น นั้น ขอให้คงไว้ตามร่างเดิม
แล้วเมื่อท่านอีก ผู้หนึ่งคือผู้แทนจังหวัดธนบุรี และอีกหลายท่านให้เพิ่ม
ครึ่งหนึ่ง

ประธานสภาฯ กล่าววา ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรีขอแก้.....

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา คือ
ว่า นายทองอินทร์ฯ ขอให้ตัด ๔ ชั้นออก ขอให้คงตามร่างเดิม แล้ว
สมาชิกผู้แทนธนบุรีขอให้เก็บครึ่งหนึ่ง

ประธานสภาฯ กล่าววา จะให้ตั้งมติก่อนว่าจะแก้หรือไม่ ถ้า
แก้แล้วจะแก้ได้อย่างไร

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววา แก้ว
หมายความว่าถึงคดีออกด้วย ในเรื่องคดีออกกรรมวิธีการไม่ชัดของ

พ.ร.ต. พระยาศรยุทธเสนี ร.น. กล่าววา ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ตั้งปัญหาเป็น ๓ อย่าง ๆ ของผู้แทนจังหวัดธนบุรีเป็นอย่างหนึ่ง อย่าง
หนึ่งของผู้แทนจังหวัดอุบลนั้น อย่างหนึ่ง กับ ตาม ร่าง ของ กรรมวิธีการ
อย่างหนึ่งว่าที่ละ ๒ อย่าง

ประธานสภา ฯ กล่าววา ข้าพเจ้าเห็นวาจะ.....

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าววา มี
ผู้เสนอขอให้ลงมติวาจะแก้หรือไม่แก้ เมื่อแก้แล้วจะแก้อย่างไร คงลง
กนอีกที

ประธานสภา ฯ กล่าววา แก้หรือไม่แก้เสียก่อน เมื่อแก้แล้ว
จะทำอย่างไร ผู้ใดเห็นว่าควรแก้ โปรดยกมือขึ้น.....

หตวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา กล่าววา เมื่อ
บอกวาแก้ ครั้งสองบอกวาแก้อีก เพราะฉะนั้นใช้ไม่ได้

ประธานสภา ฯ กล่าววา ประเดี๋ยวข้าพเจ้าจะ.....

ขุนสุมหาหารหิตะคดี กล่าววา ข้าพเจ้าอยากขอเสนอว่าควร
ลงมติถึงนัดที่ ๕ คือเรื่องแก้กันไม่เฉพาะแต่ดคมเพิ่มด้วย การโหวตจะ
ต่ำมากมาก เพราะฉะนั้นเราควรจะโหวตที่ตะปัญหาตั้งว่า ว่าแก้
อย่างไรจะแก้หรือไม่แก้ ถ้าว่าไม่แก้แล้วเพิ่มก็ตกไป อย่างตคนั้นจะแก้หรือไม่แก้

เมื่อไม่แก้ตัวก็ตกไป คงเป็นอย่างตามเดิมนั่นเอง มีหลักใดหลักหนึ่งแล้ว เช่นเพิ่มและลดก็ไม่จำเป็นจะต้องใจคอดี

นายพัศ ฤกษ์ขจร ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะมีเรื่องน่าแย้งอะไรเลย เมื่อสมาชิก ๒ คนมีปัญหาว่าจะลดทั้งสอง เพราะฉะนั้นจะลงมติอย่างเดียวกันว่าแก้หรือไม่แก้ก็ได้

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า ถ้าหากว่าจะบอกว่าแก้หรือไม่แก้ ถ้าจะว่าแก้แล้ว สมาชิกอุบต ฯ ต้องยกมือว่าแก้ แต่ถ้าจิตใจกับสมาชิกชนบุรี ซึ่งเห็นว่าไม่ควรเพิ่ม เพราะฉะนั้นควรจะเอาปัญหาที่ติดกันดังกล่าว สมาชิกเห็นว่าเพิ่ม ถ้าหวั่นชนบุรีแล้วจะยกมือว่าไม่ควรเพิ่มทีเดียว น่าพูดกันว่าแก้แล้วเขาก็ยกมือ เพราะฉะนั้นเขาคนเดียวจะยกมือโดยคนเดียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะคงคนละที่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะตั้งปัญหาใหม่ เขาตามที่ผู้แทนจังหวัดอุบต ฯ เสนอมา แล้วที่หลังจะตั้งปัญหาตามที่ผู้แทนจังหวัดชนบุรี ตามที่ผู้แทนจังหวัดอุบต ฯ เสนอว่าควรจะให้ตัดเขตที่เพิ่มขึ้นให้คงไปตามร่างเดิม คือที่เพิ่มขึ้น ๓๓๕, ๓๓๖ นั้นก็ไปเป็นร่างเดิมที่มี ๓๗๕๓ ถึง ๒๐๐๐ แล้วตั้งแต่ ๒๐๐๑ ขึ้นไป ๓๐๐ บาทนี้ ตามที่เสนอให้กักลับมาเป็นตามเดิม ผู้ใดเห็นว่าควรจะแก้ก็กลับมาตามเดิมดังที่ผู้แทนจังหวัดอุบต ฯ เสนอขึ้นมา ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามร่างของ
กรรมวิธีการที่เสนอมาใหม่นี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน เป็นอันว่าให้คงได้ตามร่างกรรมวิธีการ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ทันทตามที่คำแปรญัตติของผู้แทนจังหวัด
ชลบุรีทูลขอให้บรรณนตรีส่วนบุคคลถึงหนึ่งของบรรณนตรีสาธารณูปโภคหรือ
ไม่

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่
ถูกแล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามที่ผู้เสนอ
แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามร่าง
กรรมวิธีการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน เป็นอันว่าให้คงได้ตามร่างของกรรมวิธีการ

ขุนประเจตคุณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่
ในอนุมาตรา ๓ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ว่า รถแทรกเตอร์ ใช้เป็นเครื่องมือ
กสิกรรมให้แก่คันตะ ๓ บาทนั้น เหตุผลที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินั้นก็เพราะว่า
ประเทศสยามเป็นประเทศที่ทำการกสิกรรม ฉะนั้นเรายกกันว่าทำการกสิกรรม

เป็นกระตุกสั่งหลังของประเทศ   เคยจนการที่เราทำกันยังอาศัยแรง
 โศกมือทำกันอยู่อย่างโบราณ   เรายังต้องการที่จะช่วยหัดแรงงาน
 ให้ชาวนาทุ่นค่าใช้จ่าย   ให้ทำงานได้มากแต่ค่าใช้จ่ายแต่น้อย และ
 ต้องการจะบุกนุให้มากขึ้นไปอีก   เพราะเหตุว่าบ้านเมืองเรายังมีที่
 ทำไร่ทำนาได้ อีกมาก   การที่จะให้สำเร็จประโยชน์เช่นนั้น   เราต้อง
 อาศัยเครื่องมือ ๆ ที่หัดอยู่ยุคเครื่องมือแทรกเตอร์ เหล่านี้ที่จะใช้เร็วกว่า
 โศกมือ หรือแรงคน   ทนรถแทรกเตอร์ที่เราจะเก็บคนละ ๓๐ บาท
 ตามที่คณะกรรมการได้บันทึกไว้แต่ครั้งก่อนว่า   เห็นว่าด้วยเป็นประเภท
 ๕๕.๕๕ จำนวนน้อย   ชาวเจ้าไม่เห็นด้วยในทำนองนั้น   เพราะเรากำลังจะ
 มีประเภทน้อยควรจะเก็บภาษีแพง ๆ เช่นนั้น   ไม่ใช่เป็นเหตุที่เราควรจะ
 ๕๕.๕๕ นึกถึง   ความจำเป็นของประเทศเรายังต้องการรถชนิดนี้   เราต้องเก็บ
 ๕๕.๕๕ ให้ถูก   เป็นการที่สนับสนุนกิจการของเรา   ก็ด้วยเหตุนี้แหละชาวเจ้าเห็นว่า
 เพียงคนละหนึ่งบาทก็แล้ว

นายไต้ ปาณิกบุตร   ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร   กล่าวว่า
 คณะกรรมการไม่ขัดข้องแล้วแต่สภาพ

นายมนูญ บริสุทธิ์   ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี   กล่าวว่า
 ตามที่ท่านผู้แปรรูปคดีได้อ้างบันทึกของกรรมการนั้น   เป็นแต่ส่วนหนึ่ง
 เท่านั้น   ความจริงที่คณะกรรมการไม่ได้แก้ไขให้   ยังมีเหตุผล
 ๕๕.๕๕ อย่างอื่นอีก   กล่าวคือรถแทรกเตอร์นั้นยังจะเอาไปใช้รับจ้างต่าง ๆ ย่อม

เป็นการได้ประโยชน์อยู่ในตัว เพราะฉะนั้นการที่จะได้ภาษีเงินได้
๓๐ บาทเช่นนี้ คณะกรรมการก็ไม่เห็นว่าหนักเพียงไร กรรมการ
เห็นว่าเท่าที่คงไว้ก็น่าจะเดือดร้อนอะไรจึงไม่ได้แก้ไขให้ แต่ทาง
ที่แก้แต่ที่ประชุมจะเห็นว่าแก้หรืออย่างไร

นายสร้อย อดำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าว
ถามที่มีสมาชิกขอแปรญัตติว่ารถแทรกเตอร์เป็นเงิน ๓ บาทนั้น ข้าพเจ้า
เห็นชอบด้วย เพราะเหตุว่าการทำนาในเมืองไทยได้ใช้สาคความมาตั้งแต่
บรรพบุรุษของเราแล้วไม่เปลี่ยนแปลงที่ ความจะเป็นสินค้าที่ราคาจะ
ส่งออกไปขายเมืองนอก ไม่ใช่เอาใจทำมา ความความเห็นของข้าพเจ้า
การทำนานั้นต้อง การความเร็วเป็นกรณีใหญ่ และต้องมีการลดภาระ
การใช้สาคความนั้นเป็นของที่ควรใช้ได้ รถแทรกเตอร์ ก็สมควรที่จะ
หนุนให้มี ถ้าหากว่ามีเงินคนไทยเราจะทำและ อาจจะไปคิดทำรถแทรกเตอร์
ก็ได้ อีกประการหนึ่งที่กรรมการเป็นห่วงว่าการใช้ไม่ได้เพราะ
แต่บุคคล แต่เจ้าของคนเดียวโดยอาจจะไปใช้รับจ้างผู้อื่นแล้ว นอก
จากได้ประโยชน์แก่ผู้รับจ้างแล้วยังเป็นประโยชน์ที่เรารู้สึกว่าควรให้แก่
บุคคลอื่นอีกด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรแต่ขอ
แปรญัตติให้เสียเงิน ๓ บาทนั้น

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าว
ข้าพเจ้าพูดในฐานะที่เป็นสมาชิก ข้าพเจ้าได้ฟังแต่ข้อพูดไม่ได้ เพราะ

เหตุว่าคงจะบำรุงรถแทรกเตอร์คันละ ๔๐๐๐ บาท ขายควายไปตัวละ ๕
บาท เงินเข้าประเทศเท่าไร นอกไปเท่าไร ข้าพเจ้าอยากพูดสั้นๆ
แล้วท่านรู้ได้หรือไม่ว่าดิโน เมื่องไทย เราใช้รถแทรกเตอร์ได้อย่างไร
เพราะฉะนั้นเงินเข้าประเทศมากหรือออกนอกประเทศมาก ข้าพเจ้าขอให้
ท่านคิดดู

ขุนวรดิษฐ์ ตรีภพเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
บัดนี้เรามาถึงปัญหาถึงเรื่องว่าเราจะเอาควายไถนาหรือเอารถไถนา ฝ่าย
ที่ว่าใช้รถไถนาแน่แหละดี เพราะเหตุว่าเร็วและจะได้ขยายกิจการอื่น
มาก ๆ เพื่อเป็นตัวช่วย แต่ที่ว่าสำหรับข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องนี้เราเป็นหัว
โบราณไว้ก่อน คือว่าเราควรใช้ควายไถไปก่อน เพราะเหตุอะไร
เพราะเหตุว่ายังไม่ถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้รถ ไถข้อหนึ่ง และถ้าเรา
คิดถึงทางพาณิชย์การที่เราเอารถไถไถนาเพียงไม่กี่คันแล้วรถนั้นตั้งนอน
นิ่งอยู่ในจำนวนเงินตั้งหลาย ๆ พันบาท ซึ่งถ้าเราจะเอาเงินนั้นไปให้
เขาไปแล้ว ข้อมจะได้ประโยชน์แล้ว ข้อ ๑ อีกข้อหนึ่ง เมื่อคิด
ถึงทางเศรษฐกิจของชาติแล้วดูเหมือนว่าเราจะต้องการของต่างประเทศก็
ต่อเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้นโดยแท้จริง ถ้าหากว่าความจำเป็นไม่เกิด
ขึ้นโดยแท้จริงแล้ว เราต้องรอดไว้ก่อน อะไรที่เรามีใช้ได้โดยไม่ขัด
ข้องแล้วเราต้องใช้เช่นนั้น เราควรต้องระมัดระวังอีกว่าการที่เราส่งเครื่อง
ไถนาเพื่อใช้นั้นมิใช่ว่าจะส่งแต่เครื่องเท่านั้นก็หาไม่ เราต้องส่งเครื่อง

อาหฺลยอํกํ นํเหตฺวชาพเจํกํคิดวํในสํมยํนถาเราเบ็ดหรือเราชักจูงราษฎร
ให้ใช้เครื่องจักรไถนาแล้ว นันเป็นความเสียหายของประเทศอย่างยิ่ง
ทีเดียว เพราะเหตุฉะนั้นการใช้ควายไถนานนเป็นเหตุผลสมควรอยู่

ค. เทียม ศรีพิสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่
ตามที่มีสมาชิกอภิปราย ขอให้ลดเงินสำหรับค่าเครื่องจักรไถนาเพียง ๓
บาทนั้น ความจริงข้าพเจ้าเองเห็นว่ายังไม่ถึงเวลาจำเป็น โดยเหตุที่
ว่าเวลานี้ประเทศสยามเราเป็นประเทศที่ขอมซื้อของต่างประเทศทุกประเทศ
ก็จริงแต่ว่าความจำเป็นที่จะซื้อนั้นเราต้องซื้อสิ่งจำเป็นจริง ๆ สิ่งของ
อะไรที่เราจะใช้ได้ เราควรจะใช้ของในประเทศเราทุกสิ่งทุกอย่าง แล้ว
ประเทศสยามเราเวลานี้ยังมีกรรมกรว่างงานขึ้นมาเป็นลำดับ ถ้า
หากว่าเราใช้เครื่องจักรเป็นเครื่องทำนาแล้ว กรรมกรว่างงานของเรา
จะทวีขึ้นเป็นอันมาก แล้วเงินของเราจะรั่วไหลออกนอกประเทศแยะ
ทีเดียว ข้าพเจ้าไม่รังเกียจ แต่เห็นว่าสิ่งของที่เราพอจะใช้จ่าย
ได้สำหรับประเทศเราควรจะใช้ให้ลุล่วงเสียก่อน ด้วยเหตุว่าเราจะได้
บำรุงให้ประชาชนชาวไทยของเราขยันขันแข็งในการงาน เช่นอย่างการ
ทำนาเป็นต้น เราจะได้บำรุงให้พวกเราขยันขันแข็งในการทำงาน จะได้
ไม่มีคนว่างงาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่คณะกรรมการไม่
เห็นเป็นการชอบแล้ว

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ เพราะไม่สู้จะน่าเป็นปัญหามากนัก
มีสมาชิกรับรอง

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องขออภิปรายสนับสนุน.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี กล่าวว่า
ขออภิปราย เพราะเหตุว่าในเรื่องการใช้แทรกเตอร์นี้.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ ท่านจะอภิปรายต่อไปหรือ
มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี กล่าวว่า
ขอเสนอว่ายังไม่ควรลงมติ

นายสรอย ณฑำปาง กับ นายสัว ตามไทย รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เพราะฉะนั้น จะควรเปิดอภิปรายต่อไป
หรือจะเปิดอภิปราย

ขุนประเจตกรุณพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่า
เดี๋ยวนี้ปัญหาว่าควรจะลงมติกันหรือไม่ เพราะฉะนั้นในตอนนั้นก็เปิด
อภิปรายได้สำหรับเฉพาะปัญหาที่ว่าควร จะลงมติหรือไม่ควร

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เหมือนกัน ลงมติหรือไม่ลงมติ หรือ
บิตอภิปรายหรือจะอภิปรายต่อไป ดังอย่างนั้นก็ได้ ผู้ใดเห็นว่าควรจะ
ลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น

ผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติได้ ๔๔ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่ายังไม่ควรลงมติ ให้มีการ
อภิปรายกันต่อไป โปรดยกมือขึ้น

ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรลงมติ ๑๗ คน เป็นอันว่าให้ลงมติได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ที่จะให้ลงมติว่าควรแก้ประมวล
ความเดิม “๑๐ บาท” จะควรแก้เป็น “๑ บาท” ตามที่ผู้เสนอ
แปรญัตติหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรแก้เป็น “๑ บาท” โปรดยกมือขึ้น

ผู้ใดเห็นว่าควรแก้มี ๑๘ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ ๑๐ บาทตาม
ร่างของกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้มี ๔๐ คน เป็นอันว่าคงได้ตามร่างของ

กรรมาธิการ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ต่อไป อนุมาตรา ๔

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่ ในอนุมาตรา ๓ กับ อนุมาตรา ๔ นี้ เราไม่ได้แก้ใน
อนุมาตราอื่น ๆ ขั้วพเจ้าเข้าใจว่ากรรมาธิการคงเสนอไปในอนุมาตรา (๖)

“(๖)” ควรจะแก้ไขเป็น “(๗)” และ “(๗)” อันสมควรจะเป็น “(๘)”
เมื่อได้อ่านข้อความแล้ว ขอให้กรรมการตรวจดูด้วย

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ขอขอบคุณสมาชิกที่เตือน และขอแก้ไขในอนุมาตรา ๕ (๗) นั้นเป็น (๘)

นายสีทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า แด้ออนุมาตรา ๑

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
และในอนุมาตรา ๑ (๖) เป็น (๗) (๗) เป็น (๘)

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อขอแก้ไขอนุมาตรา ๑ (๖) แก้เป็น
(๗) และ (๗) แก้เป็น (๘) อนุมาตรา ๕ (๗) เป็น (๘)

ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านจะถือว่าที่ประชุมยอมให้แก้ตามนั้นแล้ว
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน เป็นอันว่าให้แก้ตามนั้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีใครจะขอแก้ไขก่อนอนุมาตรา ๖
หรือไม่

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
เมื่อตระหนักว่ารัฐมนตรีคลังได้กล่าวอภิปรายสนับสนุนแปรรูปคดีของรัฐบาล
ในอนุมาตรา ๖ แห่งมาตรา ๕ ที่จะขอแก้จากร่างของกรรมาธิการ คือ
แก้ไขข้อที่เกี่ยวกับความยาวของถนนจาก ๓๐๐ กิโลเมตร เป็น ๒๕
กิโลเมตร และอัตราภาษีที่จะตั้นนี้ ให้ลดลงจากร่างของกรรมาธิการ

ที่ว่ามี ร้อยละ ๒๐ คงเหลือร้อยละ ๓๐ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติใน
 อนุมาตรา ๔ แล้ว เมื่อกรรมาธิการได้กร่างอนุมาตรา ๖ ขึ้น ข้าพเจ้า
 ก็มีความพอใจ เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลจะขอแก้ไขความให้ผิดไป
 จากร่างของกรรมาธิการดังปรากฏอยู่บัดนี้ ข้าพเจ้าขอของ เหตุผลที่
 ว่าข้าพเจ้าไม่ยินดีที่จะให้รัฐบาลลดหย่อนลงไปนั้น ความจริงข้าพเจ้า
 ได้บันทึกไว้ในขณะที่แปรญัตติส่งไปยังกรรมาธิการโดยละเอียดแล้ว แต่
 ทว่าบัดนี้ท่านรัฐมนตรีคงได้ ช้แจงเหตุผลที่ขอแปรญัตติดังปรากฏอยู่
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อวันที่เราพิจารณาอาระ
 ที่ ๒ ครั้งแรก ก่อนที่จะส่งขึ้นไปให้กรรมาธิการพิจารณา อีกนั้น
 ท่านรัฐมนตรีผู้ เองได้กล่าวข้อความในเรื่องเก็บภาษีรถยนต์นั้นว่า มี
 ใจความเป็นท่านเองว่า การเก็บภาษีรถยนต์นั้นได้เก็บจากการใช้ คือ
 เก็บภาษีการใช้ ครั้นต่อมาอีกครั้งหนึ่ง คือในอนัน ท่านได้ชี้แจงว่าเก็บ
 ภาษีการใช้ แต่ที่ข้าพเจ้าจดจากถ้อยคำของท่านได้ มีอย่างหนึ่งว่า การ
 เก็บภาษีรถยนต์นั้นยอมเก็บตามส่วนที่ว่า รถยนต์คันไหนจะทำให้
 ถนนเสียหายมากน้อยเพียงไร ทำให้ถนนเสียหายมากก็เก็บภาษีมาก ทำ
 ให้ถนนเสียหายน้อยก็เก็บน้อย เรื่องนี้เป็นเหตุให้ข้าพเจ้าไม่ทราบว่า
 ว่ารัฐบาลนั้น โยบายอะไรเป็นแน่นอนในหลักการภาษีที่เก็บนี้ คือเป็น
 ภาษีที่เรียกว่าอาศัยหลักแทกเซชันหรือ โรดแทกซ์ ข้าพเจ้าฟังไม่ออกเลย
 เพราะ ๒ อย่างปนเปกันอยู่ และเวลาที่ขอแปรญัตตินี้ รัฐบาลก็ได้

บอกว่าคุณคิดว่า อาศัยการใช้คอนกรีตชั้นแทกซ์ แต่ว่าตามร่างที่
 กรรมการเก่า^๕ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสภาฯ^๕ นั้นเอนเอียงไปในทางที่
 เรียกว่าแทกเซชัน เพราะเอาโรคแทกซ์เข้ามาได้ในมาตรา ๖ เกี่ยวกับ
 การใช้ถนน ทำให้ถนนเดี่ย่มากเดี่ยวน้อยอะไรเช่นนั้น^๕ นั้นเมื่อสภาฯ^๕
^๕นี้โดยกรรมการโดยผู้แทน เอนเอียงไปในทางที่เรียกว่าแทกเซชัน
 แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐมนตรีคงไม่ควรจะขัดข้องในการที่จะยอมให้
 เก็บภาษีถนนยาวต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร โดยลดลงมาเดี่ยร้อยละ ๒๐
 ตามอนุมาตรา ๔ นั้น ข้าพเจ้าได้ฟังเหตุผลทางรัฐบาลแล้ว ยังไม่
 พอที่จะตอบโต้ว่าเราควรจะลดภาษีจากร่างของกรรมการลง เมื่อ
^๕กันท่านรัฐมนตรีได้กล่าวถึงว่าถนนในหัวเมืองในจังหวัดไม่เห็นมีถึงร้อย
 กิโลเมตรเลย ข้าพเจ้าสนใจว่าท่านจะสำคัญผิด คำว่าจังหวัดที่ปรากฏ
 ในนี้^๕ หมายความว่าตามความหมายของหนังสือราชการ^๕ หมายความว่าเขต
 เมืองด้วย เพราะฉะนั้นจังหวัดหนึ่งยอมมีถนนยาวๆ^๕ ก็ขึ้น^๕ถ้าท่านเข้าใจ
 ใจว่าไม่ใช่ถนน นั้นบางที่ท่านจะเห็นว่าไม่ใช่ถนนที่ถมหิน ไม่ใช่ถนน
 ชั้นหนึ่ง ทางเดินจากจังหวัดมาอำเภอ มีทุกอำเภอ จะเป็นถนนโคลน
 หรืออะไรก็ตาม ต่อมาได้ใช้รัฐมนตรี ในกรณีเช่นนั้นเราจะไม่ถือว่า
 ถนนหลวงหรือทางของจังหวัดเช่นนั้นหรือ ทุกจังหวัดในภาคอีสาน
 หรือภาคไหน^๕ก็ตาม ย่อมมีถนนติดต่อระหว่างจังหวัดกับอำเภอเป็น
 อันมาก ถนนเหล่านี้ไม่ได้ถูกบำรุงกันพอสมควร เมื่อเราพูดถึงถนน

มักจะเข้าใจกันว่าในเขตคัมเมือง ท่านอาจจะบอกว่าไม่เห็นมีเมืองใดที่มี
ถนนถึง ๑๐๐ กิโลเมตร ถ้าท่านเข้าใจเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้า
เข้าใจว่ายังไม่ตรงกับความหมายแห่งพระราชบัญญัติ^{๕๕} อย่างเขื่องใหม่มี
ถนน^{๕๕} ๕๕^{๕๕} ที่เป็นถนนชั้นที่หนึ่งมาก ถนนระหว่างเขื่องใหม่กับเขื่องดาวก็ ๒๐
กว่ากิโลเมตรเข้าไปแล้วและทางภาคใต้ก็มีถนน^{๕๕} ๕๕^{๕๕} ไม่น้อยหน้าทางภาค
อีสาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าคงตามร่างของกรมการกรรณ^{๕๕} แล้วจะ
เป็นการดีอย่างยิ่ง ข้าพเจ้ามีความเห็นชอบด้วย ไม่ใช่แค่เพียงเพื่อความ
ยุติธรรมสำหรับตามหัวเมืองเท่านั้นหาไม่^{๕๕} แต่ข้าพเจ้าได้บันทึกความเห็น
สั่งกรมการกรรณ^{๕๕} ข้าพเจ้าเห็นชอบตามร่าง^{๕๕} ก็เพราะว่าข้าพเจ้าคำนึง
ถึงการส่งสินค้าหรือที่จะส่งตามเตียงมาสถานีรถไฟหรือด่านน้ำ เพราะฉะนั้น
ถ้าลดหย่อนตามกรมการกรรณ^{๕๕} แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าจะได้ความยุติธรรม
ในการส่งสินค้าก็จะเป็นประโยชน์ ดังได้กราบเรียนมานี้ ขอท่านสมาชิก
ทั้งหลายโปรดพิจารณาถึงความลำบากยากแค้นของชาวต่างจังหวัดให้มาก
ไม่ละ เพราะในเมืองเท่านั้น ความจริงรถสาธารณะที่วิ่งรับคนโดยสารอยู่
ในเมือง ข้าพเจ้าเองยังไม่อยากจะช่วยด้วยซ้ำอยากจะช่วยรถต่างๆ ที่
ส่งสินค้าจากท่าเตีต่าง^{๕๕} มาขาย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับ
ประโยชน์ ในการส่งสินค้าไปขายของประชาชนพลเมือง ขอท่านได้โปรด
พิจารณาถึงความสำคัญ ของประชาชนพลเมืองในต่างจังหวัดเป็นอันมาก
๕๕^{๕๕}
นั้นด้วย

น. ต. หอดวงษ์ารงานาสวัสดิ์ ร. น. กล่าวไว้ ก่อนที่จะอภิปราย
กันข้าพเจ้าขอประทานเห็นอกความเห็นบางอย่าง เพื่อสะดวกในการ
พิจารณาแต่ในการที่กล่าวนี้ไม่ใช่หมายความว่า รัฐบาลเข้มงวดในการ
เก็บภาษีอากรจนเกินไป คือลดการในอนุมาตรา ๖ นี้ ถ้าท่านพิจารณา
ให้ดีแล้ว จะเห็นได้ว่า ไม่น่าจะผ่านร่างไปได้เลย เพราะเหตุใด
เพราะเหตุว่า ประการที่หนึ่งถ้าอ่านดูแล้ว ตามถ้อยคำที่ใช้ว่ารถยนต์
สำหรับที่ใช้ การอยู่ในจังหวัด นั้นประการนี้ เป็นการที่ทำให้นโยบายที่
รัฐบาลต้องการจะส่งเสริมในการขนส่ง คือส่งเสริมเรื่องการคมนาคมของ
ประชาชนเป็นการ ชะงัก เพราะรัฐบาลมีประสงค์ ที่จะให้ มั่นนคติต่อ
ระหว่างจังหวัดต่อจังหวัดให้ มากที่สุดและกำลังเงินที่สามารจะทำได้ ถ้า
แม้ว่า อนุมาตรา ๖ ลงไปเช่นนั้นแล้ว ประโยชน์ที่จะได้จากอนุมาตรา
๖ นั้นมีอะไรบ้าง รถยนต์ซึ่งต้องการจะลดภาษีลงไปร้อยละ ๒๐ นั้นเห็น
จะหาได้น้อยคนที่จะไปเสียภาษีอย่างชนิดดัด เพราะเหตุว่าในบ้นหนึ่ง
รถยนต์ ซึ่งเป็นรถยนต์ สำหรับจะไม่มีค่าประจำเป็นที่จะต้องข้ามไปอีก
จังหวัดหนึ่งนั้นเห็นจะน้อยเต็มที มีแต่จะข้ามไปจังหวัดหนึ่งแล้วถดถอยจะเสีย
ภาษีมากก็ยอมตอบดักเข้าไป เมื่อถูกจับได้ ก็ต้องมีโทษ เป็นการที่เข้าไป
ขัดกับนโยบาย ในการที่เรากำลังต้องการจะให้ มั่นนคติให้ มีการ คมนาคมติดต่อ
ระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด นั้นเป็นเหตุผลประการที่หนึ่งสำหรับในอนุ
มาตรา ๖ นี้ว่าจะไม่ได้ประโยชน์เพียงไรนั้น ประการหนึ่ง และจะทำให้

ลึกเหมือนกันว่าตามจังหวัดต่าง ๆ นั้น การถนนหนทางเวदानก็ยังไม่ปรากฏ
 ว่ามีบางจังหวัดเท่านั้น ซึ่งอาจจะมีการเดินทางติดต่อกันได้ ในระยะใกล้
 ส่วนบางจังหวัดนั้นยังมีการติดต่อในระยะใกล้มาก เท่าที่ท่านรัฐมนตรีได้
 แถลงมานั้นก็รู้สึกว่าจะเป็นประโยชน์ยิ่งใหญ่มากเหมือนกัน แต่ในอนาคตซึ่ง
 พระราชบัญญัติได้ มาแล้ว เพราะหนทางเวदान ข้าพเจ้าอยากจะขอบรรยาย
 ความเป็นไปและความลำบากยากแค้นสำหรับบ้านนอกให้ฟังบ้าง การใช้
 รถในบ้านนอกนั้นเกือบแทบทุกเรื่องทุกราย ไม่มีผลกำไรซึ่งเกิดจากรายได้
 ในการสาธารณะนั้นเลยทั้งนี้เพราะเหตุว่าครั้งแรกเราคิดตัวเดซิมีด ว่าเราจะ
 ทำไรเท่านั้นเท่านั้น ครั้นเมื่อซื้อรถก็โทรมลงเพราะใช้น้ำมันมาก รายได้
 ไม่พอกับรายจ่าย เช่นนั้นเป็นต้น ขอได้โปรดเห็นใจ เมื่อเขาถ่วงไป
 เช่นนั้นแล้วเขาจะขายรถเสียก็ไม่มีใครจะซื้อ และเมื่อจะไปทำอาชีพทาง
 อื่นก็ไม่ได้ ฝึกหัดมา ถนนหนทางบ้านนอกเท่าที่ข้าพเจ้าเห็นมาว่าลึกว่าถนน
 หนทางลาดยางมีน้อยที่สุด โดยมากบ้านนอกนั้นมียางดีก็เพียง
 ไรยหิน ไรยกรวด หรือ เดินหัวคันน้ำกันมาก มีรัฐมนตรีผู้หนึ่งว่า เรา
 เก็บภาษีรถยนต์เก็บจากกรใช้รถ ไม่ได้เก็บจากกรใช้ถนน ดังนั้น
 โปรดว่ากระไรขอได้ โปรดคิดดูให้ ดีว่ารถยนต์นั้นเดินบนถนน ไม่มี
 ถนนเดินไม่ได้ เพราะฉะนั้น ๒ สิ่งนี้เป็นของคู่กัน เมื่อเทียบดูความ
 ลึกหรือ จะปรากฏว่าลึกหรือมากกว่าในพระนครตั้ง ๔๐ เปอร์เซ็นต์
 ที่เดียว มีถนนขรุขระไม่สะดวก แต่ก็จะเปลืองมากกว่าพระนครมากทีเดียว

และยังกว่านั้นถนนบ้านนอกปรากฏว่าเดินไม่เต็มปีนก็ จะเดินได้ ก็แต่บาง
ฤดูเท่านั้นส่วนเขาจะเสียภาษีหนักเสียเป็นภาคเป็นงวดและต้องเสียเต็มภาค
เต็มงวด เพราะเหตุว่าภาคหนึ่งอาจจะเดินได้เดือนสองเดือนตามเดือน
ก็ได้ ถ้าเขาไม่เสียก็อาจจะขาดประโยชน์ ถ้าหากว่าไม่เสียแล้วก็ขาด
ประโยชน์ตั้งเป็นต้น เพราะฉะนั้นขอให้เห็นใจว่า ขอได้โปรดลดภาษี
รถยนต์ถ้าธารณะให้มากที่สุดที่จะมากได้ ความที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินั้น
ขอให้ลดลง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงข้อคิดของ ในการที่เราจะออก
พระราชบัญญัติใช้ ในรูปนั้น ที่จริงข้าพเจ้าคิดว่าเป็นข้อบกพร่องของ
การร่างกฎหมายขึ้นมา แต่อุปสรรคเช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าเราเปลี่ยน
คำว่าจังหวัดเป็นเขตต์แล้ว ข้อคิดของของรัฐบาล ๒ ประการก็จะหายไป
ไปที่เดียว ส่วนที่กรมการร่างมาได้ประโยชน์ ก็ถือว่าเป็นส่วน
มากอยู่แล้ว การที่สมาชิกจะลงมติตามญัตติของรัฐบาลให้เป็นผลร้าย
แก่ราษฎรเพียงไรนั้น แต่แต่สมาชิกจะใช้ดุลยพินิจให้ควรแก่รูปการ

นายเจือ ศุวียาภัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ใน
เรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าค่าเสนาของข้าพเจ้านั้นจะเป็นประโยชน์ ถ้าหากว่า
สมาชิกเห็นด้วยแล้วรัฐบาลก็จะเห็นด้วย คือทางฝ่ายสมาชิกต้องการจะ
ลดภาษีในวังรถยนต์นี้ ทางฝ่ายรัฐบาลขอขึ้น หรือลดเพียงเล็กน้อย

ในจังหวัดบางจังหวัดถนนที่ได้ทำขึ้นนั้นทางรัฐบาลมิได้บำรุงรักษาเลยก็มี
 ตลอดจนบางที่ก็เดินไม่ได้ตลอดปี เกี่ยวกับมรดุ้มหรือฝนตกเป็นต้น
 ด้วยเหตุนี้ถนนหนทางก็จำเป็นจะต้องบำรุงรักษาเป็นการประจำ แต่
 รัฐบาลก็มิได้หาหนทางไปบำรุงรักษา บางแห่งก็มีเจ้าของเหมืองบ้าง
 เจ้าของสวนยางบ้าง ช่วยกันบำรุงไป ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาเหล่านั้นไม่
 จำเป็นเลยที่จะต้องเสียภาษีในกรณีที่เขาจะต้องบำรุงเพิ่มเติมอัตราดังเช่นถนน
 ที่ได้รับ การบำรุงเป็นอย่างดี ในการที่จะเปิดบ้านเปิดเมืองหรือบำรุง
 ประเทศ เราจะต้องมองว่า เราจะคอยให้รัฐบาลบำรุงอย่างเดียวเท่านั้น
 ย่อมเป็นการดำซ้ำ ทุกๆจังหวัดย่อมต้องการทางคมนาคม เพราะฉะนั้น
 เขาจำเป็นจะต้องช่วยกันบำรุงรักษาด้วย ในการที่เราจะเก็บภาษียรถยนต์
 ในถนนซึ่งเขาได้ทำเองรักษาเอง เท่ากับถนนที่ได้ลาดอย่างดีที่รัฐบาล
 ได้ทำให้นั้น ข้าพเจ้าเห็นไม่เป็นการเสมอภาคอย่างยิ่ง ในเรื่องนั้นถ้า
 หากว่าเราได้ผ่อนผันไปแต่ๆ ข้าพเจ้าเชื่อว่าประชาชนทั้งหลายจะได้ช่วย
 กันบำรุงประเทศให้เจริญขึ้นอีกส่วนหนึ่งด้วย. ผลของการออกกฎหมาย
 ที่ออกมาแต่เป็นการเสียหายแก่ราษฎร เราจะเห็นได้ ข้าพเจ้าจะขอยก
 อุทาหรณ์ในเรื่องเก็บภาษีที่ดินในจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดชุมพร
 เป็นต้น ไว้ละ ๒๐ สตางค์

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอให้พูดในเรื่อง

นายเจือ ศรียามัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ ผลิต
 ของการอันเองทำให้ราษฎรที่ค้ ชุมพรก้ด ไม่มีการปลุกยางเคย
 หรือมีก้นอยที่ล้ด เพราะอะไร เพราะต้องเดี่ยภาษ่มากน้นเอง เพราะ
 เช่นนี้ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอเสนอว่า ในอัครภาษรณครส่วนตัวและ
 รณครส่วนารณะดั่ง กล่าวไว้ ในมาตรา ๖ นั้น ให้เก็บก้ดอัตราในกรณี
 ละเพราะท้องที่ที่รัฐบาดหรือเทศบาดยังมีได้จัดการรักษาถนนให้ ค้ถึงขนาด
 และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจประกาศกำหนดเป็น
 ครังครวว่าท้องที่ใดที่รัฐบาดยังไม่ได้จัดทำ และท้องที่ใดที่จะเพิกถอน
 ในอนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าเราให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง มหาดไทย
 อยู่แล้ว แต่วการที่จ้ร้องเรียนขึ้นมา ก้หน้าจ้ร้องเรียนจากประชาชน
 เพราะฉะนั้นในทางมหาดไทยก้ล้สมควรจะพิเคราะห์ว่าในจังหวัดใดสมควรจะ
 ได้รับความยกเว้น เข้าใจว่าทางฝ่ายรัฐบาลก้หน้าจะพอใจในอนั้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอแปรญัตติว่ากระไร ยากเหลือเกิน

นายเจือ ศรียามัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ มิได้
 จะเติมขณเป็นมาตรา ๘ ก้ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่ มิได้ คือแก้ของแก้ ในมาตรา ๖ น้
 เดี่ยจนพูดกันใอนุมาตรา ๖

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
 ความชัดของที่ทานรัฐมนตรีผู้หนึ่งได้แดงพอเป็นข้อสังเกต ในวิธีปฏิบัติ

การตามวังพระราชบัญญัตินั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอาจจะแก้ไขได้ ในเมืองเราได้จัดการปกครองท้องถิ่นโดยรูปเทศาภิบาลนั้นแล้ว ถ้าหากว่าเราจะกล่าวข้อความนั้นขึ้นในเวลานี้ก็ดูเหมือนหนึ่งจะตั้งนิษฐานไว้ก่อนว่า พวกเจ้าของรถยนต์นั้นคอยแต่จะโกงเท่านั้น เพราะฉะนั้นไม่ควรเข้าใจว่าเมื่อเราจัดเทศาภิบาลเป็นรูปเป็นร่างสมบูรณ์ขึ้นแล้ว เราจะจัดการเป็นที่เรียบร้อยได้ เพราะเรื่องรถยนต์นั้นอยู่ในความควบคุมของรัฐบาลท้องถิ่นหรือเทศาภิบาลนั้น ในเรื่องความทุกข์ร้อนของราษฎรนั้นไม่แต่ผู้แทนราษฎรเท่านั้นที่ได้รับคำร้องของราษฎรในเรื่องนี้อย่างมากมาย ข้าพเจ้าได้ทราบว่าเป็นหน้าที่ของรัฐบาลก็ได้รับคำร้องอยู่มาก เป็นต้นว่ากระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นเรื่องนโยมตซึ่งถือว่าราษฎรได้รับความเดือดร้อนจริงๆ ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ใช่กล่าวแทนพวกบิวโรคราชหามีได้ ข้าพเจ้าได้พูดถึงว่าการคมนาคมอาจจะให้ประโยชน์แก่การโยกย้ายอย่างไร ข้าพเจ้าได้พูดแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องกล่าวในที่นี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยืนยันความมุ่งหมายอันแท้จริงของข้าพเจ้านั้นคือว่า อยากจะให้รัฐบาลบำรุงท้องถิ่นให้รวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าเวลานี้ ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนว่า จังหวัดนครราชสีมาที่เดือดร้อนข้าพเจ้ามานั้น มีเจ้าหน้าที่มาหลายปีแล้ว แต่มิถนอยู่ในความดูแล สกิติโตเมตรีเท่านั้น เจ้าหน้าที่ก็มิได้อยู่แล้ว แต่ว่าด้วยเหตุอะไรไม่ทราบ เขารับได้เพียง สกิติโตเมตรีเท่านั้นเอง อันนี้แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้เร่งร้อนที่จะบำรุงการคมนาคมให้ดีขึ้นเพื่อประโยชน์

ในทางการตั้งญวนไปมาของคนและสินค้าเลย เพราะฉะนั้นความมุ่งหมายอันใหญ่ยิ่ง ในการแปรญวนคืนข้าพเจ้าต้องการ จะให้ผูกมัดรัฐบาลในอันที่จะเร่งจัดการคมนาคมให้ยิ่งขึ้น ว่าโดยเฉพาะแล้วนายแอนดรูซึ่งไปสำรวจภาคกิจได้ ยืนยันกับข้าพเจ้าด้วยปากคำว่า ปัญหาการบำรุงท้องที่ภาคอิสานนั้นจะสำเร็จไปไม่ได้เลย ถ้าหากว่าไม่ตั้งต้นจัดการคมนาคมโดยเร็ว ไม่มีทางที่จะขนส่งสินค้า ไม่มีทางที่จะทำที่ที่ดินมีประโยชน์ เพราะเหตุว่าราษฎรไม่รู้ว่าจะขนส่งสินค้าได้ทางใด จะมีแต่รถไฟเป็นนิกเตงโตอยู่คนเดียวก็ยังไม่ทั่วดี ข้าพเจ้าก็ถามว่าไม่ใช่ว่าจะเสียดสีกรรมรถไฟหลวงก็หาไม่ได้ ในสมัยก่อน ๆ นั้น กรรมรถไฟหลวงคุยกุโฆมงที่เคียวว่า กรรมรถไฟหลวงเคยทำเงินได้ มีตะเทานนเทาน.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีอย่าให้ยาวนัก จะออกนอกเรื่อง

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่ามีได้ เรื่องนี้จะชี้ให้เห็นว่าของข้าพเจ้าถูก เพราะปัญหาเรื่องบำรุงการคมนาคมนี้ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ความมุ่งหมายอันสำคัญ ของข้าพเจ้าในเรื่องนี้ คือว่าอยากจะให้รัฐบาลเร่งรัดบำรุงการคมนาคม แต่ถ้าวางปล่อยให้รัฐบาลเก็บภาษีเท่ากันหมดในเรื่องนี้ ไม่ทราบว่าจะเมื่อไรรัฐบาลจะบำรุง เพราะไม่มีอะไรเป็นเครื่องผูกมัดรัฐบาล ถ้ารัฐบาลเห็นว่าควรที่จะบำรุงถนนแล้ว รัฐบาลจึงจะบำรุงให้ดียิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันในข้อนี้ และขอวิงวอนสมาชิกทั้งหลายให้ช่วยเหลือราษฎรในจังหวัดด้วย

นายเตียง ไชยกาต ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าววา
 ในอนุมาตรา^{๕๕}นี้มีผู้เสนอแปรญัตติว่า สำหรับรถยนต์ที่ใช้อยู่ในต่างจังหวัด
 ควรจะลดลงไปยิ่งกว่านี้ หรือ ต่ำกว่าอัตราในราว ๕๐ เปอร์เซ็นต์
 ข้าพเจ้า ขอสนับสนุนญัตติของผู้เสนอ^{๕๕} มีเหตุผลอย่างนี้ ในหลักการ
 เก็บภาษีในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้^{๕๕} ข้าพเจ้ายืนยันได้ว่ารัฐบาลถือ
 เอาหลักการเก็บภาษี เพราะเหตุที่ใช้ถนนมากและน้อย เช่นจะเห็นใน
 เรื่องที่ข้าพเจ้าอภิปรายขอให้ลดภาษียรถยนต์ส่วนตัว ท่านรัฐมนตรี
 ท่านแก้ว่าการเก็บภาษียรถยนต์ส่วนตัว น้อยกว่ารถยนต์สาธารณะ
 เพราะเหตุว่ารถยนต์ส่วนตัว ใช้ถนนน้อย ส่วนรถยนต์สาธารณะใช้
 ถนนมาก เมื่อถืออย่างนี้แล้วเป็นข้อที่แน่นอนที่สุดว่า ตามจังหวัดต่าง ๆ
 ถนนหนทางเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าอยากจะขอยืนยันว่าถนนหนทางเดกกว่า
 ในพระนครนั้นมาก ทนทานเดชาธิการคณะรัฐมนตรีแสดงว่า ในข้อนี้เรา
 ไม่มีสิ่งที่จะเชื่อได้ ที่เดียวว่าจังหวัดทุก ๆ จังหวัดจะมีถนนหนทางดีน้อยกว่า
 ในกรุงเทพฯ เสมอไป ยกตัวอย่างเช่นจังหวัดลำปาง ในข้อนี้ข้าพเจ้า
 ขอเรียนว่านั่นเป็นแต่ส่วนหนึ่งของ ๗๐ จังหวัด เราจะเปรียบเทียบไม่ได้
 เช่นอย่างว่าท่านตั้งนิษฐานว่าผู้ขายแข็งแรงกว่าผู้หญิง ผู้หญิงบางคน
 อาจแข็งแรงกว่าคุณหญิงก็ได้ เพราะฉะนั้นในข้อที่จะตั้งนิษฐานว่า
 บางจังหวัดซึ่งเป็นเกาะมีทางดีกว่าพระนครนั้น จะถือว่าจังหวัดต่างๆ จะ
 ดีกว่าพระนครนั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะให้ ถือเดี่ยวว่าจังหวัด

ส่วนมากทุก ๆ จังหวัดถนนจะสู้พระนครไม่ได้ เมื่อเทียบกันแล้วตามที่
ผู้เสนอแปรญัตติให้ตัดลงอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควร
ที่สุดที่สภาฯ เราจะตกลงให้เป็นไปอย่างนั้น

ขุนเสนาบดีผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ ในเรื่องนี้
ข้าพเจ้าได้แปรญัตติได้เหมือนกัน ขอตัดค่าค่าธรรมเนียมลง ๓ ใน ๓
แต่ว่าท่านคณะกรรมการได้เรียกข้าพเจ้าไปเป็นการตกลงแล้วว่าจะให้
ลดร้อยละ ๒๐ ข้าพเจ้าก็ออกจะเห็นด้วย เพราะเหตุว่าสำหรับท่าน
รัฐมนตรีที่รับผิดชอบของจังหวัดอื่นก็มีถนนหนทางดีอยู่แล้ว ท่านเห็นเฉพาะ
จังหวัดที่มีถนนที่ชำรุด การได้แต่เป็นส่วนน้อย สำหรับจังหวัดอื่น ๆ ที่
ห่างออกไป เช่น จังหวัดในภาคอีสานทุกจังหวัดทีเดียว ข้าพเจ้าขอวิ
งรองได้ว่าไม่มีถนนลาดยางสักวาเดียว นอกจากโคราชเท่านั้นเอง ต้อง
เกณฑ์แรงของราษฎรมาใช้ แล้วรัฐบาลก็เก็บภาษี เมื่อจะลดลงเพียง
เล็กน้อยเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นภาระเสียหายแก่รัฐบาลอย่างไร การ
คมนาคมเพียงจะเขียบชนเมื่อรัฐบาลให้เงินเมื่อปลายปีเอง จังหวัด
ร้อยเอ็ดคือจากอุบล ทาง ๒๐ กิโลเมตร ก็เพียงขยับจะโรยหินเท่านั้น
แต่ว่าการไปมาจะได้เดินได้ก็แต่หน้าแดงเท่านั้น เวลานี้ยังไม่ได้โรยหิน
หน้าฝนก็ใช้ไม่ได้ นำส่งสารราษฎรผู้ที่มีอาชีพเช่นนั้นมาก เขาร้องทุกข์
อยู่เสมอเหมือนกัน แต่ว่าเขาไม่มีอะไรที่จะทำ เขาก็สนใจที่จะต้องทำไป
โดยมากขาดทุนทั้งนั้น ขอให้เทียบดูให้ดี เมื่อเทียบดูให้ดีแล้วจะเห็นว่า

ถนนตัดกั๊ก ถ้าถนนไม่ตัดแล้วคงย่นตรอกสกปรกสกปรกหายไป ขอความกรุณา
ให้เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมการได้ตกลงไว้ นั้นจะเป็นที่ดียิ่ง

ด. ชูเกียรติ ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าชอบอย่างที่จะคณะกรรมการได้ร่างขึ้นมา ส่วนข้อขัดข้อง
ซึ่งท่านเจ้าชื่อกำหนดระเบียบวิธีได้ชัดเจนเมื่อก่อน นอกจากว่าในนโยบาย
ซึ่งเราจะเชื่อมทางคมนาคม ซึ่งจะต้องวางถนนเป็นหนทางของประเทศขาด
ท้องถิ่นแล้ว ที่ท่านขัดข้องในข้อที่ว่าที่จะนำรถยนต์จากถิ่นหนึ่งไปถิ่น
หนึ่งนั้นอยู่ในความสามารถของนายทะเบียนท้องถิ่นแล้ว เมื่อได้มีการ
อธิบายเรื่องจะขอเพิ่มเติมภาษีรถยนต์ส่วนบุคคล ข้าพเจ้าจำได้
ว่าท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งกล่าวว่า เราพยายามที่จะให้ ความเจริญแก่
ประเทศสยาม จำเป็นจะต้องใช้เครื่องมือที่จะให้ ความเจริญก้าวหน้า
แต่ความเจริญนั้นอย่างไร เราจำเป็นจะต้องขยายให้แพร่ไปทุก ๆ จังหวัด
เพื่อการขนส่ง เราจะให้รถยนต์แพร่หลายด้วยวิธีใด เราจำเป็น
จะต้องลดภาษีในส่วนที่เราเพิ่มแก่ผู้อื่น ที่ข้าพเจ้าพูดว่ารถยนต์ส่วนบุคคล
จังหวัดต้องเสียภาษีแพงและเสียภาษีโดยทางอ้อมนั้น เพราะเหตุว่า
เขาต้องซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคแพงกว่าธรรมดา นี่แหละเป็นกรณี
ที่ว่าเขาเสียภาษีทางอ้อม แล้วเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ รถยนต์ที่ไป
จากกรุงเทพฯ นั้นต้องเสียค่าระวางรถไฟ ต้องเสียค่านายหน้าต่าง ๆ อีก
นอกจากนั้นรายได้ตามจังหวัดบ้านนอกนั้น เป็นที่น่าเวทนายิ่ง ข้าพเจ้า

จะชักตัวอย่างให้ฟัง ถนนไปจากบ้านโม่ไปกาญจนบุรีราว ๕๑ กิโลเมตร
 ค่าโดยสาร ๒๕ สตางค์เท่านั้น แล้วการสร้างทางเป็นดุ่ม ๆ ตอน ๆ ยิ่ง
 เสียกว่าเดินบนพื้นแผ่นดินเสียอีก ห้ามเพียงสร้างได้ ๒ กิโลเมตรเท่านั้น
 เอง แล้วถนนก็เป็นหลุมใหญ่ ๆ เช่นนี้ ความเดือดร้อนของรถยนต์
 ตำราขณะบ้านนอกนั้นเป็นเช่นนี้ ตามที่คณะกรรมการได้ร่างมาชอบ
 แล้วทุกประการ

น.ค. หอดวงษ์วังนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวหา เพื่อที่จะไม่ให้ท่วมถึงกัน
 เป็นการเสียเวลา ข้าพเจ้าขอประทานอธิบายดังนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้ชี้ชัดของ
 หรือไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ในการที่ทางบ้านนอกจะได้ลดภาษีค่ารถ
 แต่ข้าพเจ้าแสดงผลเสียในหลักการแห่งอนุมาตรา ๖ เพราะฉะนั้นใน
 การที่อภิปราย โปรดอย่าอภิปรายว่า ไม่ใช่ทางจังหวัดควรจะได้รับผล
 กว่ากรุงเทพฯ แต่ข้าพเจ้าแสดงว่าการที่จะร่างไปนั้นจะได้ประโยชน์
 อย่างใดบ้าง เพราะเหตุว่าถนนติดต่อระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด สมมุติ
 ว่าในจังหวัด ก. มีถนนเพียง ๘ กิโลเมตร แต่รถสำราญที่ใช้ใน
 จังหวัด ก. จะมีหรือไม่ หาได้น้อยเต็มที เมื่อเช่นนั้นเมื่อมีทางเชื่อม
 จังหวัดต่อจังหวัดเข้าแล้ว รถสำราญนั้นเองย่อมสามารถจะไปยัง
 อีกจังหวัดหนึ่งได้ ก็เมื่อเช่นนี้ในมาตรา ๖ นี้ ก็ต้องเสียภาษี ๓๐๐
 เพอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ ๘๐ เพอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าเสนอว่าเช่นนั้น ทนข้าพเจ้า
 เสนอต่อไปว่า คือตามร่างนี้ถ้าท่านจะชี้ชัดว่าจังหวัดออกแล้ว ผลเสีย

ก็มีในเรื่องการไม่เต็มอภาคเรื่อง การหักเหยงหนภาษนน ออกประกาศ
หนึ่งข้าพเจ้าบอกวา คงจะเห็นอกในข้อนี้ และทำให้ได้ประโยชน์
และไม่ขัดกับนโยบายทางคมนาคม ขอได้โปรดอภิปรายไปในทำนองนี้

นายทองม้วน อุตตากร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ตามที่สมาชิกได้อภิปรายมานั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยเลย
ข้าพเจ้ามีความเห็นไปในทางที่ว่า หรือมีความเห็นไปตามคำแปรญัตติ
ของรัฐสภา เพราะเหตุว่าการใช้รถยนต์ มีนัยอมเป็นการทำลายทรัพย์สิน
สิ้นของประเทศ ข้าพเจ้ามีความเห็นยิ่งกว่านั้น ออกจะให้เก็บภาษี
แพงยิ่งกว่านั้น เท่าที่รัฐสภากรูณาว่ากำหนดเพียง ๒๕ กิโลเมตรนั้น
เป็นการชอบแล้ว การใช้รถยนต์ นั้นตามที่ข้าพเจ้าเคยตั้งเกตมาแล้ว
คือ ปรากฏว่ารถทุก ๆ คันหรือเจ้าของรถได้ ใช้ จ่าย ในเครื่องอาหุติหรือ
คตอดถึงน้ำมัน เป็นการเปลืองมากทีเดียว มีหนังสือแนบจำนวนหลาย
ล้านบาท ความจริงเราควรจะสนับสนุนกิจการของเรา เช่นทางโคเกวียน
หรือม้าเหตานั้น ถ้าหากว่าบำรุงในทางนี้แล้วก็เป็นการประหยัดทรัพย์สินของ
ประเทศอีกทางหนึ่ง การที่เราจะเก็บภาษีเพิ่มขึ้นเช่นนี้ตาม หรือหาก
จะกำหนดระยะทางให้สั้นจนจะเป็นการเก็บภาษีได้ ๓๐๐ เพอร์เซ็นต์เมื่อ
เก็บภาษีแล้วเราก็จะมีเงินบำรุงถนนนั้น เมื่อมีเงินแล้วการบำรุงก็จะ
ทำไปได้สะดวก ข้าพเจ้าขอเสนอความเห็นดังนี้

หตวงนาณินธิชาดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ กล่าวไว้ เวียง
 ชาวเจ้าได้แปรญัตติได้ แล้วก็จะหนักกว่าคนอื่นด้วย ท่านกรรมาธิการ
 ก็คือข้าพเจ้าแปรว่าไม่ให้เก็บเลยสำหรับลักษณะหรือการเป็นอยู่เช่นนั้น
 เพราะฉะนั้นเมื่อได้อภิปรายกันบางท่านก็เห็นว่าให้เก็บหนักขึ้นไปอีก เช่น
 ข้าพเจ้าทนายไม่ได้ ท่านกรรมาธิการแก้ไขแต่เพียงว่า ลดเสีย
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ยังเก็บถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ผิดกับข้าพเจ้ามากทีเดียว ข้าพเจ้า
 ว่าไม่ให้เก็บเลย ท่านยังเอาถึง ๘๐ แต่ว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ฟังท่านเลขาธิการ
 คณะรัฐมนตรีอธิบายถึงความชัดของว่า ถ้าเป็นอย่างร่างเดิม จะไม่ได้
 ผลอะไรเลย ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับท่าน ก็เลยแปรญัตติว่าลด ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 หรือ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หรือไม่เก็บเลยอย่างข้าพเจ้า ก็ไม่ได้ผล คืออย่าง
 ที่ท่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรีว่า" คืออย่างนี้ รายนคร ในจังหวัดที่มี
 ถนนต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร ไม่มีใช้กระใช้ภายในจังหวัดได้เมื่อไร ก็
 จะต้องเก็บเลยไปจังหวัดอื่นบ้าง เราจะใช้ภายในที่เดียวอย่างไรได้ แล้ว
 ในกฎหมายนั้นบอกว่ารถที่ใช้ภายในจังหวัด แล้วจะได้ผลอะไร ข้าพเจ้า
 รู้สึกว่าอย่างนี้ไม่ต้องการเหมือนกัน และถึงจะไม่เก็บเลยก็ไม่ต้องการ
 เพราะฉะนั้นขอให้แก้ไขเสียใหม่จะดีกว่า คือขอให้แก้ไขตั้งนักดูหมิ่น
 จะใช้ได้ ขอให้ตัดคำว่า "ที่ใช้การอยู่" ออก แล้วอ่านได้ความว่า
 อย่างนี้ "รถสาธารณะในจังหวัดที่มีถนน....." แล้วก็ต่อไปก็ได้ความ
 อย่างเดียวกันคือหมายความว่า รายนคร ในจังหวัดที่มีถนนมีลักษณะ

อย่างนี้แล้ว ก็ตัดสินใจมาหรือไม่เก็บเลย แต่ความซัดของที่ท่านเดชาธิการ
 คณะรัฐมนตรีว่าก็ยังม่อก็คือ อาจจะไปไกลไปเสียภาษีก่อนแล้วเอา
 ไปใช้ได้ทุกอย่างไป ข้าพเจ้าเห็นว่าเก็บได้ ออก คือข้าพเจ้าเต็มข้างท้าย
 ลงไปว่า “แต่ถ้าจะเอาไปใช้ ประจําในจังหวัดที่พื้นที่ถนนเกินกว่า ๓๐๐
 กิโลเมตรแล้ว ให้เก็บภาษีตามอัตราธรรมดา” ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ และ
 เข้าใจว่าข้อซัดของ ท่าน เดชาธิการคณะรัฐมนตรี ซัดของนั้นก็ จะหายไป
 แล้วผลดีที่เราที่พวกเราขอรับรองเพื่อให้ได้มอภาคกันนั้นก็จะได้ผล ใน
 จังหวัดที่ยากแค้นนั้นก็จะได้ผลลงมาบ้าง นั้นเป็นที่ที่ข้าพเจ้าแก้ไข ขอความ
 กรุณาให้ข้าพเจ้าถามสักหน่อยอยากพูดเหลือเกินในเรื่องนี้ ความยาก
 แค้นของจังหวัดทั้งหลาย บางท่านจะไม่เห็นว่ารถยนต์ที่ใช้ ในจังหวัด
 ห่างๆออกไปนั้น ยากสักแค่ไหน ข้าพเจ้าจะเล่าเฉพาะที่ข้าพเจ้าเห็นมา
 คือเห็นจนยากไม่ได้เข้าถนนเลยสักกิโลหนึ่ง ไปในป่าที่ๆที่เดียวคือจะ
 ไปอย่างไรก็ไปที่เดียว ไครมๆ ข้าพเจ้าแข็งแรงอย่างหนึ่งแทบจับใช้ที่
 เดียวก็ว่าจะไม่ถึง เมื่อเบนอย่างนี้แล้วจะไปเก็บภาษีให้เท่ากัน ๓๐๐
 เปอรเซ็นต์เห็นว่าไม่เป็นธรรมทีเดียว ข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติว่าอย่าเก็บ
 เลยในลักษณะอย่างนี้ ท่านก็กรุณาว่าเก็บ ๘๐ อย่างหนึ่งห่างไกลกัน
 มาก ข้าพเจ้าจึงอยากจะว่าถ้าแก้ความนี้จะเกิดความยุ่งยากแน่ ข้าพเจ้าขอ
 สัก ๕๐ เปอรเซ็นต์ ไม่ได้ ๓๐๐ เปอรเซ็นต์ก็ขอแค่เพียงครึ่งหนึ่ง

ค. ยูเกียรติ ทองตงยา รับรอง

นายแซ่ ฉันทลักษณะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าววาท่านสมาชิกที่ได้กล่าวและขอผ่อนมาเด่นั้น โดยมากมิใช่อยู่ภาคกลางอยู่ภาคตะวันออกบ้างอยู่ภาคใต้บ้าง เหล่านี้เป็นต้น แต่ที่จริงถ้าจะพูดไปแล้วในภาคกลางไม่มีถนนเลย ข้าพเจ้าเองขอรับรองว่าไม่มีเลย ในจังหวัดสิงห์บุรีไม่มีถนนเลย เป็นทางน้ำ หนาน้ำ ๆ ท่วมเดินไม่ได้ ก็เหมือนกับไม่มีถนนจะมีถนนยาวอยู่อย่างมาเพียง ๕๐ เส้น หรือ ๑๕ เส้นเท่านั้นเอง คืออาศัยเป็นทางเดิน ส่วนถนนหลวงที่มีอยู่แล้วทางรัฐบาลไม่ได้เห็นด้วยเลย ปล่อยให้ชาวบ้านทำรกรกหมด ผู้ที่เดินไปมาจำเป็นต้องเสียค่าจ้างแก่เจ้าของนา เจ้าของนี้ ๕๐ สตางค์ เจ้าของโน้น ๑๕ สตางค์ ทำให้เจ้าของนาเรียกเอาเงินโดยใช้เหตุรู้ ดีกว่าหนึ่ง หลายสิบบาท ภาคกลางกลับยิ่งซ้ำร้ายไปกว่าภาคใต้และอีสานด้วยซ้ำ ถ้าพูดถึงความจริงในเรื่องนี้แล้ว เท่าที่เขามาแต่ก่อนในเรื่องพระราชบัญญัติรถยนต์นี้ ราษฎรเองก็ได้ร้องอย่างที่สุด เหตุว่าการเก็บภาษีไม่เป็นธรรมแต่มาบังคับได้แก่เราพระราชบัญญัติรถยนต์ก็ใหม่แล้ว และมีสมาชิกได้แปรญัตติขอร้องให้ลดเพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ข้าพเจ้าเห็นดีด้วยเป็นอย่างยิ่ง หวังว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงเห็นใจคนในมณฑลอยุธยาบ้าง

หลวงวนนิศปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าววาท่านสมาชิกในอนุมาตรา ๖ นี้ ข้าพเจ้าขอถามคณะกรรมการว่า รถยนต์สาธารณะที่ใช้การอยู่ในจังหวัดที่ไม่มีถนนคาคายหรือ ถนนหินเลยจะต้องเสียภาษีหรือไม่

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่
 คณะกรรมาธิการขอตอบว่า ต้องเสียภาษี แต่ว่าได้ลดลง ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 หนึ่ง คณะกรรมาธิการอยาก จะแสดงความรู้ สึกในการร่างอนุมาตรา ให้
 สมาชิกได้ทราบกันเสียบ้าง ก่อนที่คณะกรรมาธิการจะ ได้ร่างอนุมาตรา
 ๖ นั้นนั้น ได้มีแปรญัตติของสมาชิกนับเป็นจำนวนสิบ ๆ ฉบับ ที่ขอร้อง
 เข้ามาว่าตามจังหวัดต่าง ๆ นั้น เท่าที่เก็บภาษีรถยนต์เท่า กับ กรุงเทพ ฯ
 นั้น ไม่ได้กับความยุติธรรม เพราะเขาไม่มีถนนใช้ ประการหนึ่ง อีก
 ประการหนึ่ง นอกจากถนนของราษฎรเป็น จำนวน มากมายได้ยื่นคำร้อง มา
 ทางกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยก็ได้ แจ้งมาให้คณะกรรมา
 ธิการทราบว่า เวลาราษฎรได้รับความเดือดร้อนกันมาก เนื่องจาก
 ภาษีรถยนต์ในขณะ นั้น เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการจะร่าง พระราช
 บัญญัติรถยนต์เกี่ยวกับเรื่องภาษีแล้ว ขอให้ พิจารณาหาหนทางลด
 หย่อน ถ้าคณะกรรมาธิการก็ไม่มีรองว่าที่ร่างมานจะเป็นการยุติธรรม
 จริงๆ แต่ว่าคณะกรรมาธิการเห็นว่าใกล้เคียงกับความยุติธรรมที่สุด เพราะ
 เหตุว่าในภูมิภาคของประเทศจังหวัดต่างๆ ในประเทศเรา นั้น จะร่างกฎหมาย
 ต่างๆ ให้ยุติธรรมทั่วกันนั้น ย่อมเป็นการยากที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นจึง
 ปราบกฏเป็นรูปอย่างนี้ ส่วนที่สมาชิกแปลอนุมาตรา ๖ นั้นยังผิดๆอยู่ก็มี เท่า
 ที่ได้ฟังอภิปราย เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการจึงอยาก จะแปลให้ฟังว่า
 รถยนต์สาธารณะที่ใช้การอยู่ในจังหวัดที่มีถนนลาดยางหรือถนนหิน มี

ความยาวต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตรนั้น หมายความว่า ถ้าจังหวัดใดที่มี
 มีถนนลาดยางหรือถนนหินต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร รถยนต์อีกจังหวัดหนึ่ง
 เข้าไปเดินในจังหวัดนั้นแล้ว รถยนต์คันนั้นก็ยังไม่ได้ออกภาษีอยู่ แต่ถ
 รถยนต์ในจังหวัดที่มีถนนลาดยางหรือถนนหินไม่ถึง ๑๐๐ กิโลเมตร ถ้า
 เขาเข้าไปเดินในจังหวัดที่มีถนนลาดยางหรือถนนหินถึง ๑๐๐ กิโลเมตรแล้ว
 ก็ต้องเสียเต็ม เช่นรถยนต์ที่จังหวัดลำพูน จังหวัดลำพูนไม่มีถนนถึง
 ๑๐๐ กิโลเมตรก็ได้ลด แต่ถรถยนต์คันนั้นเขาไปวิ่งคนในจังหวัด
 เชียงใหม่แล้ว รถยนต์คันนั้นก็ไม่ได้ลดเลย

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า
 ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่ ความข้อความที่ปรากฏในอนุมาตราทำให้มีความ
 เห็นว่า จังหวัดที่ไม่มีถนนเลยตั้งแต่เหมือนจะไม่ต้องเก็บภาษี ข้อความที่
 ปรากฏอยู่ในอนุมาตราข้าพเจ้าเข้าใจเช่นนั้น เพราะในอนุมาตรา
 ปรากฏว่า “รถยนต์สาธารณะที่ใช้การอยู่ในจังหวัด ที่มีถนนลาดยาง
 หรือถนนหินมีความยาวต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร ให้เก็บภาษีต่ำกว่าอัตรา
 ที่กำหนดไว้ ๑๐๐ ละ ๕๐ การคำนวณความยาวของถนน มิให้อาศัยความ
 ยาวของถนนที่ได้รับสัมปทานรวมเข้าด้วย ในกรณีที่รถยนต์สาธารณะ
 นั้นไม่มีสิทธิที่จะเดินในถนน ที่บุคคลได้รับ สัมปทานจากรัฐบาลนั้น”
 เมื่อไม่มีถนนลาดยางถนนหินแล้วจะทำอย่างไร เช่นอย่างจังหวัดสกลนคร
 ของข้าพเจ้าไม่มีถนนหินหรือลาดยางเลย ข้าพเจ้าเข้าใจว่าใน จังหวัด
 สกลนครไม่ต้องเสียภาษียนต์

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่สมาชิกเข้าใจตั้งนั้นเป็นการ อ่าน กฎหมายโดยเข้าใจ
 ผิด ก่อนที่จะอ่านอนุมาตรา ๖ นั้นเราจะต้องดูอนุมาตรา ๕ เสียก่อน
 อนุมาตรา ๕ เก็บภาษีรถยนต์ทั่วไป ว่าจะต้องเก็บอัตราเท่าไร อนุ
 มาตรา ๖ เสนอข้อยกเว้นเฉพาะจังหวัด ที่มีถนน คาดยาง หรือ ถนนหิน มี
 ความยาวต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร ก็เมื่อจังหวัดใดถนนไม่มีถนนคาด
 ยางหรือถนนหินเลยแล้ว ก็เรียกว่ามีถนนที่คาดยางหรือถนนหินต่ำกว่า ๑๐๐
 กิโลเมตร ก็ได้ต ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ควรจะอ่านดังนี้

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าไม่เห็นที่จะดูอนุมาตรา ๕ แต่ว่าอนุมาตรา ๖ นั้นถ้าอ่านประกอบ
 กันจะเห็นว่า ในเมืองที่ไม่มีถนนเลยจะเสียภาษีอย่างไรได้ ควรจะเขียน
 กฎหมายให้ชัด ถ้าเขียนไปเช่นนั้นจะทำให้เข้าใจผิด ถ้าข้าพเจ้าเป็น
 ราษฎรข้าพเจ้าจะไม่ยอมเสียภาษีเลย จะเอาไปทำอะไรก็ตาม

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า เรื่อง
 ภาษีในเขตจังหวัดต่าง ๆ ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่เดินทางในทางรถยนต์ เป็น
 เวลาตั้งแต่ ๒ เดือน ๓ เดือน ถ้าดูตามถนนหนทางแล้ว รัฐบาลไม่ได้
 บำรุงเสียเลย บางแห่งต้องผ่านข้ามนา เขาก็เก็บเอา บางแห่งจะข้าม
 สะพานเขาก็เก็บเอา เสียค่าข้ามสะพาน ๒ บาท ๓ บาท ที่นารถยนต์
 จะข้ามก็ต้องเสียมาก รัฐบาลไม่ได้บำรุงอะไรเลย ภาษีก็น่าเสียเสมอ

รถยนต์ที่เดินบนถนนใช้ไม่ได้เป็นงวด ก็คงจะใช้ไม่ได้ตั้งแต่เดือนธันวาคม
นี้ เดือนธันวาคม เดือนนี้ เดือนหน้า พอถึงเดือนหน้าก็ใช้ไม่ได้แล้ว เพราะ
เหตุฉะนั้นราษฎรได้รับความเดือดร้อนเหลือเกินในเรื่องรถยนต์ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรลดอัตราภาษีให้มากกว่านี้จึงจะเป็นการสมควร

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้อภิปรายมาก อยากจะหยุดพัก
เดี๋ยวก่อน หยุดพัก ๒๐ นาที

พักประชุมเวลา ๑๗.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๕๒ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า พิจารณาต่อไป

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอสนับสนุนในการที่จะให้ลดค่าภาษียนต์รถยนต์ในจังหวัดซึ่งไม่
เจริญนี้ลง แต่อยากจะถามรัฐบาลว่าจะลดลง ๕๐% นั้นจะกระทบ
กระเทือนถึงงบประมาณมากทีเดียวหรือไม่ ขอให้รัฐบาลตอบเสีย
ก่อน ให้ลดลงครึ่งหนึ่งของที่เป็นอยู่ธรรมดา

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ถ้าลดลงร้อยละ ๕๐ ตามที่เรา
ร่างนี้ ก็คง ๓๐,๐๐๐ เศษ เกือบ ๔๐,๐๐๐ แล้ว

นายฮั่ว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าวว่า
คำมอญมาตรา ๖ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังคงขัดข้องอยู่ อย่างคำว่ารถยนต์
สาธารณะที่ใช้การอยู่ในจังหวัดที่มีถนนลาดยางนั้นจึงได้ลด ๕๐% คำว่า

รถยนต์สาธารณะที่ใช้การอยู่ในจังหวัด คำนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารถยนต์
คันนั้น เมื่อใช้การอยู่ในจังหวัดจึงได้ลด ๒๐% แต่ถ้ารถยนต์คันนั้น
ใช้อยู่นอกจังหวัดจะลดหรือไม่ ข้าพเจ้าขอร้องใจจึงอยากรูถาม

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
ตามที่ขอข้อเท็จจริงของสมาชิกนั้น คณะกรรมาธิการขอชี้แจงว่า คำว่า
รถยนต์ ใช้อยู่ในจังหวัดนั้น หมายความว่าในเขตจังหวัดหนึ่งจังหวัด
ใดของประเทศสยาม เพราะฉะนั้นเมื่อใช้นอกประเทศสยามแล้วก็ไม่ได้อ
ลด ถ้าใช้ในสยามแล้ว จะอยู่ในเขตจังหวัดใดก็ตาม ถ้าอยู่ใน
จังหวัดที่มีไม่ถึง ๓๐๐ กิโลเมตร ก็ได้อลดทงนั้น

นายฮิว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าววา
ตามที่กรรมาธิการชี้แจงว่า หมายความว่าเช่นนั้นก็ควรจะได้คำจำกัดความ
รถยนต์สาธารณะที่ใช้การอยู่ตามจังหวัดจึงจะถูกความหมาย ที่กรรมา
ธิการจะเห็นควรว่าแก้ได้หรือไม่

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าววา
ก่อนที่คณะกรรมาธิการจะยอมแก้หรือไม่แก้ ถอยค่าน คณะกรรมาธิการ
อยากจะให้อภิปรายและลงมติเสียก่อน ว่าเราจะ มีวิธีตกลงอย่างไร
แล้วเราจึงจะมาพูดกันถึงถ้อยคำภายหลัง

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าววา
ตามที่รัฐบาลว่าทางซึ่งจะลดลงนั้นถึง ๓๐๐ กิโลเมตร ลดอย่างแท้จริง

ในจังหวัดของข้าพเจ้านั้นทางเข้มนึ่งไม่มีเดย ทางซึ่งจำเป็นอย่างยิ่ง
เช่นทางที่สุโขทัย โอดกชันไปเหมืองทอง ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นสิ่งซึ่งจำเป็น
ที่จะทำเสียก่อน ข้าพเจ้าพยายามทำและขอแรงณะเพาะรถ ณะเพาะ
เป็นทางเดินไปเท่านั้น และจำเป็นของทหารลงมาใช้ด้วยเพื่อสะดวก ทาง
เช่นห้อยมเป็นที่ตำบลมาก ท่อนกม่นอย ทางรถยนต์กม่นอย จึงขอ
ลดลงเพียง ๕๐ กิโลเมตร คือ ๕๐ ที่ว่าอย่างนั้น ๕๐ นั้นคิดไป ถนน
ซึ่งใช้ข่างนั้น ๓๐๐ ลงมาจึงให้ลด ๕๐ % นั้น

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า จะว่ากระไร

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่่า ขอ
ให้ลด ๕๐ % ต้นฉบับของผู้เสนอญัตติ

ร. เทียม ศรัทธิตู ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่่า
ในการที่สภาฯ เรา ได้ให้คณะกรรมการไปตรวจร่างพระราชบัญญัติ
รถยนต์ และตามที่คณะกรรมการได้เสนอความเห็นลงในพระราช
บัญญัติว่า ถ้าหากว่าในจังหวัดที่มีถนนที่ถมหินหรือลาดยงต่ำกว่่า ๓๐๐
กิโลเมตร ให้ลดค่าภาษีร้อยละ ๕๐ ตรงนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าพอควรแล้ว
สมควรแล้ว สำหรับในการที่ทำรัฐมนตรีได้แถลงถึงว่่าจังหวัดต่าง ๆ
มีถนนไม่น้อยกว่่าในกรุงนั้น ข้าพเจ้าพดอยรู้สึกกระหึ่มใจไปด้วย หวัง
ใจว่่ารัฐบาลค่อ ๆ ไป จะได้บำรุงทางของจังหวัดต่าง ๆ ให้ดีเท่ากรุงเทพฯ
ถ้าหากว่่าจะบำรุงให้เท่ากรุงเทพ ฯ แล้ว ข้าพเจ้าจะดีใจไม่น้อย แท้

ที่จริงถ้าท่านทั้งหลายได้หลับตาระลึกถึงจังหวัดต่าง ๆ แล้ว จังหวัดต่าง ๆ มีถนนไม่ถึงเศษ ๑ ส่วน ๑๐ ของกรุงเทพฯ ฯ เดย์ นั่นก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่จะต้องมีการถนนยาว ๆ เพราะว่าต้องการเชื่อมการคมนาคมออกจากจังหวัดหนึ่งถึงจังหวัดหนึ่ง โดยเหตุที่ว่าการคมนาคมอย่างอื่นยังไม่ดีพอ แต่ถ้าหากว่าเราจะคิดเฉลี่ยทั่ว ๆ แล้ว จังหวัดต่าง ๆ มีจังหวัดดีไม่ถึงเศษ ๑ ส่วน ๑๐ ของกรุงเทพฯ ฯ เดย์ เพราะฉะนั้นในการที่จะลด ๒๐ % นั้นเห็นเป็นภาระสมควรยิ่งทีเดียว

คุณชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ได้อภิปรายมามากแล้ว ขอเสนอให้ลงมติเสียที

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า มีผู้ขอให้ลงมติแล้ว จรดลงมติก็นได้หรือยัง อภิปรายกันในข้อนี้

นายไถ่ อิศราประสา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรีโลก กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้เบ็ดอภิปรายต่อไป เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากทีเดียว

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรลงมติให้อภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกก็มี ๒๓ คน เป็นอันทำให้หยุดการอภิปรายได้
ประธานสภา ฯ กล่าวว่า มีผู้แปรญัตติมากในอันนี้ เพราะฉะนั้น
เดี๋ยวค่อยไป

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ก่อนที่ลงมติคณะกรรมาธิการได้ตรองดูเห็นว่า ยังมีพิมพ์ผิดพลัด
หลายแห่ง และคงถ่วงระแวกใจให้กบคอง คือแก้ไขคงมี รอยนตร์ สภา
คำว่า สาธารณชน ออก ที่ไม่มณฑลหรือมณฑลของกรมให้ สภา
จะออกนุ้มาตรา ๖ ให้แก่ออกดี ตามที่แก้ เปรียบเป็นเดิม รอยนตร์
ที่ใช้ถาวรอยู่ในจังหวัดที่ไม่มีมณฑลหรือมีมณฑลแต่ชื่อกรมมณฑลจึงเริ่ม

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ที่มีคำสาธารณชน สภา สภา
แก้แล้ว รอยนตร์ส่วนตัวจะเกิดขึ้นได้

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ความประสงค์ ของการที่จะ ถกภาษา นี้ หมายความว่าถึง ในเขตจังหวัด ซึ่งมี
ถนนให้ความสะดวกไม่พอแก่การที่จะใช้รถยนต์ ไม่ได้แห่ง ดังไป ว่า
รถยนต์นั้นจะเป็นรถยนต์ส่วนตัวหรือรถยนต์สาธารณะ แต่เจ้าหน้าที่ได้
พิมพ์คำว่าสาธารณชนผิดไป

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า สภา ฯ ตกใจทำให้ลงมติแล้ว สภา
จะขอ ให้ คณะกรรมการจะ ควรแก้หรือไม่แก้เสียก่อน สภา
จะให้แก้หรือไม่แก้ มีผู้แปรญัตติไว้มากมาย เพราะฉะนั้นจะให้ลงมติ
ว่าควรแก้ก่อนมาตรา ๖ หรือไม่แก้ ผู้ใดเห็นว่าควรแก้ สภา

ขุนวรดิษฐ์ตรูณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าววา
ยังไม่ทันใจคให้แก้ไข

ประธานสภาฯ กล่าววา ที่ตั้งบญานัน คือเปดวามึคนแปร
ญัตติแก้ไขหลายคนที่จะแก้วักย่างไรนั้นต้องรอดไว้แก้ที่หลัง

น.ต. บุโธองคำรวงนาควาผู้ตั้ง ร.น. กล่าววา การที่กรรมาธิการ
ตัดคำว่ำสาธาณณัน ข้าพเจ้าเข้าใจว่าได้แก้ไขผิดไปจากหลักการเดิม
ที่เดี่ยว เวรมาตัดคำออกไป แล้วก็หมายจะความว่ำรวมทั้งวถส่วนตัวด้วย
ซึ่งที่กรรมาธิการบอกว่ำเจ้าหน้าที่พิมพ์ผิดไปเห็นจะไม่จริง เพราะว่ำใน
วรรคที่ ๓ บอกว่ำในกรณีนี้ให้ยกยมนครเจ้าธาณณณ คงจะไม่ผิด ถึง ๒ แห่ง
เป็นแน่

ประธานสภาฯ กล่าววา กรรมาธิการจะว่ำอย่างไร คงสาธาณณ
ได้คำมเดิมหรือไม่

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนคร ศรีธรรมราช
กล่าววา เวียงนจนเป็นความพดงเมตตของใครก็ตาม แต่ว่ำไม่ตรงตาม
ความประสงค์ของกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการขอขึ้นว่ำให้ตัด
คำว่ำสาธาณณออก คือความประสงค์ว่ำไหนๆก็จะจดจังหวัดที่มีถนนยาว
ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลเมตรแล้วก็ควรจะตัดคำนี้.....

ประธานสภาฯ กล่าววา ข้าพเจ้าเห็นว่ำผิดหลักการแล้วจะมา
เติมตามนี้ไม่ได้ เดียวนี้เราจะลงมติว่ำจะแก้หรือไม่แก้ จะเติมว่ำสาธาณณ

หรือไม่ หรือควรเอาคงใจตามร่างเดิม แต่ก็จะต้องปัญหาว่าควรจะแก้
หรือไม่แก้ ข้าพเจ้าจะตั้งปัญหาที่สงสัยว่าแก้อย่างไร เพราะมีหลายญัตติ
แก้หรือไม่แก้เสียก่อน แต่ออกที่กรรมาธิการ ก็จะแก้ว่าจะต้องมีคำว่ารายนคร
สาธารณอยู่หรือไม่ ผู้ใดเห็นว่า.....

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าตั้งสงสัยว่าในวิธีการที่กรรมาธิการ จะแก้คำว่า สาธารณ
จะแก้หรือไม่ ก็ขอปัญหาในเรื่องนี้ กรรมาธิการ เสนอร่างมา เมื่อเห็นว่า
แปลกเรื่อง กรรมาธิการก็มีสิทธิแก้ ได้ก่อนมีมติ

นายพัก อนุสรณ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอ เคารพปัญหาอย่างยากที่จะหา ข้าพเจ้าขอเสนอให้ประธานลงมติ
ว่าอย่างไรจะให้แก้จากร่างกรรมาธิการเสนอ ถ้าแก้ขอจะแก้ตามที่
กรรมาธิการขอแก้ หรือตามที่ผู้แปรญัตติขอแก้ เพื่อไม่แก้ก็เป็นอันว่าไม่
แก้เลย หรือตามร่างที่กรรมาธิการเสนอซึ่งคงจะมีสมาชิกพิจารณาได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าแก้ ไม่ถูกเรื่อง
ข้าพเจ้าคิดว่าให้ลงมีรายนครสาธารณอยู่ตามร่างนี้ แต่ถ้าจะตั้งปัญหา
ว่าจะควรแก้หรือไม่แก้ เมื่อแก้แล้วจะตั้งปัญหาใหม่

นายสรวย อนุตัมภ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า
คือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอยู่เหมือนกัน มีสมาชิกเสนอว่าที่กรรมา

กิจการขอเดินรถกันจะแก้หรือไม่ มีสมาชิกผู้หนึ่งขอเดินรถว่าเขาควรจะ
ขอแก้ได้ แต่เพียงจนประธานตัดสินว่าแก้ไม่ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ข้าพเจ้าว่าไปแล้วจะให้คงมีสาธารณ
อยู่ตามเดิมเสียก่อน

นายสร้อย ฤดีปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่่า
คือประธานบอกว่่าแก้ในหลักการไม่ยอมให้แก้

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ข้าพเจ้าว่าให้คงมี "สาธารณ" อยู่
ตามร่างที่กรรมาธิการเดินรถมานี้สองแห่ง จะไปแก้แห่งเดียวก็ขัดกัน
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้คงไว้ มีคำว่่าสาธารณอยู่ตามร่างที่เดินรถมา
ก่อน ให้เดิมแต่ว่่า ที่ไม่มีถนนหรือมีถนน เดิมเพราะเหตุนี้ ในชั้น
ณะเพราะเหตุนี้เอง ข้าพเจ้าจะตั้งปัญหาว่าควรแก้หรือไม่แก้ ลงมติ
ได้แล้ว ผู้ใดเห็นว่่าควรแก้ ไปจากร่างในมาตรา ๖ อนุมาตรา ๖ น
ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ผู้ใดเห็นว่่าให้คงไว้ตามร่างของกรรมา
ธิการ ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรับรอง ๒๘ คน เป็นอันว่่าให้คงไว้ตามร่างของ
กรรมาธิการ

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวต่อว่า
เท่าที่ข้าพเจ้าถามเมื่อสักครู่นี้ ข้าพเจ้าอยากถามว่าเท่าที่กรรมการ
กระทำไปนั้นผิดหลักการแต่ยังคงไม่ผิดคน คราวนี้ทางรัฐบาลเห็นว่าผิด
หลักการแล้วจะแก้ได้หรือไม่

ประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า เสร็จไปแล้ว คำว่าดีเราคงไม่ได้
ให้แก้

คุณวรดิษฐ์ รุณเดทย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวต่อว่า
เรื่องที่ว่าแก้หรือไม่แก้ก็เป็นปัญหาที่ใหม่แต่เดิม ที่ผมตั้งข้อสงสัยขึ้น
หน่อยว่า ถิ่นซึ่งไม่เรียบร้อยและไม่สะอาดของตัวเรดคร่อมเกาะหรือไม่ อันนี้
เป็นเรื่องที่ของใจอยู่

ประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า ผ่านไปแล้ว เรื่องผ่านไปแล้วมีคำ
ถามถนัดหรือไม่ถนัดควาย

คุณวรดิษฐ์ รุณเดทย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวต่อว่า
อย่างนั้นเข้าใจ

เลขาธิการสภาฯ อ่านอนุมาตรา ๘, ๘,

ประธานสภาฯ กล่าวต่อว่า บัดนี้หมดวาระที่ ๒ แล้ว คงตั้งวาระที่
เป็นวาระที่ ๓

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวต่อว่า การปรึกษาระเบียบวาระที่ ๓ ท่านประธานได้ดำเนินการตั้งมติ

โดยไม่มีผู้เสนอญัตติมาหลายครั้งแล้ว ซึ่งเป็นที่ผิด แต่อย่างไรก็ดี สำหรับพระราชบัญญัติ^๕ก่อนที่จะลงมติ เราจะประกาศใช้ในวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นต้นไป ควรจะเอาไว้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

นายไต่ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอพูดในนามของสมาชิก ก่อนที่จะพูดเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอน
ให้ท่านสมาชิกในสภาฯ นี้เข้าใจให้ตัสึกเล็กน้อย ที่ข้าพเจ้าพูดด้วยความ
ความเห็นส่วนตัวข้าพเจ้าเท่านั้น ขอเสนอให้ท่าน ยังคิดด้วยความสงบ
แห่งใจเท่านั้น แล้วท่านจะเอาอะไรก็ได้แต่ที่ประชุม ข้าพเจ้ามีความ
เห็นว่าพระราชบัญญัติ^๕ยังไม่ควรออกเป็นกฎหมายใช้เลย ด้วยเหตุผล
หลายประการ ดังที่จะได้เรียนต่อที่ประชุมต่อไป^๕ คือว่ารูปเดิมของ
พระราชบัญญัติ^๕ เมื่อกรรมาธิการผ่านมาชุดเดิมรัฐบาลเสนอมา เมื่อ
สมาชิกมาแปรญัตติเปลี่ยนหลักการ ในที่สุดสภาฯ ตั้งกรรมาธิการไป
ยกร่างมา กลายเป็นญัตติของสภาฯ ^๕ ทนกรรมาธิการชุดนั้นหมดอายุไป
เปลี่ยนอีกชุดหนึ่งก็เปลี่ยนแนวไปอีกจนถึงแนวที่ ๓ ซึ่งแนวนั้นไม่เหมือน
กัน แต่สภาฯ ก็รับหลักการทุกครั้ง เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติ^๕
จึงเป็นหลายรูป พระราชบัญญัติ^๕เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร ซึ่งกระทบ
กระทั่งจนถึงภายในนโยบายของฝ่ายบริหารทั้งนั้น แต่สภาฯรับมาทำ
กรรมาธิการทุกครั้งก็กระทำกันไปคนละโฉมหน้า ทุก ๆ ครั้งมีเหตุผลซึ่ง
เป็นคนละรูป^๕ ทนกรรมาธิการชุดสุดท้ายนั้นกว่าหนักใจเหลือเกิน

ย้อนไปย้อนมาจนกระทั่งกรรมวิธีการเห็นว่าจะหยุดทำหรือไม่ นี่รูปเปลี่ยน
 เป็นอย่างนประการที่ ๓ ประการที่ ๒ ในเรื่องความเห็นสมาธิทุกครั้ง
 เห็นแตกต่างกันไป ไม่เหมือนกันเลย ครั้งหนึ่งสมาธิเห็นไปว่าควร
 จะเก็บภาวนาให้หนักขึ้น เพื่อไม่ให้สُرุ่มสُر่ายจนกระทั่งวาระบางขณะ
 ให้เก็บสูงเช่นรถสวนตัวเป็นต้น ความเห็นของสมาธิพลาดไปหุรูปมิได้
 เพราะฉะนั้นเราจะเอามคคัต หรือเอาความเห็นล้วนข้างมาก ครั้นมา
 วนสมาธิขอให้ตัด ผู้ที่ปฏิบัติคือประชาชนไม่สม่ำเสมอ กัน แยกฉาน
 กันไปด้วยความเห็นของสมาธิหลายรูปหลายตอน และพระราชบัญญัติ
 นี้โดยกระทันหันกระทอนลง จากมคคัตเองเกิดความไม่เสมอภาคกันขึ้น
 ของประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย เช่นรถสาธารณะไปอย่างหนึ่งแฉะ
 รถนั้นก็ไปอีกอย่างหนึ่ง นี่เป็นงานของฝ่ายบริหารทั้งนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติ
 ของเราคือเอามาทำ ทนในการที่เราทำไปนี้ รัฐบาลผู้ผู้ผู้ผู้ผู้ผู้
 มานานก็ไม่เห็นพูดเลย เช่นอย่างเราเก็บเปลี่ยนจากแรงม้ามาเป็นรูปมีแผน
 อย่างไร อันนี้ก็เปลี่ยนหมดไม่ควบคุมกันเลย ซึ่งข้าพเจ้าเสียสละ
 เหลือเกินที่รัฐบาลนี้เฉย ๆ นี้ก็อีกอันหนึ่ง ในหมู่กรรมวิธีการนี้เหมือนกัน
 ได้สังเกตเห็นหัวใจว่า โดยความเคารพต่อสภา ฯ ที่สุด แต่ที่เรา
 กัดฟันทำด้วย ความเคารพต่อสภา ฯ แต่ความไว้วางใจที่ท่านตั้งขึ้น
 ทำให้รู้ ลึกระแวงไปว่าพระราชบัญญัตินี้ถ้าไม่พิจารณาโดยรอบคอบแล้วจะ
 เปลี่ยนแปลงไป แบบของพระราชบัญญัตินี้ เราต้องคิดว่าการใช้รถยนต์

นั่นแพร่หลาย ทั่วโลกเขาคือหลักกันอย่างไร เราจะเก็บภาษีอย่างไร
 เราจะต้องเอาแบบต่างประเทศมาเป็นหลัก และเอาเหตุผลเอาความเป็น
 อยู่เข้ามาเป็นแบบ ในเรื่องนี้ดูน่ายกกันใหญ่ซึ่ง ในรูปของ พระราช
 บัญญัติคนเคยไปกันต่าง ๆ แบบอังกฤษเป็นที่คล้าย ๆ เมืองแบบที่มีทั่วโลก
 เช่นมีผู้พูดว่าพระอาทิตย์ไม่สามารถจะตกดินได้ ในกรุงอังกฤษ เขาเก็บ
 วรรบรรทุกด้วยน้ำหนักแรงมี วรรโดยสามสี่ชารณ ด้วยจำนวนคนหนึ่ง
 วรรบรรทุกด้วยน้ำหนัก ของเขาเปลี่ยนรูป ไปมาแต่ไม่รู้ว่ามีรูปอะไร
 คราวนี้พิจารณาถึงแง่ที่เป็นคุณและเป็นโทษในพระราชบัญญัตินี้ ส่วนที่
 เป็นคุณคืออันเดียว คืออนุมาตรา ๖ และเพราะเช่นนั้นจึงอยู่ได้ว่า
 พระราชบัญญัติคือไปทุกอัน เราจะได้อันและเสียโทษในอาณาประชาราชน
 ไม่สม่ำเสมอกัน นั้นผิดหลักนโยบายของเรา ซึ่งเราจะต้องดูแลพวก
 ที่มีรณใหม่ๆ ถึงตัวข้าพเจ้า ๆ ก็ยึดที่ลที่สุดที่จะต้องเสีย .....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เดียวพิจารณาอารที่ ๓

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า
 อารที่ ๓ เพื่อจะให้รอด เหตุใดจึงให้ดังมติ เมื่อเหตุผลกระทบทระเทือน
 ไปกระทบทระเทือนมาเช่นนั้นแล้วเราจะได้อผลดีอย่างไร - ข้าพเจ้าก็หนักใจ
 กลัวจะเป็น อย่างเรื่อง อวกรรมฤคก ในที่สุดรัฐบาลก็ดูขึ้นว่าสภาฯ
 ของเราเอาเรื่องฝ่ายบริหารมาทำเท่ากับมาออกภาษีอากรซึ่งเราเป็นผู้ออก
 ซึ่งแท้จริงเราเป็นผู้แทนประชาชน อีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าให้หรือก็คือว่า

พระราชบัญญัติคนจะใช้ใหม่ให้มา คือ พ.ศ. ๒๔๗๘ เรายังมีเวลาอีก
ครึ่งปี เพราะฉะนั้นเราควรจะรอเอาไว้ตั้งกรรมการวิสามัญพิเคราะห์
เปลี่ยนรูปให้ ดี น่าจะได้ผลดีกว่า ข้าพเจ้าขอจึง ขอนท่านตั้งมาชิกว่า
อย่าเห็นเป็นอย่างไรนอกจากข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็น ข้าพเจ้าขอให้ท่าน
ยังคิดสืบเล็กน้อย แต่จะเอาอย่างรักแต่รัก ข้าพเจ้าขอเสนอให้รอ
การตั้งมคณใด

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาเป็นวาระที่ ๓
แล้ว

ร.ท. ทองคำ คต้ายโฮภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอออกความเห็นว่าการที่เราประชุมปรึกษากันไม่ว่า
เรื่องดีเรื่องใหญ่หรือยังไม่ได้กำหนดแน่ชัดเป็นเรื่องใหญ่ทีเดียว เมื่อมีความ
เห็นมากก็ยิ่งแตกต่างไปอย่างนี้ และในรัฐธรรมนูญของเราได้ประชุม
อะไรไปก็แต่เราเอาเสียงข้างมาก ก็เมื่อเสียงข้างมากเป็นไปอย่างนี้
แล้วเมื่อกรรมการเดียวตาย ข้าพเจ้าก็พดอยเดียวตายไปด้วยเหมือนกัน

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่า ไม่ใช่
กรรมการ ข้าพเจ้าก็ต่างเป็นส่วนตัว

ร.ท. ทองคำ คต้ายโฮภาส ผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า เพราะฉะนั้นเราได้ตกลงอะไรลงไปแล้ว ได้ตกลงไปแล้ว
คือคนนั้นอภิปรายอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเพราะจะเป็นตัวอย่าง

วาระที่ ๓ จะเกิดมีตมาชิกอภิปรายในเรื่องที่ราคาตกลงมาแล้ว และเป็น
ตัวอย่างไม่ดี

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอให้ปรึกษาวาระที่ ๓ แต่อย่าง
เดียวว่าร่างพระราชบัญญัติจะใช่เป็นกฎหมายได้หรือไม่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ทวงแล้วขอให้ มัญญาคติ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ จะมีญัตติอะไร ประธานขอจะให้ลงมติ
ว่าจะเอาหรือไม่เอา ไม่มีคำว่าจะต้องเสนอลอย่างไร

หุดวงวนิตติปริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าหากว่าเราไม่ลงมติสำหรับวาระที่ ๓ เราก็ทำงานมา
เหนื่อยเปล่า ก่อนที่เราจะมาถ้าหากว่าเราจะทำมาจนถึงบัดนี้ ซึ่งเราต้อง
เสียเวลาตั้ง ๒-๓ ชั่วโมง เราจะรอไปอีก ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีระเบียบเลย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ถูกแล้ว ขอให้ลงมติวาระที่ ๓ นี้
จะออกพระราชบัญญัติเป็นกฎหมายหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรออก
พระราชบัญญัติเป็นกฎหมาย.....

นายสรอย ณฑำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่ เมื่อ
มีผู้เสนอยังไม่ควรจะลงมติในวาระที่ ๓ แล้ว ควรจะยับยั้งฟังเสียก่อน
ท่านประธานควรตั้งปัญหาว่าควรยับยั้งหรือไม่

นายติเรก ชัยนาม กล่าวว่่า ข้าพเจ้าคิดว่ามีต้นมาถึง วาระที่ ๓ แล้ว ข้อที่ท่านประธานจะเสนอญัตติให้สภา ฯ ลงมติมีอยู่ว่า เราจะให้ กฎหมายฉบับนี้ออกเป็นกฎหมายได้หรือไม่ หมายความว่า จะเอาหรือไม่เอาเท่านั้น

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ขอให้ ลงมติว่าจะออกพระราชบัญญัตินี้ เป็นกฎหมายหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าจะออกพระราชบัญญัตินี้ใช้เป็นกฎหมาย ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ผู้ใดเห็นว่่าไม่ควรจะออกพระราช บัญญัตินี้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน ตกกลงเป็นอันว่่าให้ ออกพระราชบัญญัติ นี้ใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ พิจารณาเป็นวาระที่ ๒

เลขาธิการสภา ฯ อ่านร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พุทธ ศักราช ๒๔๗๗ ตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๒๘

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่่า เรื่องนี้อาจจะทำความเข้าใจกับคณะกรรมการ คือใน พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารนี้เราจะเห็นศาลใหม่มาศาลหนึ่ง คือ

ได้เต็มไว้ โดยเหตุที่ว่ากฎหมายอาชญาทหารนั้นอาจจะออกตาม คักต่าง ๆ
ก็ได้ ในการที่เราจะเขียนธรรมนูญศาลทหารซึ่งเป็นฉบับแม่บทใหญ่
และไปได้ว่าทำผิดกฎหมายนั้นกฎหมายนี้ประจำคักต่าง ๆ ได้ มีปัญหาว่า
ถ้าที่หลังแก้กฎหมายอาชญาประจำคักขึ้นมาเรามีคักแก้กฎหมายนี้อีกหรือ

นายพัก ฤกษ์ธาดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า ขอ
ให้ท่านสมาชิกผู้สนใจความคืบหน้าของมาตรานี้ ที่เราได้เข้าไว้ ก็เพื่อให้
ชัดว่า ประมวลอาชญาทหารนั้นปีไหน ปี ๓๓๐ แล้วระบุเข้าไว้ว่าเรื่อง
อะไรมาตราอะไร แล้วเมื่อมีกฎหมายใหม่ก็ไม่ครอบคลุมถึงกฎหมายใหม่นั้น

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า คือว่าความจริงประมวลกฎหมายอาชญาทหารมีฉบับเดียว คือ
ร.ศ. ๓๓๐ เพราะฉะนั้นตามร่างเดิมที่เราเขียนว่า ทำผิดนั้น เป็นที่เข้าใจกัน
อยู่แล้ว แต่เมื่อกรรมาธิการเติมเข้าโดยประสงค์เช่นนั้นแล้วก็ไม่ชัดของ

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๖

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า มาตรา ๕๖ นี้ คำพิพากษาของศาลจังหวัดทหาร ศาลมณฑล
ทหาร ศาลทหารกรุงเทพ ฯ โจทก์ จำเลย ตามร่างเดิมบอกว่า โจทก์
จำเลยออกชวณไปยังศาลทหารกลางได้ คณะกรรมาธิการเติมไปว่า ผู้มี
อำนาจตั้งกรรมการศาลหรือผู้มีอำนาจสั่งตั้งโทษ เข้าใจว่า ว่าโดยระเบียบ
แห่งประเพณีในทางอรรถคดีแล้ว ผู้มีอำนาจตั้งศาลและผู้มีอำนาจสั่งตั้ง

โทษนั้นไม่ใช่บุคคลในคดี แต่เป็นบุคคลนอกคดี ความจริงในทางทหรมมี
 นโยบายอยู่บ้างเหมือนกันว่า จำเป็นจะต้องส่งอนไไว้ซึ่งอำนาจ ผู้มีอำนาจ
 สั่งลงโทษ และผู้มีอำนาจตั้งศาลในครั้งนั้น แต่จำเมื่อมาพิจารณาถึง
 หลักการทั่วไปในครั้งนั้น การที่จะอุทธรณ์อยู่ในอำนาจของผู้มีอำนาจตั้ง
 กรรมการศาลหรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ แล้วก็อุทธรณ์การศาลทหารในสมัยนั้น
 เราใช้เนติบัญญัติเป็นอุทธรณ์การ เพราะฉะนั้นในการที่ผู้มีอำนาจสั่งลง
 โทษคดี ผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาลคดี จะสั่งการไปอย่างไรเพื่อความ
 ประสงค์ในคดีนั้น อุทธรณ์เป็นผู้มีอำนาจจะทำได้อย่างดีอยู่แล้ว หาก
 จะให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษหรือผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาลมา เกี่ยวข้อง
 ในคดี ซึ่งทำให้การงานหรือคดีในศาลชักช้ามาก เพราะฉะนั้นทกรรมาธิการ
 เดิมนั้นไม่เห็นด้วย

นายพิภ ฤกษ์ขจร ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
 การที่ทกรรมาธิการเดิมเช่นนั้น ก็เนื่องด้วยได้ รับคำสั่งซึ่งเห็น
 ของฝ่ายรัฐบาลว่า ในร่างเดิมซึ่งได้แจกส่งมาชิกไปนั้นเข้าใจว่าจะพิมพ์
 ไป เพราะเหตุว่าเท่าที่เคยปฏิบัติกันมานั้น มิใช่มีอยู่เฉพาะ โจทก์จำเลย
 เท่านั้น แต่หากผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาล หรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ มี
 อำนาจอุทธรณ์ได้ ด้วย เมื่อทกรรมาธิการพิจารณาถึงมาตราต่อ ๆ มา
 ก็ได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจนั้นอุทธรณ์ต่อไปได้ เพราะฉะนั้น
 ทกรรมาธิการ จึงเห็นว่าข้อความซึ่งผู้แทนฝ่ายรัฐบาลได้ ชี้แจงว่าตกไปนั้น
 น่าจะเป็นจริงจึงได้ เติมนั้นตามคำขอรับของผู้แทนฝ่ายรัฐบาล

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวว่า ในการที่จะเอาอย่างไรนั้นสุดแล้วแต่ที่ประชุมนี้ แต่ข้าพเจ้า
 ประารถนาเป็นที่สุดว่าจะให้ศาลทหารเป็นศาลทั้งที่ อย่าให้เป็นศาลที่ครอบ
 หรือคลุมอยู่ด้วยอำนาจอื่นๆ ข้าพเจ้าประารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ศาล
 ทหารเป็นไปโดยระเบียบเดียว คือให้ไปเป็นในทำนองศาลทหารไม่ใช่มี
 ระเบียบอื่นๆ ปนอยู่ด้วย อัยการเดิมนเราใช้เนติบัญญัติ ข้าเป็น
 อัยการทหาร มีความรู้ที่อยู่แล้วแต่อัยการเหล่านั้นอยู่ได้อำนาจผู้ตั้ง
 ดงโทษและผู้ตั้งศาล ใครจะบัญญัติกฎหมายให้ผู้ซึ่งไม่เกี่ยวข้องในคดีนั้นมา
 เกี่ยวข้องกับคดี เป็นการที่ไม่ถูกต้องด้วยระเบียบการที่นิยมอยู่ในสมัยนี้ ไม่
 เหมาะ แต่เมื่อจะแก้ไขให้เหมาะแล้วแต่ที่ประชุมนี้จะเอาอย่างไร แต่
 ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องในคดีไม่ควรจะเอามาพัวพันในคดี

นายพัก ณสงขตา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
 กรรมการใครจะเสนอให้ที่ประชุมนี้ทราบต่อไปว่า ถ้าหากว่าเราจะคิด
 ความ ๒ ตอนตามที่สมาชิกทั้งสองนั้นแล้ว จะติดกับมาตราข้อๆ มา ซึ่ง
 มาตราข้อๆ มานี้มีได้มีผู้แปรญัตติเข้าไว้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตัดออกที่กรรมการได้เข้าใหม่

นายสร้อย ณาป่าง ผู้แทนราษฎรจังหวัดป่าง กล่าวว่า ตาม
 มาตรา ๔๖ นี้ ตามที่สมาชิกคัดค้านนั้นข้าพเจ้าเห็นชอบ เพราะว่า

เป็นการ แปลกที่สุด ที่ได้มาเห็นในวันนั้น ผู้ ไม่เกี่ยวข้อง ในคดีเลยเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เพราะฉะนั้นยากจะฟังความเห็น รัฐบาล เดี่ยวชั้นหนึ่งก่อน ก่อนที่จะออกความเห็นต่อไป

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่า ก่อนที่จะแถลงความคิดเห็นซึ่งรัฐบาลให้ทราบ ใครที่จะถามกรรมการว่ามีมาตราไหนที่เกี่ยวข้องกับมาตราบาง

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า เช่นมาตรา ๔๗ “เมื่อศาลทหารกลางพิพากษาคดีอุทธรณ์ ทบด้วยศาลเดิม ฯลฯ” แล้วในตอนท้ายว่า โจทก์ จำเลย ผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาลหรือผู้มีอำนาจสั่งตั้งโทษจะฎีกาในข้อเท็จจริงต่อไปไม่ได้” ผู้ที่ท่านให้ อำนาจ ขึ้นฎีกาต่อไปก็ หมายความว่าให้ อำนาจชั้นอุทธรณ์ต่อมานั่นเอง

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่า อันนั้นไปเติมเข้าไม่ไรหรือ

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า มาตรา ๔๗ ไม่ได้เติม เป็นความเก่า

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่า เห็นมีขีดเส้นใต้

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า กรรมการใครจะชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้ เพราะเหตุว่าในเรื่องฎีกานั้น

กฎหมายนี้โดยมาตรา ๔๗ ได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจตั้งศาล หรือผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาลฎีกาได้ และผู้ที่จะฎีกาไปยังชั้นศาลสูงสุดของทวารก็ให้คนที่กล่าว ๒ คนนั้นฎีกาได้ด้วย กรรมการจึงเห็นว่าเมื่อให้อำนาจในชั้นฎีกาได้แล้ว ก็หมายความว่าให้อำนาจอุทธรณ์ในชั้นอุทธรณ์ด้วย ที่ไม่ได้ใส่ในร่างเดิมก็เพราะว่าน่าจะพิมพ์ตกไปดังที่ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลเสนอมา และจากคำชี้แจงของผู้แทนฝ่ายรัฐบาลชี้แจงให้คณะกรรมการทราบถึงความจำเป็น และความมุ่งหมายในการที่ให้มีบุคคลนอก ซึ่งมีใช้ใจทักจำเตยมีอำนาจอุทธรณ์ฎีกาได้ด้วยนั้นก็เพราะเหตุที่เกี่ยวข้องกับราชการทหารที่บังคับบัญชา น่าจะต้องได้ทราบถึงการที่บุคคลในบังคับบัญชาจะต้องได้รับโทษ และถ้าหากว่าเห็นจรรยาแรงเกินไปแล้วจะขอรับรองผ่อนผันได้ด้วย

นายกรัฐมนตรี กล่าววา เรื่องเมื่อครั้งข้าพเจ้าเป็นนายทหารชั้นผู้น้อย เคยมีเรื่องมาเรื่องหนึ่ง คือแปลว่าผู้มีอำนาจตั้งศาลคือผู้บัญชาการมณฑลครั้งนั้น เมื่อขอยกการ เขาตัดสินมาแล้วเขาก็ต้องรายงานผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตั้งศาล ทนผู้บังคับบัญชาก็มาตรวจดูจำนวน เช่นเห็นว่าการพิจารณานั้น ๆ ไม่เห็นด้วย คือเขาต้องลงชื่อ แต่ว่าเขาเห็นว่าเป็นการไม่ยุติธรรม เขาก็เลยอุทธรณ์หรือฎีกาต่อไป ก็อย่างนี้ คือแปลว่าเขาให้ประโยชน์แก่ผู้ที่จะต้องรับผิดชอบ แต่เขาเห็นว่ายังไม่ยุติธรรมพอ เขาก็รายงานขึ้นไป คืออุทธรณ์หรือฎีกาขึ้นไป

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า แต่ว่าอัยการในคราวนั้นไซ้ไม่ได้ อัยการเดียวเป็น
เนติบัณฑิต อีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าพจนชนอุทธรณ์ ส่วนชั้นฎีกา
นั้นจะเอาใจด้วยข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง ชั้นอุทธรณ์ ชั้นอุทธรณ์ไม่ควร
จะเอามาด้วย เสียเวลาเปล่าๆ

นายกรวิบูลย์มนตรี กล่าวว่า คือการทหาไม่เหมือนกับบดเรือน
ผู้บังคับบัญชาจะต้องรับผิดชอบด้วย เพราะฉะนั้นจะเข้ตรงไปคือ
อย่างนั้นไม่ได้ จะต้องตรวจดูสำนวน เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นสมควร
จะอุทธรณ์ฎีกาได้ ผู้มีอำนาจตั้งศาลอุทธรณ์ฎีกาขึ้นไป เป็นเช่นนี้
ตั้งแต่ครั้งนั้นเกิดเรื่องขึ้นมา เพราะฉะนั้นจึงได้ขุดขุดกันมา เจ้ากรม
พระธรรมมัญญู จึงได้เห็นว่าเป็นเรื่องขุดขุดกันในทางทหา เพราะฉะนั้น
จึงได้มาแก้ไขเพิ่มเติมกันขึ้น

นายพัก ฤกษ์ขจร ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
ถ้าท่านสวัสดิกษณ์นั้น จะพลิกมาตรา ๕๓ อีกมาตราหนึ่ง จะคดีข้อสงสัย
ได้ มาตรา ๕๓ บัญญัติเอาไว้ดังนี้ “ถ้าโจทก์ จำเลย เป็นผู้
อุทธรณ์หรือฎีกา ต้องยื่นคำอุทธรณ์หรือฎีกาภายในสิบห้าวัน ถ้าผู้
มีอำนาจตั้งกรรมการศาล หรือผู้มีอำนาจตั้งตง โทษเป็นผู้อุทธรณ์หรือ
ฎีกา ต้องยื่นคำอุทธรณ์หรือฎีกาภายในสามสิบวัน” เราไปแก้มาตรา
๕๖ แล้ว มาตรา ๕๓ เกยวพันกันอยู่ดังนี้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า เพื่อประโยชน์แก่ราชการทหารที่ฝ่ายรัฐบาลรับผิดชอบเฉพาะ
ข้าพเจ้าก็ขอถอน

นายกรัฐมนตรีกว่าว่า เรื่องข้าพเจ้าจากที่ว่า พระยาเสนา
สงครามที่เป็นมปัญญาการครั้งนั้น เห็นว่าเรื่องนั้นตลกขบถกัน เขาบอก
ว่าเขาเป็นผู้บังคับบัญชาทหารเอง เขาจะต้องรักษาดีทริกษาคความ
ยุติธรรมให้แก่ทหารในใต้มบังคับบัญชา เขาก็อุทธรณ์หรือฎีกาขึ้นไป
จนมาแต่เห็นชอบพร้อมของตงนอก เจ้ากรมพระธรรมมูญ ก็แต่เห็นว่าทหาร
ผิดกับพลเรือน เขาเป็นผู้บังคับบัญชา เขาต้องรักษาความตงตงหนาวาง
ของคนในใต้มบังคับบัญชาของเขา เพื่อให้ความยุติธรรมอีกชั้นหนึ่ง
เขาจึงได้มีหน้าอุทธรณ์ ฎีกาได้ด้วย

นายสรอย ณฑำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า
ตามที่เจ้าคุณนายกแดง มานั้นข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วยอย่างที่ว่า ถ้า
เหตุการณ์นั้นเป็นของธรรมดา แต่ว่าจะมาเป็นบัญญัติเป็นกฎหมายนั้น
ข้าพเจ้าก็ยังคดางแคลงใจ เพราะยังไม่เคยปรากฏเลย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เปรียบคดีหรือแปลว่า

นายสรอย ณฑำปาง ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กล่าวว่า
ไม่ได้แปลแต่ว่ากรรมาธิการเดิมเข้ามา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เดิมเข้ามาทำนั้นก็ต้องแปร

นายสร้อย ฤดีปราง ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพง ก่อว่า
คือข้าพเจ้าอยากจะให้เป็นกฎหมาย.....

นายรัฐมนตรี ก่อว่า จะไปเอากฎหมายพลเรือนมาใส่กับ
กฎหมายทหารไม่ได้ คือไม่ตรงกันทีเดียว ถ้าไม่อย่างนั้นเขาไม่ตั้ง
ศาลสนามไปตัดหัวหรือยิงเป้าได้ง่ายๆ ได้ดก และอีกอย่างหนึ่งทหาร
ที่เห็นความแฉก ก็ไม่มีทนายจำต่างเพราะเหตุไร เพราะเขาคงมีอะไร
อันหนึ่ง ที่เห็นเช่นนี้ เช่นเป็นต้นว่าอาจจะไขข้อความเรื่องในบ่อนในค่าย
มาแพร่หลายอะไรต่างๆ นานาได้ เพราะฉะนั้นผิดกันอย่างนี้

นายสร้อย ฤดีปราง ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพง ก่อว่า
ถ้าหากว่าทางรัฐบาล ให้ความเห็นแก่ข้าพเจ้าเป็นที่สง่างอย่างนี้แล้ว
ก็สุดแล้วแต่ที่ประชุม

เดชาธิการสภาฯ ยานมาตรา ๔๗

ร.อ. ชุนนิตกรชัย ก่อว่า มาตรา ๔๗ นั้นข้อที่ตั้งตั้งอยู่ข้อ
หนึ่ง เรื่องเกี่ยวกับการอุทธรณ์ ถ้าเราเปรียบเทียบกับหลักการ
อุทธรณ์ที่เราเคยพิจารณากันมาครั้งหนึ่งแล้ว คือปัญหาที่เกี่ยวกับข้อ
เท็จจริงแล้วอุทธรณ์ไม่ได้ ซึ่งเราเคยพิจารณากันมาครั้งหนึ่งว่าการ
จำคุกเป็นกรสำคัญอย่างยิ่ง ถึงแม้จะเป็นข้อเท็จจริงก็ควรจะอุทธรณ์
ได้ อันนี้มันมาอย่างนี้จึงอยากจะถามกรรมการว่า ได้อาศัยหลักเกณฑ์
พิจารณาในเรื่องเดิมหรือเปล่า

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ได้แปรญัตติไว้

ร.อ. ชุมนิรันดรชัย กล่าวว่า ถาม ไม่ใช่แปรญัตติ คือหลักการ
อุทธรณ์ ซึ่งเราเคยพิจารณากันมาครั้งหนึ่งว่า เป็นการสำคัญอย่างยิ่ง
แต่ถ้ามาพิจารณาในมาตรา ๔๗ นี้แล้ว ก็ยังอุทธรณ์ไม่ได้ จำคุก
ด้วยปรับด้วยก็ยังไม่ได้ เพราะฉะนั้นเห็นว่าสิทธิของทหาร
ด้อยลงไปทีเดียวในการอุทธรณ์นี้

นายพัก ณ สงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า
ตามมาตรา ๔๗ นั้นเป็นเรื่องอุทธรณ์ ความว่าอย่างนี้ “เมื่อศาลทหารกลาง
พิพากษาคดีอุทธรณ์ทัณฑ์คดีคดีเดิม ฯลฯ” เป็นเรื่องอุทธรณ์ ไม่ใช่
อุทธรณ์

ร.อ. ชุมนิรันดรชัย กล่าวว่า พอใจแล้ว

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๔๗ ถึง ๕๐

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ก่อนมาถึงปัญหาที่ข้าพเจ้าถามเมื่อก่อนแล้ว กรมกิจการอ้าง
มาตรานี้ คืออำนาจสูงสุดในชั้นอุทธรณ์คือตามร่างที่เราทั้งได้ คราวนี้คดีชั้น
อุทธรณ์นี้คือถ้าส่งไปศาลอุทธรณ์ ไม่มีปัญหา เพราะว่าพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรมนั้นอำนาจศาลอุทธรณ์นี้มีว่ากระไรเราบัญญัติไว้เสร็จ ถ้า
เราจะเขียนลงไปให้ชัดว่า การอุทธรณ์ชั้นสูงสุดให้อนุโลมตามศาลอุทธรณ์ ก็
ไม่มีปัญหา คราวนี้เราทั้งได้ เป็นทำนองจะให้อนุโลมตามศาลอุทธรณ์ก็ไม่ชัด

นายพัก ณสงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า ในเรื่องที่ว่าฎีกาได้หรือไม่ได้นั้น ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓ แต่ฎีกาฎีกาไปยังศาล ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ ถ้าเป็นคดีธรรมดา ก็ฎีกาไปทางศาลฎีกา ถ้าเป็นคดีพิเศษก็ฎีกาไปทางศาลพิเศษ ส่วนวรรค ๒ นั้นให้ฎีกาไปยังศาลสูงสุดเฉพาะบางกรณี ที่นี้ศาลสูงสุดนั้นได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า ที่กรรมาธิการอธิบายนั้น อธิบายในทำนองว่าคดีฎีกาทำอย่างไร ข้าพเจ้าเข้าใจแล้ว แต่ที่ข้าพเจ้าเข้าใจว่า อำนาจสูงสุดของศาลทหารพิจารณาชั้นฎีกานั้น ถ้าบอกว่าให้อนุโลมตามศาลฎีกา ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง ที่นี้ทงไว้ไม่ขัด อันอาจจะเกิดขัดข้อง ส่วนที่ให้ดูมาตรา ๕๗ นั้น ข้าพเจ้าได้ดูแล้ว ส่วนจะแก้ไขอย่างไรบ้าง ศาลสูงสุดของทหารนั้นไม่มี ข้าพเจ้าจึงได้คิดใจถาม อยากจะให้บัญญัติไว้ว่าให้อนุโลมตามวิธีของศาลฎีกา อย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าก็เห็นว่าขัด แต่ทงนั้นก็แล้วแต่กรรมาธิการ

นายพัก ณสงขลา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่า ที่สมาชิกผู้นั้นถาม หมายถึงว่าศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาคดีได้เพียงใด ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องกำหนดไว้ เพราะเหตุว่าเมื่อมีอำนาจที่จะอุทธรณ์ ศาลฎีกาก็พิจารณาเพียงว่า คดีที่ฎีกานั้นฎีกาได้หรือไม่ได้

เมื่อฎีกาได้แล้ว คำฎีกามีสิทธิพิพากษาได้ แบบธรรมดาเมื่ออย่างนั้น
แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องกำหนดลงไป

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่า
ก่อนที่จะอนุญาตให้ส่งมาชกอภิปรายนั้น ควรจะถามส่งมาชกเสียก่อนว่า
จะแปรญัตติอย่างไร จะได้ไม่เสียเวลา

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่ที่ถามนั้นข้าพเจ้าต้องการให้แนบ
กฎหมายนั้น ส่วนว่าเสียเวลาไปบ้างข้าพเจ้าก็ต้องขอโทษ เพื่อความ
หวังดีต่อกฎหมายที่ออกไปจากสภา ฯ ของเรา เมื่อที่ประชุมไม่เห็นด้วย
ข้าพเจ้าก็จะนิ่งๆ

เดชาธิการสภา ฯ อ่านมาตรา ๕๗ ถึงมาตรา ๗๖

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า มาตรา
ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ คือข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ว่า “เว้นแต่โทษ
ประหารชีวิตนั้น ถ้าได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจตั้งศาลนั้นแล้ว มีอำนาจ
จัดการให้เป็นไปตามคำพิพากษา” แต่ว่าคณะกรรมการสอบสวนยังไม่
เห็นพ้องด้วย ข้าพเจ้าได้ตรวจดูบันทึกของรัฐบาลประกอบแล้ว รัฐบาล
ซึ่งใจอยู่ว่า เรื่องนี้แต่เดิมมาจากกรมมณฑลศาลทหาร แต่คราวนี้รัฐบาล
อธิบายว่าไม่สะดวกที่จะให้แยกศาลพิจารณา แต่ก่อนนั้นรวมไว้หมด
จำคุกจะต้องขออนุมัติก่อน เด็นนัยก็ต้องอนุมัติ ข้าพเจ้าเห็นใจ แต่

เรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย ข้าพเจ้าขอเว้นโทษอย่างเดียว คือโทษประหารชีวิตเท่านั้น เหตุใดข้าพเจ้าจึงแปรญัตติเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนต่อไปว่า สำหรับทหารนั้นมออำนาจ ผู้บังคับบัญชาชนนยอมทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมดีเป็นที่สุด ทหารหรือราษฎรทั้งประเทศย่อมมอบชีวิตไว้กับท่านที่มีศักดิ์สูงสุดในท่านนี้ ด้วยเหตุที่ข้าพเจ้าจะแปรเช่นนั้นเนื่องมาจากเหตุอำนาจตั้งศาล ๑ แม่ทัพใหญ่ ๒ แม่ทัพน้อย ๓ ผู้บัญชาการกองพล ๔ ผู้บังคับบัญชากองทหารที่มีกำลังไม่น้อยกว่าหนึ่งกองพัน เป็นต้น ถ้าหากว่ามีเหตุเกิดขึ้นเมื่อเวลาที่จะตั้งศาลอาชญากรรมหรือใช้กฏอัยการศึก เมื่อเวลาสงคราม ถ้าศาลตัดสินอย่างไรแล้ว ก็เป็นไปตามนั้น ข้าพเจ้าขงใจอยู่ เพราะว่าข้าพเจ้าได้เห็นมาแล้วในความเป็นอยู่ของทหาร ข้าพเจ้าย่อมทราบว่าสำหรับทหารของเรา รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้แล้วว่า ทหารไม่จำเป็นจะต้องมีผู้พิพากษาประจำศาล ทหารมีไว้เพื่อรักษาพระธรรมนูญเท่านั้น ทน เมื่อมีเหตุจำเป็น ชนก็จะต้องตั้งนายทหาร ซึ่งตั้งญญาบัตรขึ้นให้ครบองค์เหตุที่ข้าพเจ้าขอขจัดคือว่าประหารชีวิตออกเช่นนั้น เพื่อให้ผู้มีอำนาจสูงสุดซึ่งบุคคลทั้งปวงได้มอบอาชญาสิทธิไว้แล้ว ให้วินิจฉัยออกครั้งหนึ่งว่าสมควรตายหรือยัง ถ้าหากว่าจะไม่แก้ตามมาตรา ๗๖ ที่ว่า ข้าพเจ้าจะขออ่านให้ฟัง “ผู้ใดต้องคำพิพากษาของศาลทหารที่ได้พิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นซึ่งทหารกำลังกระทำสงคราม หรือในท้องถิ่นซึ่งประกาศใช้กฏอัยการศึก หรือต้องคำพิพากษาของศาลอาชญา

คักให้ตั้งโทษ ท่านให้จัดการตามคำพิพากษาได้ทีเดียว.” เมื่อประกอบกับ มาตรา ๘๕ ในอนุมาตรา ๕ บัญญัติว่า “ในศาลอาชญาศึก ผู้มีอำนาจ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ จะถูกหรือผิดก็ต้องให้ตั้งโทษทีเดียว เช่นข้าพเจ้ายังมีความซึ้งใจ อยู่ จึงได้ขอเรียนท่านทั้งหลายผู้เกียรติให้วินิจฉัยด้วยว่า เรื่องนี้เป็น เรื่องเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ ของประเทศ ไม่ใช่เฉพาะคนใดคนหนึ่ง ข้าพเจ้า จะขออ่านมาตรา ๘๐ ประกอบ เพื่อเป็นทางวินิจฉัย “บรรดาบุคคลซึ่ง ได้กระทำความผิดทางอาชญาอย่างใด ๆ ในท้องถิ่นที่ทหารกำลังกระทำสงคราม หรือในท้องถิ่นซึ่งประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้น ต้องอยู่ในอำนาจศาล ทหาร หรือศาลอาชญาศึกทั้งสิ้น” ทนเมื่อมาถึงตอนนั้นแล้ว ข้าพเจ้าขอ ยกตัวอย่างให้เห็นอย่างง่าย ๆ ว่า สมมติว่าเราเดินกองทัพเข้าไปยึดบริเวณ ที่จะกระทำสงคราม หรือว่าเราจะยึดเอาบ้านเรือนของบุคคลเป็นที่มั่นใน การรบกับข้าศึก อย่างนั้นเป็นต้น แต่เจ้าของบ้านยังไม่เข้าใจ เพราะเหตุ ว่าเป็นของเขา เขายังไม่เข้าใจความหมาย เขาจะไม่ให้ก็ได้ แต่ถ้าจะใช้ สิทธิตามนั้นแล้วอาจจะจับตัวมาตั้งโทษ ศาลจะเอาตัวตั้งโทษประหาร ชีวิตทีเดียว ขอให้ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้เกียรติทั้งหลายพิจารณาดูว่าจะสมควร ประการใด แล้วแต่ท่านทั้งหลายจะกรุณาแก่ราษฎรของท่านด้วย

ขุนสุมหารหิระคคี่ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าววว่า สมาชิกผู้หนึ่งแปรญัตติในรอนฉนมานัน กกรรมากการก็เห็นใจ และ

ความจริงเรื่องนกรวมวิชาการไม่ได้คิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ได้พยายาม
 ไตร่ตรองและเถียงกันมามากมายทีเดียว เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่า
 เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับชีวิตจิตใจ และในขั้นแรก
 กรวมวิชาการบางท่านได้มีความเห็นว่าเรื่องนกรวมจะมีการแก้ไขอย่างไร
 บ้าง ด้วยเหตุที่ว่าบางประเทศได้เกิดเรื่องขึ้นแล้วในเวลานี้สงคราม และ
 เมื่อถึงถึงศึกแล้วได้มีการต่อว่าต่อขานกันต่างๆ อย่างนั้นถกอย่างนั้นถก
 กรวมวิชาการก็ได้รับเหตุผลอันนั้นด้วยความรู้สึกของกรวมวิชาการคนหนึ่งที่
 แสดงมา กรวมวิชาการขแจ้งว่าพยายามหาทางที่จะคิดว่าต่าง ประเทศ
 หรือบางประเทศเขาแก้ไขกันอย่างไร ตั้งท้ายที่สุดก็ไม่ปรากฏผลว่าเขาแก้ไข
 ไขกันอย่างไร ตามที่ท่านสมาชิกผู้เสนอญัตติทำให้ผู้มีอำนาจเป็นผู้ตั้ง
 เดี่ยวก่อน ขอนในกฎหมายบัญญัติแล้วทำให้เขาไปประหารชีวิต ก็ถ้า
 เราจะให้ผู้มีอำนาจสั่งไป ผู้มีอำนาจสั่งก็จะแก้ไขอะไรไม่ได้ แปลว่า
 แทนที่จะฆ่าในทันทีให้มีเวลาเพื่อที่จะขอคืน กรวมวิชาการคิดตรงไป
 ว่าผลดีพอที่จะได้ ก็ขอประหารชีวิตตนเอง แต่ว่ากฎหมายมาตรา ๕๔
 กฎหมายที่ใช้ในกะทันหันทันด่วน และควรใช้ เวลาประกาศกฎอัยการ
 คัก ใช้ในเวลาประกาศสงคราม ในเวลาใช้กฎอัยการ คักขอให้ท่าน
 คิดดู เวลานี้เป็นการกะทันหันเหลือเกิน เป็นเวลาซึ่งที่เราจะต้อง
 จะรักษาประโยชน์ในการกระทำนั้น คือว่าถ้าขณะใดทำโดยปัจจุบัน
 ทันทีทันด่วน กรวมวิชาการก็ได้ยกเอาเหตุผลอันหนึ่งซึ่งดูว่า การที่เราได้ผล

โดยทันทีทันใดกับการที่ข้าจะต้องฆ่าโดยให้เดือนไปฆ่าในวันอื่น ได้ผล
ไม่พ้นในการฆ่าไปเลย แต่การที่เขาถูกฆ่านั้นเราอาจจะได้ผลคือ อาจ
จะทำให้เหตุการณ์นั้นสงบไปได้ เมื่อไม่มีทางใดแก้ไขแล้ว กรรมวิธีการ
จึงได้ยื่นไว้ดังนี้ ขอท่านผู้แปรญัตตินี้จงได้เห็นใจ

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ตามพระราชบัญญัติมาตรา ๘๖ นี้เป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งไม่ควร
จะให้ผ่านไป ตามที่สมาชิกได้แปรญัตติไว้แล้ว ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
เพราะเหตุที่ว่าคำที่ว่าท่านให้จัดการตามคำพิพากษาได้ทีเดียวนั้นเป็นถ้อยคำ
ที่ตรงร้ายมาก เพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ บางทีในคำวินิจฉัยของ
ศาลอาจจะผิดพลาดไปก็ได้ ถ้าหากว่าเราจะตัดสินใจไปโดยเด็ดขาดด้วย
ทีเดียวนั้นเป็นการไม่สมควร เหตุฉะนั้นเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้สภา
ระดัดในข้อนี้ด้วย

นายมงคล รัตนกิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยกรรมวิธีการเป็นอย่างยิ่ง ที่ให้คงไว้
เพราะเหตุที่ว่าขอให้ท่านไประดัดกว่าไม่ใช่เวลาปกติ เป็นเวลาที่กระทำ
สงครามหรือในท้องถิ่นที่ประกาศใช้กฏอัยการศึกซึ่ง ต้องการ ความเด็ด
ขาดที่เดียวเป็นหลัก เมื่อไปร้องขอเด็กัน้อยแล้ว เราอาจจะเสียการ
กตัญญูหรือเสียที่ซำคักในการรบได้ เพราะฉะนั้นในเวลาสงครามแล้ว
กฏหมายในเวลาปกติก็ใช้ไม่ได้ เป็นพิเศษส่วนหนึ่งต่างหาก เพราะ

ฉะนพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารมาตราหน้าห้าเจ้าเห็นด้วยกรรมมา
วิธีการที่จะคงไว้เช่นนี้ ขอให้ลงมติ

ขุนอินทรภักดี รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

ขุนเสนาบดีดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา ข้าพเจ้า
ขอเสนอว่าอย่าเพิ่งลงมติ ขอให้อภิปรายกันก่อน เพราะเกี่ยวกับชีวิต
มนุษย์ ใครจะรับรองบ้าง ข้าพเจ้าเสนอไม่ให้ลงมติ ใครจะรับรอง
ขอให้ยืนยัน

นายทองม้วน อัครถาวร รับรอง

ประธานสภา ฯ กล่าววา ขอให้ลงมติว่าควรหรือยัง ผู้ใด
เห็นควรจะลงมติได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ กล่าววา ลงมติได้ ท่านขอให้ลงมติว่าควร
จะเคมความลงไปในมาตรา ๗๖ “เว้นแต่โทษถึงประหารชีวิตนั้น ถ้าได้
รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจตุลาการหรือกรรมการศาลนั้นแล้ว ให้ผู้มี
อำนาจสั่งลงโทษจัดการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ”

ขุนเสนาบดีดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา ข้าพเจ้าขอ
ทำความเข้าใจกับรัฐบาลและกรรมมาธิการอีกสักนิดหน่อย

ประธานสภา ฯ กล่าววา ลงมติแล้ว

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา ขอเสนอ
แก้คดีนี้โดยท่อนั้น ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าไม่เห็นก็จะลง
มติทีเดียว

นายกรัฐมนตรี กล่าววา ข้าพเจ้าจะขอซักค้อย่างซักคำหนึ่งคือ
ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงจะได้ อ่านพงศาวดารเมื่อครั้งพระนเรศวรไปตีพม่า
บอกให้พระราชนุกลับทำอะไรๆ ก็ไม่กลับ จึงบอกมาให้เอาหัวมันมา
เมื่อมันไม่กลับ นี่เป็นตัวอย่าง

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าววา ข้าพเจ้า
ขอพูดสัก ๒ คำเท่านั้นเอง ขอพูดต่อรัฐบาลสัก ๒-๓ คำ ขอโปรด
กรุณาให้โอกาส

ประธานสภาฯ กล่าววา ปัญหาว่าควรจะได้หรือไม่ ขอให้
ลงมติ ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ความขึ้นลงในมาตรา ๗๖ โปรดยก
มือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาฯ กล่าววา ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ลงมติให้ลงได้ตาม
ร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม

เดชาธิการสภาฯ อ่านมาตรา ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓,
๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔.

น.ต. หดวงขำวงนาจาสวัสดิ์ ร.น. กล่าววา ก่อนที่ระเบียบวาระ
ที่ ๒ จะผ่านไป มีในมาตรา ๖๒ ที่ขอแก้ไขถูกต้องเล็กน้อยคือในข้อ ๔
ที่ ๑. หน้า ๓๕ มาตรา ๖๒ ๓. คำว่าผู้บังคับการหมวดเรือรบ
นั้นขอแก้ไขเป็นผู้บังคับหมวด แต่ขอตัดคำว่าเรือรบออกเสียด้วย

ประธานสภาฯ กล่าววา มาตรา ๖๒ อนุมาตรา ๓ ความเดิมวา
ผู้บังคับการหมวดเรือรบ เกี่ยวข้องกับการของทหารว่ายังไม่ตรง แก้
เป็นผู้บังคับหมวดเรือ ตัดคำว่า การ กับเรือ ขอให้เป็นถ้อยคำเด็ก
น้อย เห็นว่าจะไม่มีใครคัดค้าน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าว
วา ส่งสัยวิธีการว่าจะทำไม่ได้ ขอให้ประธานตัดสิน

น.ต. หดวงขำวงนาจาสวัสดิ์ ร.น. กล่าววา ดูเหมือนในข้อบังคับ
ใหม่เรามีแล้ว ขอได้โปรดตัดสินว่าจะทำได้หรือไม่ มีข้อ ๓๓ ที่ว่า
ในการพิจารณาวาระที่ ๒ ให้ปรึกษาเรียงลำดับมาตราเฉพาะมาตราที่มี
คำแปรญัตติหรือมีการแก้ไขเท่านั้น เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่าง
อื่น ในระหว่างพิจารณาวาระที่ ๒ นั้น ถ้าความปรากฏขึ้นว่ามาตรา
ใดที่ประชุมเห็นสมควรจะส่งให้คณะกรรมการเจ้าหน้าที่ หรือคณะ
กรรมการอื่นไปพิจารณาก็ส่งได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นการพิจารณานี้เฉพาะ
มาตรานั้นๆเป็นอันระงับไว้ แต่ถ้าไม่เป็นการขัดข้องก็ให้ที่ประชุมพิจารณา
มาตราอื่นๆไปจนกว่าจะจบร่าง เห็นจะไม่ใช้ข้อนี้จำได้ว่ามีอยู่ข้อหนึ่ง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ในข้อ ๓๑ นี้เองตามข้อบังคับใหม่ซึ่ง
เพิ่ม ดูเหมือนข้าพเจ้าเองเป็นคนแนะนำให้เพิ่ม ที่ว่าวันแต่ที่ประชุมจะลง
มติเป็นอย่างอื่น คือถ้าที่ประชุมจะลงมติว่าให้แก้ได้ ก็คงแก้ไขได้
เพราะฉะนั้นอาศัยคำนี้ คือว่าปรึกษาในการพิจารณาอาระที่ ๒ ให้ปรึกษา
เรียงลำดับมาตราเพราะมาตราที่ ๕๕๐ แปรญัตติหรือมีการแก้ไขเท่านั้น วัน
แต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น คือที่ประชุมอาจลงมติเป็นอย่างอื่นก็
แก้ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อจะควบคุมหาเมื่อท่านซึ่งใจจะให้ที่ประชุมลงมติ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
ว่า เกี่ยวกับข้อบังคับ เมื่อท่านผู้เป็นประธานจะตัดสินใจอะไรก็แล้วแต่ ไม่
เกี่ยวกับที่ประชุม แล้วค่อยปรึกษากันทีหลัง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่อำนาจของประธาน เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงจะให้ที่ประชุม ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องก็ถือว่าอนุมัติ ขัดข้องก็
ลงมติ

ด. เทียม ศิริพิบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า ในการ
ที่ท่านประธานได้อำนาจข้อบังคับนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเป็นไปได้ แต่ว่า
ทางรัฐบาลได้ขอเดิมก่อนขออนุมัติ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่เข้าใจ

ด. เทียม ศิริพิบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่า
รัฐบาลได้ขอเดิมก่อนได้ขออนุมัติคือที่ประชุม

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอเดิมแต่จะต้องขออนุมัติคือที่ประชุมว่าจะเดิมหรือไม่เดิม ต้องขอก่อน

นายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการผิดข้อบังคับจะเดิมไม่ได้ ถ้าหากว่าจะมีตัวอย่างอย่างนี้แล้ว ภายหลังจากจะมีตัวอย่างอีกต่อไป แล้วกิจการที่จะมาแปรญัตติในครั้งต่อไปจะให้สภาฯ ประกษาหรือลงความเห็นเป็นอย่างอื่นนั้น ก็เฉพาะข้อที่กล่าวถึงปรึกษากันอยู่เท่านั้น

หลวงวรนติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่า ตามข้อบังคับข้อ ๓๑ ที่ท่านประธาน อานเมอิก ข้าพเจ้าเห็นว่าที่ประชุมอาจจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขในมาตราที่เราได้พิจารณาวาระที่ ๒ มาแล้วได้แต่ถ้าที่ประชุมไม่เห็นชอบด้วย จะไม่แก้ไขก็ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ถูกแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่จะแก้ไข ข้าพเจ้าจะได้ปรึกษาตามข้อ ๓๑ นี้ ที่ประชุมจะอนุญาตให้แก้ไขหรือไม่แก้ไขได้เห็นว่า.....

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าเอง รู้สึกว่าทางรัฐบาล ยังเป็นห่วง อยู่มากที่สุดก็อยู่ในร่างพระราชบัญญัติซึ่งเข้าใจว่าทางคณะกรรมการเจตนาพิจารณา คงจะไม่ได้นายทหารไปสำหรับปรึกษา เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ข้าพเจ้าแต่เห็นว่า ถ้าหาก

ว่าจะได้รอกการลงมติไปวันพรุ่งนี้ และให้ทางรัฐบาลไปตรวจแก้เสียก่อน
ก็จะดีขึ้น

น.ค. หาดวงสว่างนาหวาดวิสัย ร.น. กล่าวว่่า คือบัญญัติเกี่ยวกับ
เรื่องข้อบังคับ แต่ในเรื่องเช่นนี้คงแต่ใช้ข้อบังคับเก่าเราก็ได้เคยกระทำ
กัน คือก่อนประธานจะประกาศว่าวาระที่ ๒ ได้ผ่านไปแล้ว ปรากฏว่า
สมาชิกได้ขอแก้ ถ้อยคำในคำปรารภบ้างก็มี เพิ่มเติมก็มี นี่ข้าพเจ้าเชื่อ
ว่าสภาฯ จะรับรองว่าทำได้เช่นนั้นแล้ว แต่ในข้อบังคับใหม่ข้าพเจ้าจำได้
แต่ที่กรรมาธิการก็เห็นว่าในเรื่องเช่นนี้ก็มีกรรมาชิกพร้อม ทันทข้าพเจ้า
เด้นอกก็ไม่มื่ออะไร คือเป็นคำที่ผิดอยู่เท่านั้นเอง ถ้าสภาฯ จะปล่อยให้
เป็นไปอย่างนั้นก็ตามใจ

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ขอให้ลงมติว่าจะตัดคำว่า “การ” กับ
“รูป” ในมาตรา ๖๒ อนุมาตรา ๓ ให้อ่านว่า “ผู้บังคับหมวดเรือ”
แทน “ผู้บังคับการหมวดเรือรบ” ผู้ใดเห็นว่าควรจะตัด ๒ คำนี้ ออก
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่ เป็นอันทำให้ตัดคำ ๒ คำนี้ออก

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่่า ข้าพเจ้า
ขออนุญาติแก้มาตรา ๗๗ วรรค ๒ ตอนท้าย มีความว่า “ในคราวนี้
หลายแห่งก็ได้” เติมคำว่า “เดียว” ลงในระหว่างคำว่า “คราว”
กับคำว่า “นี้” เท่านั้น

นายพัก ฤกษ์ชดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรดิตถ์ กล่าวว่
กรรมาธิการไม่ขัดข้อง ควรจะมีคำว่า“ เดี่ยว ” อย่างที่เสนอ

ประธานสภาฯ กล่าวว่ มาตรา ๘๘ เมื่อเดิมแต่ก่อนได้ความ
ว่ “ ฯลฯ ในคราวเดียวกันหลายแห่งก็ได้” มีผู้ใดขัดข้องหรือไม่
กรรมาธิการยอมแล้ว

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้องก็เต็มได้

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ นอกจากน
ข้าพเจ้าขอถามกรรมาธิการสักหน่อย ขอถามความเข้าใจเท่านั้นเอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เคยมาแต่ยังไม่ไรหรือ

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ ถูกแต่
ถามความเข้าใจให้แจ่มแจ้งเท่านั้นเอง มาตรา ๘๓ ที่ว่า “ในเวลาปกติ
โจทก์ จำเลย จะแต่งตั้งทนายให้ว่าต่างแก่ต่างคดีของตนก็ได้ แต่ผู้ที่จะเป็น
ทนายนั้นต้องเป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหาร หรือข้าราชการกลาใหม่
ทั้งได้รับอนุญาตจากกรรมการหรือตุลาการศาล ให้เป็นทนาย” ข้าพเจ้า
สงสัยสงสัยสงสัยว่ ข้าราชการกลาใหม่นั้นหมายความว่าถึงใครบ้าง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ที่ท่านพูดนั้นมาตราอะไร

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่ มาตรา ๘๓
ถามความเข้าใจกับกรรมาธิการ

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ผ่านมาแล้ว

ขุนเด่นชาติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่่า ถูกแต่จมีได้ คัดค้าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ไม่ใช่ ถ้ามี ก็ควรระงาม กันเสียก่อน แปรก็ไม่มีปร แต่จก็มาถาม ตอนนั้นผ่านมาแล้ว เห็นจะต้องผ่านไป ไม่อย่างนั้นจะไม่แล้ว วาระที่ ๓ ควรออกพระราชบัญญัติใช้เป็นกฎหมาย ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรออกพระราชบัญญัติใช้เป็นกฎหมาย ได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่ประชุมสภาฯ นี้ได้ รับรองให้ร่างพระราชบัญญัติ ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายบังคับได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า มีกระทู้ถามของนายดาบเทียมฯ

ด. เทียม ศรัปดิษฐ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม กล่าวว่่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลว่่า ตามที่รัฐบาลได้ คำว่่า จะตั้งสมาชิก เป็นรัฐมนตรีเพิ่มเติมอีกนั้น ความจริงมีเพียงไร รัฐมนตรีที่ ตั้ง แล้ว ก็พอกับกระทรวง ถ้ารัฐบาลจะฝักหักงานสมาชิกจริง สมาชิก จะได้ รับการฝึกหัดงานโดยทัว ๆ ไปอย่างไรบ้าง

น.ค. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่่า ปัญหาในการจัดตั้ง คณะรัฐบาลและการตั้งตัวรัฐมนตรีนั้น ตามรัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของ นายกรัฐมนตรีแต่ผู้เดียวในการที่ท่านจะตั้งผู้ใด ในเมื่อเห็นว่าสมควร

ชนต่างดาว ซึ่งทำการค้าขายหรือการเพาะปลูกติดต่อกับดินแดนฝั่งซ้าย คือที่บ้านคันทกม หรือเมืองเวียงจันทร์ที่เคยข้ามไปมาด้วยกิจธุระอันถ่วง หนัก เพียงชั่วเข้านกตม หรือชั่วเวลาอันไม่มากนัก ต้องเสียค่าธรรมเนียม ๒๐ บาท เป็นการเคื้อคว้อนและขัดข้องแก่การพาณิชย์ ที่ทำการติดต่อกัน อยู่ ถ้าไม่กีดกัน ไซ้อาจเป็นเหตุให้พ่อค้าไปตั้งทำการค้าขายทางฝ่ายซ้าย ทำให้ความเจริญในการค้าของเมืองหนองคายเสื่อมลง ดังนั้นจึงขอทราบ ว่ารัฐบาลจะยกเว้นค่าธรรมเนียมเสีย เพื่อส่งเสริมให้การค้าขายสะดวก อย่างเดิมจะขัดข้องอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด”

น.ต. หลวงดำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. กล่าวว่ กระทบที่ลงมาชิก ได้ถามนั้นมิใช่ข้อความที่รัฐบาลจะต้องตอบ โดยละเอียดและรอบคอบ เพราะ ฉะนั้นรัฐบาลขอตอบในวันหลัง

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ ขำพเจ้ามื่อถาม ๒ ข้อ คือ ๑ รัฐบาลมีนโยบายจะตั้งธนาคารชาติ หรือไม่ ถ้าจะตั้งจะตั้งเมื่อใด หากขัดข้องเป็นเพราะเหตุใด ข้อ ๒.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้อเดียว ๆ ข้ออื่น ๆ ไม่ได้ด่อน อนุญาต ให้ข้อเดียว

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร กล่าวว่ แล้ว จะอนุญาตให้ขำพเจ้าถามเมื่อไร

น.ต. หดงจำรงนาอาสวดี ร.น. กล่าวว่ำ รัฐบาลขอรับไป
เช่นเดียวกับของสมาชิกเมื่อกัน

หดงจรวนคิปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศกตนคร กล่าวว่ำ ตาม
ข้อ ๒ นี้ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ำท่านผู้เป็นประธานจัดข้ออย่างไร ตามข้อ
บังคับไม่มีว่ำให้ถามคราวหนึ่งข้อเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้ามีสิทธิตามรัฐ
ธรรมนูญมาตรา ๕๐

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ำ ไม่ใช่, ฉะเพาะฉนั้น ฉนั้นเวดาก็
ทุมครั้งแล้ว ฉะเพาะฉนั้น ข้าพเจ้าต้องมีคดีเครฉนั้น คือต้องมีคดีพิณฉ
บ้างว่ำจะถามฉนั้นไหม ไม่อย่างนั้นแล้วข้าพเจ้านั่งทนก็ไม่มีประโยชน์
เลย ถ้าจะถามก็ควรจะให้ข้าพเจ้ามีคดีเครฉนั้น คือมีคดีพิณฉบ้าง ถ้า
ไม่ให้ข้าพเจ้ามีคดีเครฉนั้นแล้ว จะมอบให้ข้าพเจ้านั่งอยู่ที่นี่ทำไม

เลิกประชุมเวดอ ๓๘.๓๐ นาฬิกา

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์	ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
นายมนูญ บริสุทธี	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ทองกระจาย รัชตะวรรณ	นายถิน จุฑะรพ
ไสว อินทรประชา	นายบุญช่วย สุคนธ์มัต
ขุนประเจตตรุณพันธ์	นายศิริ อินทร

๒๓๖๖

หลวงพิพัฒนพลกาย

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์

นายจ้ง จริงจิตร

หอมจันทร์ รัตนวิจารณ์

บุญแถม ปิตยานนท์

เลมียด หงสประภาส

ตรวจแล้ว ๓/๓๐/๖๖

วิจิน ลัจจะเวทะ

ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยาเทพหัสดิน

หลวงคหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร